

Bab 1 : PENGENALAN

1.0 Pengenalan

Bahasa merupakan alat komunikasi yang penting bagi manusia atau sesuatu masyarakat. Bahasa boleh dibahagikan kepada bahasa lisan dan bahasa bertulis. Bahasa dicipta akibat dari kehendak atau permintaan manusia untuk berhubung antara satu sama lain. Menurut Trudgill (2000), bahasa berfungsi mendirikan hubungan sosial dan berperanan untuk menyampaikan informasi yang hendak disampaikan oleh penutur. Dari dua aspek ini, jelas menunjukkan bahawa terdapat hubungan yang erat antara bahasa dan masyarakat.

Dalam proses menyesuaikan diri atau sosialisasi dengan masyarakat, manusia telah mencipta simbol-simbol untuk merekod bahasa, menyampaikan idea dan perasaan. Menurut Li (2001), sebelum kewujudan tulisan, manusia berkomunikasi dengan menggunakan bahasa lisan. Informasi yang diturunkan dari generasi ke generasi amat bergantung kepada ingatan. Akan tetapi, ingatan mudah dilupai atau lari daripada perkara yang sebenar. Bahasa lisan pula mempunyai had masa dan ruang. Dalam usaha jangka panjang, manusia telah mencipta tulisan dan penciptaan tulisan merupakan kemajuan yang besar dalam sejarah perkembangan manusia.

1.1 Latar Belakang Kajian

Tulisan adalah simbol atau lambang yang dicipta oleh sesuatu bangsa dengan tujuan untuk merekod dan menyampaikan maklumat. Tulisan boleh dikatakan sebagai fosil yang hidup. Ini disebabkan tulisan bukan sahaja menyampaikan makna yang sama seperti rupa permukaannya, malah tulisan merupakan saksi sejarah masyarakat itu dan juga elemen yang penting dalam mewariskan budaya dan kebijaksanaan sesuatu masyarakat. Sistem tulisan setiap masyarakat diberi gelaran yang berlainan, tulisan masyarakat Cina lebih dikenali sebagai “karakter”.

Menurut Gu (2003), karakter Cina (H ànz ì) adalah simbol yang digunakan untuk merekod bahasa Cina. Karakter Cina juga merupakan tulisan yang paling kuno, dan ia mula digunakan sejak zaman kuno sehingga sekarang. Karakter Cina bukan sahaja sebagai pembawa budaya masyarakat Cina. Bahkan juga memaparkan gambaran kehidupan nenek moyang masyarakat Cina. Selain itu, melalui struktur karakter Cina, kita dapat melihat atau menghayati aspek-aspek kebiasaan hidup masyarakat kuno seperti adat, upacara dan sebagainya.

Menurut Xing dan Wu (2009), karakter Cina sebagai satu jenis fenomena budaya, ia bukan sahaja merupakan hasil atau produk daripada perkembangan budaya masyarakat Cina. Malah karakter Cina juga merupakan mendapan sejarah dan budaya masyarakat Han. Ini adalah kerana karakter Cina telah mengumpul budaya masyarakat Cina dari dahulu hingga sekarang.

Karakter Cina merupakan salah satu tulisan kuno yang menyampaikan makna dengan bentuk, yaitu sistem tulisan ideogram. Contohnya, perkataan “ibu” (母 mǔ), dalam karakter Cina kuno, ditulis sebagai 𡗗, 𡗘. Bentuknya adalah gambaran imej kaum wanita, di mana bahagian di kedua-dua belah perkataan ini seakan-akan payudara kaum perempuan dan menonjolkan ciri-ciri menyusui anak. Ini seolah-olah telah menghubungkan kaum wanita dengan nyawa manusia.

Karakter Cina boleh dibahagikan kepada dua kategori, iaitu karakter kuno dan karakter moden. Karakter Cina yang digunakan hari ini ialah karakter moden. Walaupun karakter Cina kuno tidak lagi digunakan oleh masyarakat Cina hari ini, tetapi karakter kuno telah menjadi satu bidang kajian yang amat popular. Ini disebabkan karakter Cina kuno mempunyai bentuk yang lebih kompleks dan mencerminkan budaya dengan lebih jelas berbanding dengan karakter Cina moden.

Menurut catatan-catatan sejarah serta karya-karya para linguis, tulisan dicipta berdasarkan tindak laku manusia, perasaan manusia, fenomena alam semula jadi, kepercayaan dan sebagainya. Oleh itu, boleh dikatakan tulisan bagaikan sebuah cermin yang mencerminkan budaya sesuatu bangsa. Dan budaya sesuatu bangsa boleh dibahagikan kepada beberapa lapisan, iaitu budaya kebendaan, budaya sistem dan budaya psikologi.

Menurut Lin (2000), budaya kebendaan merujuk kepada tamadun kebendaan yang dicipta oleh manusia seperti alat pengangkutan, barangan keperluan harian,

pakaian ,minuman dan makanan, tempat kediaman dan sebagainya. Budaya sistem pula merujuk kepada sistem pentadbiran dan amalan kehidupan masyarakat seperti undang-undang, tali persaudaraan atau sistem kekerabatan, bentuk perkahwinan, adat resam dan sebagainya. Manakala budaya psikologi merangkumi kepercayaan dan agama, ciri-ciri mental dan sebagainya. Kesemua lapisan budaya di atas mencerminkan sistem lexis dalam bahasa sesuatu bangsa. Sehubungan dengan perkara di atas, mengkaji bahasa sesuatu bangsa bukan sahaja membolehkan kita mengetahui proses pembentukan dan pembangunan lexis sesuatu bahasa, bahkan juga dapat mendedahkan hubungan rapat antara bahasa dengan budaya serta lexis dengan budaya.

Menurut Mou (2010), setiap karakter Cina perlu dikaji dengan menyeluruh dan dia telah mengklasifikasikan karakter-karakter Cina ke dalam kategori yang berlainan berdasarkan makna karakter Cina tersebut. Setiap kategori akan memilih satu komponen ideografik sebagai penanda dan penanda ini dikenali sebagai “radikal”. Radikal adalah komponen yang menunjukkan makna sesuatu karakter Cina. Kebanyakan radikal merupakan komponen yang penting bagi karakter-karakter Cina. Radikal-radikal mempunyai fungsi mengintegrasikan karakter-karakter Cina dalam sistem karakter Cina. Sehingga ke hari ini, radikal-radikal masih merupakan satu instrument yang penting untuk mencari atau merujuk makna sesuatu karakter Cina di dalam kamus karakter Cina dan orang pertama yang mengemukakan idea “radikal” dalam karakter Cina ialah Xu Shen.

Pada zaman Han Timur (121 Masihi), Xu Shen telah mencipta sebuah kamus Bahasa Cina kuno yang berjudul “Shuō Wén Jiě Zì”. Kamus ini merupakan kamus yang

pertama dalam sejarah Negara China yang mengkategorikan 9353 karakter Cina ke dalam 540 radikal. Kamus ini mengkategorikan karakter yang sama makna atau berkaitan makna ke dalam radikal yang sama. Cara penyusunan kamus ini juga dapat mendedahkan pandangan orang Han terhadap kehidupan dan juga pandangan mereka terhadap dunia.

Radikal-radikal yang dikategorikan dalam kamus Bahasa Cina kuno ini merangkumi radikal yang berkaitan dengan perempuan (nǚ zì bù), radikal yang berkaitan dengan lelaki (nán zì bù), radikal yang berkaitan dengan pakaian (yī zì bù) dan lain-lain. Kamus ini merupakan pelopor kepada kamus Bahasa Cina moden dan juga memberi sumbangan yang besar terhadap pewarisan budaya Cina. Namun, kalau dikaji secara teliti, terdapat perbezaan makna perkataan atau perubahan rupa bentuk karakter dalam kamus Bahasa Cina moden jika dibanding dengan Bahasa Cina kuno. Contoh perkataan yang telah mengalami perubahan makna adalah seperti di bawah:

姪 (ch à) : Kuno = gadis

Kini = gebu (bunga)

Radikal “nán” adalah radikal yang bertentangan dengan radikal “nǚ”. Kalau menganalisis bilangan perkataan golongan radikal “nán” yang tercatat dalam kamus bahasa Cina kuno “Shuō Wén Jiě Zì” hanya terdapat 3 perkataan sahaja dalam golongan radikal “nán” ini, iaitu “男” (nán - lelaki) , “甥” (shéng – anak buah) dan “舅” (jiù – pakcik/adik lelaki kepada emak). Manakala radikal “nǚ” mempunyai bilangan perkataan sebanyak 238 perkataan.

Kajian ini hanya meliputi salah satu radikal Bahasa Cina, iaitu radikal “nü”. Radikal ini akan dilihat dari segi makna, bentuk dan juga pandangan dunia masyarakat Cina.

1.2 Pernyataan Masalah

Bahasa merupakan satu alat komunikasi yang penting dalam kehidupan manusia. Dengan menggunakan bahasa, manusia boleh saling menukar maklumat, merekod idea, menyampaikan perasaan, mewariskan budaya dan sebagainya. Menurut Puteri Roslina (2005), bahasa merupakan ciri utama bagi medium pertukaran budaya yang mempengaruhi dan mencerminkan budaya. Oleh itu, mengkaji atau mempelajari sesuatu bahasa, akan memberikan gambaran atau pemahaman yang jelas tentang masyarakat tersebut dan tulisan merupakan salah satu cabang bahasa yang dicipta oleh manusia untuk memenuhi permintaan masyarakat semasa.

Tulisan yang dicipta, selalunya akan diselitkan dengan unsur budaya, pandangan atau pemikiran masyarakat tertentu. Tulisan merupakan cabang bahasa yang lebih tahan lama. Ini disebabkan bahasa secara lisan mudah dilupai atau mudah hilang waris serta pupus. Malangnya, pengguna karekter Cina pada zaman sekarang tidak begitu mementingkan unsur budaya yang terselit dalam karakter-karakter Cina. Malah, fenomena globalisasi telah mengakibatkan pencampuran budaya dan cara penggunaan bahasa. Ini telah mengakibatkan karakter Cina telah mengalami perubahan semantik serta perubahan bentuk.

Walaupun tulisan akan berubah bentuk atau makna sebenarnya mengikuti peredaran masa dan perkembangan masyarakat. Tetapi, unsur budaya yang mendap di dalam tulisan tidak akan hilang di bawah asakan aliran masa. Penyelidik percaya struktur masyarakat, unsur budaya dan pandangan masyarakat Cina dapat dilihat dengan jelas melalui kajian terhadap karekter Cina. Dengan itu, adalah penting untuk mengkaji budaya dan perubahan makna dalam karakter Cina yang tergolong dalam radikal “nǚ”.

1.3 Objektif Kajian

Kajian ini bertujuan untuk melihat secara mendalam tentang radikal “nǚ” dalam karakter Bahasa Cina. Objektif kajian ini adalah untuk mengkaji tentang budaya, penglihatan dunia, perubahan makna karekter Cina serta pemikiran masyarakat Cina yang dicerminkan oleh karakter- karakter Cina yang digolongkan dalam radikal “nǚ” .

Ini dapat membantu kita mengenali dengan lebih mendalam budaya dan penglihatan dunia masyarakat Cina pada masa silam. Bahkan juga mengamati kebijaksanaan mereka yang mencipta tulisan. Maka, objektif kajian ini adalah seperti di bawah:

- 1.) Meninjau unsur-unsur budaya masyarakat Cina yang terselit dalam karakter Cina golongan radikal “nǚ”.
- 2.) Melihat perubahan semantik karakter cina golongan radikal “nǚ” dengan membandingkan karakter Cina Kuno dengan karakter Cina moden.

Bagi memenuhi objektif-objektif ini, dua soalan kajian telah dihasilkan. Soalan kajian berikut akan dibincang di bahagian seterusnya.

1.4 Soalan Kajian

Kajian ini akan mengkaji secara mendalam untuk menjawab soalan-soalan :

- 1.) Apakah sistem atau unsur budaya yang berkaitan kaum wanita yang terkandung dalam karakter Cina golongan radikal “nǚ” ?
- 2.) Apakah perubahan semantik dan perubahan bentuk dalam karakter cina radikal “nǚ” di antara karakter cina kuno dengan karakter cina moden ?

1.5 Kepentingan Kajian

Karakter Cina memainkan peranan yang penting dalam masyarakat Cina. Ia berfungsi untuk merekod, menyampaikan maklumat atau perasaan serta mewariskan budaya dari satu generasi ke generasi yang baru. Satu kajian dijalankan untuk mendedahkan unsur budaya yang terselit dalam karakter-karakter Cina. Kajian ini penting kerana hasil kajian dapat:

- 1.) Memberi gambaran yang jelas tentang budaya Masyarakat Cina yang terselit dalam karakter Cina.

2.) Mengenalpasti etimologi karakter Cina dan memahami perkembangan atau perubahan semantik karakter Cina supaya dapat membantu pengguna karakter Cina menggunakan karakter Cina dengan lebih tepat.

1.6 Batasan Kajian

Karakter Cina mempunyai radikal 540 radikal. Radikal-radikal ini ialah radikal “ nǚ ” (女部 radikal perempuan), radikal “ yù ” (玉部 radikal jeda), radikal “ mǐ ” (米部 radikal beras) dan lain-lain lagi. Kajian ini hanya memilih radikal “ nǚ ” sahaja sebab karakter Cina mempunyai bilangan radikal yang luas iaitu sebanyak 540 radikal. Dari radikal ini, kita akan melihat bagaimana karakter Cina dapat mencerminkan budaya dan pandangan dunia masyarakat Cina.

Kajian ini hanya tertumpu terhadap karakter Cina sahaja, tulisan bahasa-bahasa lain seperti Bahasa Melayu, Bahasa English dan sebagainya tidak akan dipilih sebagai sasaran kajian. Selain itu, hanya kamus karakter Cina kuno yang berjudul “Shuō Wén Jiě Zì” dan dua buah kamus bahasa Cina moden akan dipilih sebagai data kajian ini. Judul untuk kedua-dua kamus ini ialah “Zuixin Hanyu Da Cidian” (最新汉语大词典) yang diterbitkan oleh United Publishing House (M) Sdn.Bhd pada tahun 2009 dan “Xiandai Hanyu Cidian” (现代汉语词典) adalah diterbitkan oleh Shangwu Yinshuguan yang terletak di Beijing pada tahun 2012.

BAB 2 : KAJIAN LITERATUR

2.0 Pengenalan

Dalam bab ini, penyelidik akan mengemukakan kajian-kajian lepas yang berkaitan dengan topik kajian ini. Pembentangan teori-teori dan kajian-kajian yang lepas akan merangkumi aspek semantik, budaya, tulisan, bahasa dan gender.

2.1 Semantik

Semantik secara amnya didefinisikan sebagai satu kajian yang mengkaji tentang makna. “Makna” adalah sesuatu yang meliputi seluruh bahasa. Kebanyakan ahli linguistik bersetuju bahawa, “makna” tersebar dalam bahasa dan dapat dilihat di dalam setiap bahagian bahasa. Namun, bukan semua ahli linguistik bersetuju berkenaan dengan kenyataan di atas ini. Para ahli linguistik telah mengemukakan pelbagai pandangan atau definisi sendiri.

Parker dan Riley (2000) mendefinisikan bahawa semantik ialah kajian mengenai makna linguistik. Semantik tidak sama dengan pragmatik, semantik merupakan sebahagian daripada tatabahasa yang betul iaitu kajian mengenai struktur dalaman bahasa. Bahagian-bahagian yang lain dalam tatabahasa ialah sintaks (syntax), morfologi (morphology) dan fonologi (phonology).

Jackson (2000), menyatakan bahawa kalau seseorang hendak berbincang tentang semantik, harus mengenal pasti beberapa jenis semantik iaitu:

- i.) Semantik Pragmatik (Pragmatic semantics). Semantik jenis ini mengkaji makna pertuturan (utterance) dalam konteks.
- ii.) Semantik Ayat (sentence semantics). Mengkaji tentang makna ayat serta hubungan makna antara ayat-ayat.
- iii.) Semantik Leksikal (Lexical semantics). Mengkaji makna perkataan-perkataan dan hubungan makna: hubungan makna yang merupakan bahagian dalaman perbendaharaan kata sesuatu bahasa.

Jackson juga menyatakan, semantik boleh dilihat dari dua perspektif : falsafah atau linguistik. Semantik falsafah mengutamakan sifat-sifat logikal bahasa, sifat teori-teori formal dan bahasa logik. Semantik linguistik melibatkan semua aspek makna dalam bahasa, bermula dari makna pertuturan kompleks dalam konteks yang tertentu sehingga suara-suara individu dalam suku kata. Oleh kerana itu, Jackson membuat kesimpulan bahawa, semantik bukan sahaja sebagai sebahagian daripada leksikologi, malah semantik juga merupakan sebahagian daripada fonologi, sintaks, analisis wacana, linguistik teks dan pragmatik.

Finch (2005) menyatakan bahawa, kajian semantik beroperasi di dua peringkat gramatikal, iaitu peringkat perkataan dan peringkat ayat. Di peringkat perkataan, para ahli semantik meneroka atau mendedahkan hubungan antara perkataan-perkataan dalam bahasa. Ini membantu mendedahkan *sense* mereka, iaitu makna sebenar yang dibawa oleh sesuatu

perkataan menurut tempatnya dalam sistem linguistik. Terdapat beberapa item yang berkait dengan aspek *sense*, iaitu sinonimi, antonimi, polisemi, homonimi dan hiponimi. Idea yang utama di sini, diambil dari ahli linguist Saussure. Menurut Saussure, perkataan-perkataan adalah tanda-tanda (signs). Hubungan mereka dengan dunia ini atau rujukan mereka adalah simbolik. Jadi, perkataan bukannya sebagai label-label atau benda-benda, mereka adalah label untuk konsep-konsep. Oleh itu, setiap perkataan atau tanda bukan mendapat maknanya dari dunia tetapi mendapat makna daripada kewujudannya dalam satu rangkaian atau medan semantik yang berkaitan. Kajian semantik yang beroperasi di peringkat ayat, tertumpu kepada nilai sebenar ungkapan linguistik. Dengan lain perkataan, di peringkat ayat, semantik mengkaji bagaimana manusia membentuk korespondan dunia sebenar atau konsistensi dalamannya (internal consistency) sebagai ungkapan linguistik.

Kajian semantik juga bersilang dengan bidang-bidang inquiri yang lain, termasuk leksikologi, sintaks, etimology, pragmatik dan lain-lain. Bidang-bidang yang berkaitan dengan semantik termasuk filologi, komunikasi dan semiotik. Oleh itu, kajian semantik adalah satu bidang kajian yang kompleks.

2.1.1 Medan Semantik

Medan Semantik merupakan salah satu bidang linguistik yang mengkaji tentang cara-cara perkataan dikategorikan atau dikumpulkan ke dalam satu kumpulan. Berkaitan dengan medan semantik ini, para linguist telah mengemukakan pelbagai teori dan penerangan yang jelas. Lyons (Carson, 1995), seorang ahli linguistik pada 1970an telah

menyatakan bahwa perkataan-perkataan yang maknanya saling berkaitan adalah kepunyaan medan semantik yang sama, medan semantik semata-mata adalah katagori leksikal dan kategori leksikal yang disebut ini adalah “ medan semantik ”.

Menurut Finch (2005), medan semantik adalah kawasan makna yang mengandung perkataan-perkataan dengan erti (sense) yang berkaitan. Teori medan semantik kebanyakannya berasal dari kajian cendekiawan-cendekiawan German dan Swiss pada tahun 1920an dan tahun 1930an. Menurut teori semantik, makna perkataan-perkataan dikumpulkan bersama untuk membentuk medan makna, seterusnya dikelompok ke dalam medan-medan yang lebih besar sehingga seluruh bahasa itu dirangkumi sepenuhnya. Sebagai contoh, kita boleh mengenal pasti medan semantik “*madness*” (kegilaan) yang mengandung perkataan-perkataan seperti *insane, demented, batty, schizophrenic, paranoid* dan sebagainya. Dalam perkataan-perkataan ini, ada sebahagian perkataan merupakan sinonim kepada “ gila ” dan yang selebihnya adalah jenis kegilaan. Medan semantik “ *madness* ” ini seterusnya dikelompokkan ke dalam medan yang lebih besar, iaitu tahap mental yang mempunyai pilihan perkataan yang lebih luas.

Untuk menjelaskan dengan lebih teliti, Finch telah memberi contoh yang lain, iaitu medan semantik “*running*” (berlari). Kita dapat mengenalpasti bahawa medan semantik “ *running* ” ini mengandung perkataan-perkataan seperti *sprinting, running* dan *jogging* yang dikategorikan ke dalam medan semantik “ *human motion* ” (gerakan manusia). Asas kepada teori medan leksikal ialah pandangan yang menyatakan perkataan-perkataan menduduki bilangan ruang semantik yang tertentu dalam bahasa.

Menurut Corson (1995), teori medan semantik berasal dari teori medan leksikal yang dikemukakan oleh Josh Trier pada 1930 an. Teori medan leksikal Josh Trier juga dikenali sebagai teori medan perkataan (word-field theory). Trier menyatakan bahawa satu perkataan memperoleh maknanya melalui hubungan mereka dengan perkataan lain dalam medan perkataan yang sama. Perkataan-perkataan dalam satu medan yang sama bagaikan jubin yang disusun atur dengan kemas dan rapat, perluasan makna satu perkataan akan menyebabkan penyempitan makna perkataan-perkataan lain dalam medan tersebut. Dalam satu medan leksikal, kalau terdapat satu perkataan yang mengalami perubahan semantik, seluruh struktur medan leksikal itu akan berubah. Menurut Kronenfeld dan Rundblad (Eckardt, 2003), Trier mendefinisikan medan leksikal sebagai set-set yang dekat, tiada makna-makna yang bertindih dan tiada jurang makna. Walau bagaimanapun, anggapan Trier ini telah dipersoalkan hingga ke hari ini.

2.1.2 Perubahan Semantik (*Semantic Change*)

Setiap perkataan mempunyai beberapa makna yang berlainan. Pertukaran salah satu makna sesuatu perkataan dikenali sebagai perubahan semantik. Perubahan semantik juga dikenali sebagai “*semantic shift* ” atau “ *semantik progression* ”. Kajian perubahan semantik merupakan sabahagian kajian dalam bidang etimologi, onomasiologi, semasiologi dan semantik. Biasanya, kajian semantik akan dijalankan dengan membandingkan makna asal sesuatu perkataan dengan maknanya yang wujud atau masih digunakan pada masa sekarang. Ahli linguistik Stehling (2013) telah memberi penjelasan dan contoh perubahan semantik. Menurut beliau, perkataan “ *pen* ” adalah berasal dari perkataan Bahasa Latin

“ *penna* ” yang bermakna “ bulu burung ”. Pada masa kini, perkataan “ *pen* ” ini telah berubah maknanya dan merujuk kepada “ sesuatu alat yang digunakan untuk menulis ”. Satu lagi contoh perubahan semantik ialah perkataan “ *tide* ”. “ *tide* ” ialah satu perkataan polisemantik. Makna “ *tide* ” dalam Bahasa English ialah “ masa ”, “ musim ”, “ jam ”. Pada masa kini, perkataan “ *tide* ” ini telah berubah makna menjadi “ pasang surut air laut yang diakibatkan oleh daya tarikan bulan ”.

2.1.2.1 Jenis-jenis Perubahan Semantik

Mengenai jenis-jenis perubahan semantik, banyak sistem atau teori-teori telah dikemukakan oleh ahli-ahli linguistik. Antaranya yang paling terkenal dan diterima ramai ialah teori Bloomfield. Menurut Bloomfield (1993), jenis-jenis perubahan semantik diklasifikasikan seperti berikut :

i. Penyempitan Makna (Narrowing)

Dalam kategori ini, makna perkataan akan bertukar dari tahap superordinate ke tahap subordinate. Skop makna perkataan telah disempitkan. Contohnya, perkataan “ *meat* ”, di mana makna yang asal merujuk kepada “ makanan ” . Makna “*meat*” telah berubah dengan disempitkan dan merujuk kepada “ daging yang boleh dimakan ”. Contoh yang lain ialah, perkataan “ *skyline* ” yang pada asalnya merujuk kepada ufuk bumi. Tapi masa kini, maknanya telah desempitkan menjadi makna “garis atau ufuk yang dibentuk oleh pencakar langit. ”

ii. Perluasan Makna (Widening)

Dalam jenis ini, makna perkataan bertukar dari subordinate menjadi superordinate. Contohnya, “ fly” pada asalnya bermakna “ bergerak dalam udara dengan sayap”. Tapi, maknanya telah diperluaskan menjadi “segala pergerakan yang berlaku dalam udara” atau “ sesuatu pergerakan yang cepat ”. Pada kehidupan seharian, perubahan semantik jenis ini biasanya berlaku pada jenama-jenama barangan seharian. Contohnya, “Mee Maggie ” , “ Pampers ” , ‘colgate’, “kotex” dan sebagainya dimana sesuatu jenama telah digunakan untuk mewakili barangan yang sama jenis.

iii. Metafor (Metaphor)

Perubahan semantik jenis ini, sebenarnya adalah pemindahan nama berdasarkan perhubungan makna. Malah, ia sebenarnya adalah sejenis perbandingan. Metafora mewakili sejenis kaedah yang menunjukkan persamaan antara satu benda dengan benda yang lain. Contohnya, seseorang yang licik akan dirujuk sebagai rubah. Seorang perempuan mungkin dirujuk sebagai kucing dan sebagainya. Contoh perubahan metafora adalah dulu “jambu” membawa makna “comel” atau “cute”, tetapi kini ia merujuk pada seseorang lelaki yang mempunyai watak keperempuanan dan lembut.

iv. Metonimi (Metonymy)

Metonimi ialah sejenis kaedah yang merujuk kepada sesuatu benda dengan menggunakan nama benda lain yang berkait rapat dengannya. Ia adalah sejenis

pemindahan nama diantara benda-benda yang kita tahu yang berkait rapat. Contohnya, “White House” digunakan untuk merujuk kepada president US. “ The Chair ” merujuk kepada pengerusi, “ the bar ” merujuk kepada peguam dan sebagainya.

v. Sinekdoch (Synecdoche)

Ini adalah sejenis bentuk pertuturan yang menggunakan sebahagian dari sesuatu untuk mewakili seluruh benda. Contohnya, menggunakan “ ABC ” untuk merujuk kepada abjad. Contoh yang lain ialah menggunakan “sail” untuk mewakili kapal. Sinekdoch biasanya akan dikategorikan sebagai salah satu jenis metonimi.

vi. Hiperbola (Hyperbole)

Dalam kaedah ini, makna sesuatu perkataan akan diperbesar-besarkan untuk mencapai kesan yang tertentu. Contohnya, “ I’ve told you fifty times ” untuk menunjukkan telah banyak kali beritahu. “ Saya telah menjemput berjuta-juta orang ” merujuk “ kepada saya telah menjemput ramai orang ” dan sebagainya.

vii. Litotes (Litotes)

Ini adalah sejenis perubahan yang berlawanan dengan hiperbola. Litotes akan menukarkan makna yang kuat kepada makna yang lebih lemah. Atau ia dikatakan menyatakan persetujuan dengan penafian. Contohnya, guna “ not bad ” untuk merujuk kepada “ good ”, “ not small ” merujuk kepada “ great ”.

viii. Peningkatan (Elevation)

Ini ialah perubahan semantik yang dilalui oleh perkataan-perkataan disebabkan kenaikan skala social. Makna dan erti perkataan telah dinaikkan statusnya. Sebagai contoh, “ knight ” pada asalnya bermakna “ buruh atau hamba ”. Pada masa kini, “ knight ” bermakna seseorang yang mulia dengan gelaran. Contoh yang lain, “ fond ” telah dinaikkan skala sosialnya dari makna “ kebodohan ” ke makna “ cinta ”.

ix. Penurunan (Degeneration)

Ini adalah sesuatu yang berlawanan dengan elevation. Dalam degeneration, makna perkataan akan diturunkan statusnya. Makna perkataan akan menjadi kurang baik. Contohnya, perkataa “ knave ” pada asalnya bermakna lelaki, diturunkan statusnya kini menjadi “ buruh atau hamba ”.

2.2 Sifat Makna

“ Makna ” adalah satu persoalan yang selalu didebatkan oleh para ahli linguist dan para ahli falsafah sejak beberapa abad dahulu sehingga sekarang. Perdebatan persoalan ini dikatakan bermula sejak Greek, dimulakan oleh ahli falsafah yang terkenal iaitu Plato dan Aristotle. Menurut Bloomfield (1933) Plato telah mengemukakan tanggapan naturalis (naturalistic view) yang menjelaskan bahawa terdapat hubungan intrinsik antara suara dengan makna ataupun onomatopia . Menurutnya lagi Aristotle pula telah mengemukakan

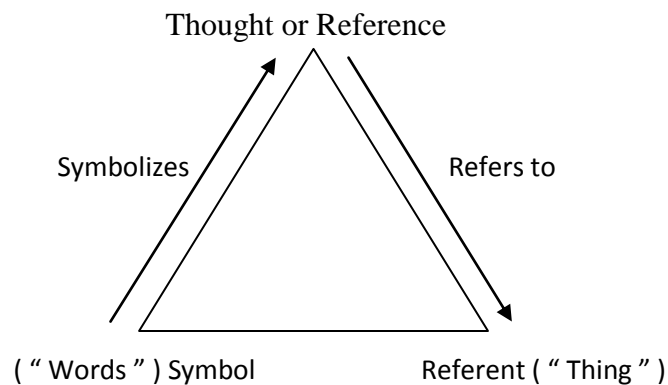
tanggapan konvensional yang menjelaskan bahawa terdapat hubungan arbitrary antara suara dan makna.

Labov bertanggapan bahawa adalah amat susah untuk menetapkan makna perkataan. Malah, penetapan makna perkataan menjadi lebih rumit disebabkan pelbagai konsep telah wujud dan digunakan untuk membincang tentang makna. Konsep-konsep yang disebut oleh Labov ialah sense, rujukan (reference), denotasi (denotation), konotasi (connotation), makna prototipikal (prototypical meaning), makna empirical (empirical meaning), makna stimulus (stimulus meaning), makna para (para meaning), makna literal (literal meaning), makna kognitif (cognitive meaning), makna penilaian (evaluative meaning) dan makna afektif / emosi (affective / emotive meaning). (Bailey and Shuy, 1973).

Bloomfield (1963) berpendapat bahawa, kajian “pertuturan-suara” (speech-sounds) yang tidak mengambil kira makna adalah sesuatu idea abstrak. Dalam penggunaan yang sebenar, pertuturan-suara diujarkan sebagai signal. Dia telah mendefinisikan “ makna ” sebagai satu situasi di mana penutur mengujarkannya dan respon yang ditimbulkannya pada pendengar. Situasi penutur dan tindak balas pendengar dikoordinatkan secara rapat dan tanggapan beliau ini dikenali sebagai pendekatan behaviourisma kerana respons atau tindak balas adalah hasil daripada rangsangan manusia .

Selain itu, terdapat beberapa tanggapan lain berkenaan dengan makna. Tanggapan pertama menyatakan bahawa hubungan antara perkataan dan objek adalah berkaitan dengan minda (WORDS==> CONCEPTS==> THINGS). Sehubungan itu, setiap perkataan adalah

satu konsep. Contoh yang paling popular untuk mewakili tanggapan ini adalah model “Semiotic Triangle ” ataupun dikenali sebagai Model “ tridic ”. Model “ Semiotic Triangle ” atau “ Triangle of Meaning ” yang dikemukakan oleh Ogden dan Richards (1923) adalah satu tanggapan yang sangat popular (Givi Amaglobeli, 2012). Ogden dan Richards berpendapat bahawa tidak ada hubungan yang semulajadi antara simbol atau benda (arbitari). Setiap simbol ada konsep dan konsep itulah yang kita kenali melalui minda kita.

Rajah 2.1 : “ Semiotic Triangle ” (Ogden dan Richards 1923)

Akan tetapi, model “ Semiotic Triangle ” ini telah dikritik. Ini disebabkan model ini tidak pragmatik kerana pengguna bahasa tidak dipentingkan. Kekurangan model ini juga dikatakan menimbulkan kesusahan untuk mengesahkan sesuatu konsep. Sebagai contoh, konsep tradision (concept of tradition) atau konsep jadual (konsep of table). Kedua-dua konsep ini tidak mungkin sama bagi setiap orang.

Konsep-konsep atau tanggapan yang dibincangkan di atas memberi satu anggapan bahawa “ satu perkataan = satu makna / konsep ”. Terdapat pandangan yang berlainan yang menunjukkan bahawa satu perkataan tidak semestinya membawa satu makna sahaja.

Anderson dan kawan-kawan (1976) telah menyatakan bahawa satu perkataan bukan mempunyai satu makna sahaja tetapi mempunyai satu makna-makna yang berpotensi. Satu perkataan boleh membawa makna yang berlainan apabila perkataan itu diguna dengan cara yang berlainan.

2.3 Bahasa, Tulisan dan Budaya

Bahasa, tulisan dan budaya adalah tiga aspek yang berlainan tetapi berhubungkait dengan rapat. Bahasa boleh dibahagikan kepada bahasa lisan dan bahasa bertulis. Malah, bahasa merupakan sebahagian daripada budaya.

2.3.1 Bahasa

Bahasa adalah alat komunikasi yang penting dan digunakan untuk menyampaikan buah fikiran, perasaan kepada orang lain secara lisan atau bertulis. Selain itu, bahasa juga digunakan untuk menyediakan ideologi. Malah bahasa mencerminkan budaya masyarakat pengguna. Bahasa, tulisan dan budaya merupakan tiga aspek yang berhubung rapat antara satu sama lain. Menurut David (2006), budaya dicerminkan dalam bahasa yang digunakan. Tidak ada bahasa yang dapat digunakan tanpa menyentuh budaya masyarakat pengguna bahasa itu. Menurut Puteri (2005), bahasa merupakan unsur budaya yang amat penting dan sebagai unsur budaya, bahasa juga mengalami perubahan. Perbezaannya, hanya pada kadar yang cepat atau lambat perubahan itu.

Menurut Xing (2000), bahasa ialah satu fenomena budaya yang unik. Banyak fenomena budaya hanya menggambarkan fenomena budaya itu sahaja, contohnya budaya makan dan minum hanya menggambarkan perkembangan dan perubahan dalam konsep makan dan minum. Akan tetapi, bahasa berlainan dengan keadaan yang dinyatakan di atas, bahasa bukan sahaja menggambarkan bahasa itu sendiri, malah fungsinya yang penting ialah merekod fenomena budaya yang lain. Maka boleh dikatakan bahawa, bahasa ialah sistem simbol. Bahasa merekod budaya dapat dibuktikan dengan isi kandungan karya-karya bahasa. Contohnya, cerita dongeng merekod budaya prasejarah, manakala sejarah merekod perkembangan budaya manusia. Bahkan, sistem bahasa sendiri merupakan satu dunia budaya, merekod budaya manusia.

Xing (2000) juga menyatakan bahawa, penyebaran bahasa memerlukan satu penghantar dan penghantar yang paling penting dan mudah ialah bahasa. Walaupun terdapat pelbagai cara komunikasi baru dalam zaman moden ini, bahasa tetap mempunyai peranan yang penting dan tidak dapat diganti. Bahasa merupakan peralatan komunikasi dan peralatan pemikiran masyarakat manusia yang penting dan manusia menggunakan bahasa untuk merekod dan menyebarkan pengetahuan yang didapati dalam proses mengenali dunia ini.

Boleh dikatakan bahawa bahasa adalah perakam budaya yang taat setia. Contohnya, pada zaman silam, pen yang digunakan di negara barat adalah diperbuat daripada bulu, maka dalam bahasa negara barat, perkataan yang digunakan untuk mewakili pen mempunyai persamaan dengan perkataan “ bulu ”. Contohnya, perkataan “ pen ” dalam

bahasa English dan “ ne po” dalam bahasa Russia adalah berasal dari perkataan “ penne ” dalam bahasa Latin yang bermakna “ bulu ”. Melalui kajian terhadap bahasa, unsur budaya yang terkandung dalam bahasa dapat didedahkan.

Bahasa utama bagi Bangsa Han (Bangsa Cina) adalah Bahasa Han (hànyǔ 汉语), ia juga merupakan salah satu bahasa yang digunakan oleh Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dalam urusan rasmi. Menurut Guowuyuan Qiaowu Bangongshi (2007), bahasa standard bagi Bahasa Han ialah Bahasa Mandarin (Pǔtōng huà 普通话). Di Taiwan Bahasa Mandarin digelar sebagai Bahasa Kebangsaan (Guóyǔ 国语). Manakala di Singapura dan Malaysia, ia digelar sebagai Bahasa Cina (Huáyǔ 华语). Bahasa Cina atau Bahasa Mandarin ialah bahasa yang umum digunakan oleh Bangsa Han (Bangsa Cina).

2.3.2 Budaya

Budaya merupakan satu aspek yang penting bagi sesuatu bangsa. Setiap bangsa mempunyai bentuk budaya yang berlainan. Terdapat beberapa pandangan yang berlainan mengenai budaya. Menurut Theodorson dan Theodorson (Puteri 2005: 33), budaya merupakan cara hidup sesuatu kelompok atau kumpulan sosial, iaitu seluruh persekitaran yang dibina oleh manusia termasuk hasil kehidupan kumpulan atau kelompok yang dibahagikan kepada budaya kebendaan dan budaya bukan kebendaan.

Zhan dan Zhu (2002) menyatakan bahawa budaya adalah kombinasi persekitaran hidup, cara hidup dan adat resam sesuatu bangsa yang dihasilkan daripada gabungan

komplek budaya yang berlainan. Budaya setiap bangsa mempunyai isi kandungan dan bentuk yang berbagai-bagai. Mod budaya merangkumi sebelas aspek yang berlainan, iaitu bahasa, kehidupan kebendaan, harta dan hasil, kekeluargaan, seni, hiburan, agama, sains dan budaya, kerajaan, moral dan peperangan. Menurut Edward B.Taylor (Puteri 2005:33), kebudayaan ialah keseluruhan kompleks yang mengandungi pengetahuan, kepercayaan, kesenian, moral, undang-undang, adat resam dan kebolehan lain serta perlakuan yang diperoleh oleh manusia sebagai anggota masyarakat.

Pada 1972, Samovar telah menyatakan bahawa budaya adalah sejenis bahan akumulasi iaitu akumulasi pengetahuan, pengalaman, kepercayaan, nilai pandangan, sikap, bentuk tingkat masyarakat, nilai masa, nilai hubungan ruang, alam semesta, kebendaan dan lain-lain. Budaya ialah hasil yang didapati oleh sesuatu bangsa melalui usaha yang melangkaui beberapa zaman yang dibuat oleh kumpulan mereka (Lin, 2000). Manakala E.B.Tylor menyatakan bahawa budaya adalah satu gabungan yang kompleks, merangkumi pengetahuan, kepercayaan, seni, moral, undang-undang, adat resam dan lain-lain (Lin, 2000).

Budaya adalah sub hasil daripada kewujudan masyarakat manusia dan berkembang mengikut perkembangan masyarakat manusia. Masyarakat yang berlainan akan mewujudkan budaya yang berlainan. Menurut He (1999), dalam proses perkembangan masyarakat, disebabkan ciri-ciri alam semulajadi yang pelbagai, maka wujudlah budaya bangsa yang pelbagai jenis. “Bangsa” bermakna sekumpulan manusia yang diwujudkan

oleh sejarah, mempunyai bahasa yang sama, tempat yang sama, melalui kehidupan ekonomi yang sama serta menunjukkan keadaan psikologi yang stabil ke atas budaya yang sama.

Sehubungan itu, budaya mempunyai sifat bangsa yang jelas atau nyata. Dalam keadaan geografi yang berlainan, syarat hidup yang berlainan dan tahap perkembangan sains yang berlainan, setiap bangsa masing-masing telah mencipta budaya bangsa yang cerah dan unik.

2.3.3 Budaya Masyarakat Cina

Kehidupan setiap masyarakat mempunyai ciri-ciri yang unik dan tersendiri. Begitu juga dengan kehidupan masyarakat Cina. Kehidupan masyarakat Cina dikatakan sangat menarik dan terserlah. Ini disebabkan kehidupan masyarakat Cina penuh dengan upacara dan adat resam yang menarik. Di antaranya yang paling menarik ialah upacara majlis perkahwinan orang Cina. Upacara perkahwinan masyarakat Cina berbeza dengan upacara perkahwinan masyarakat barat, masyarakat barat menjalankan upacara dalam gereja, masyarakat Cina mengadakan jamuan makan secara besar-besaran. Masyarakat barat mendoakan rahmat tuhan mereka semasa upacara perkahwinan, manakala masyarakat Cina mendoa dan berterima kasih kepada syurga dan ibu bapa. Pengantin masyarakat barat memakai gaun yang berwarna putih dalam upacara perkahwinan, manakala pengantin masyarakat Cina memakai gaun yang berwarna merah dalam majlis perkahwinan disebabkan masyarakat Cina beranggapan bahawa warna merah membawa makna riang,

meriah dan penuh harapan. Dari aspek upacara perkahwinan, kita dapat lihat bahawa budaya masyarakat Cina mempunyai ciri-ciri yang tersendiri.

2.3.4 Bahasa dan Budaya

Menurut hipotesis Sapir-Whorf, struktur bahasa yang dituturkan memberikan kesan kepada bagaimana kita membuat tanggapan tentang dunia di sekeliling kita. Jelasnya, fikiran, tindakan atau tanggapan seseorang amat bergantung kepada struktur kosa kata bahasanya, iaitu alat yang digunakannya untuk berfikir dan menanggapi sesuatu. Dengan kata lain, bahasa yang membentuk cara pemikiran manusia (Janet Holmes 2008:336). Jelaslah di sini bahawa pemikiran serta tindakan manusia berkait rapat dengan bahasa.

Menurut Puteri (2005), apabila persoalan bahasa dibicarakan, unsur yang tidak dapat dipisahkan ialah budaya. Bahasa dalam konteks budaya memperlihatkan hubungan penggunaan bahasa dan tingkah laku terhadap bahasa dalam rangkaian sosiobudaya. Pengkaji kemanusiaan melihat peranan bahasa dalam proses kreativiti kesusasteraan sebagai medium melahirkan dan membentuk nilai. Dari sudut pandangan ini, bahasa ialah cermin warisan budaya, penghubung masa kini dengan masa silam, dan penjelmaan keseluruhannya yang dikatakan manusia insani. Pengetahuan tentang budaya dapat membantu kita memahami dengan lebih mendalam tentang bagaimana bahasa dalam sesebuah masyarakat berfungsi.

2.3.5 Tulisan dan Budaya

Tulisan dirangkumi dalam katagori bahasa, tulisan merupakan salah satu bahagian yang membentuk budaya. Menurut He (1999), budaya adalah satu sistem, tulisan juga merupakan satu sistem, sistem tulisan merupakan sub sistem budaya. Ini telah menetapkan subordinasi tulisan terhadap budaya. Penciptaan tulisan, perkembangan tulisan, peminjaman tulisan, reformasi tulisan atau penggunaan tulisan, semuanya dikendali atau dihadkan oleh budaya. Tulisan juga merupakan satu bahagian yang unik dalam sistem budaya. Tulisan merupakan salah satu bahagian budaya, bahkan juga merupakan penampung budaya dan penyebar budaya.

2.3.6 Karakter Cina dan Budaya

Menurut He (1999), dalam sistem budaya, karakter Cina mempunyai sifat berdikari yang kuat. Hubungan antara tulisan dengan budaya bukan setakat menghad dan dihad yang mudah. Jenis budaya yang dihasilkan oleh sesuatu bangsa tidak ditentukan oleh jenis tulisan yang digunakan, perubahan bentuk budaya juga tidak semestinya mengakibatkan perubahan bentuk tulisan. Akan tetapi, tulisan tetap merupakan salah satu bahagian dalam katagori budaya. Jika salah satu pihak berubah, sering akan membawa perubahan kepada pihak yang lain. Perubahan jenis tulisan juga sering mempengaruhi budaya, membawa kesan yang besar kepada unsur lain dalam budaya.

Sebagai contoh, negara Jepun pada masa silam dipengaruhi oleh budaya Negara China secara mendalam, disebabkan peminjaman karakter Cina. Karakter Cina bukan dipinjam dalam bentuk sistem simbol yang berasingan, karakter Cina dipinjam melalui penyerbaran karya-karya sastera Cina. Penyerbaran karya-karya sastera Cina yang meluas telah mengakibatkan kesan dan pengaruh yang mendalam dalam perkembangan budaya bangsa Jepun. Sehingga kini, kesan dan pengaruh ini masih dapat dilihat dalam aspek-aspek seperti bentuk masyarakat, cara hidup, psikologi bangsa, moral, sastera serta seni.

Menurut Zhan dan Zhu(2002), karakter Cina (汉字 H ànz ì) adalah sejenis alat komunikasi, setelah karakter dicipta serta diakui oleh masyarakat, karakter Cina telah mula memainkan peranan penting dalam menampung dan menyebarkan maklumat. Karakter Cina bukan sahaja merupakan vektor budaya, ia juga merupakan saluran dan punca maklumat, tersebar tanpa henti serta mengumpulkan budaya dari kawasan dan zaman yang berlainan. Sebagai alat yang menampung budaya, karakter Cina boleh menyerap maklumat budaya dan menyebarkan budaya dalam satu masa yang sama.

Untuk mengkaji budaya bangsa Cina, karakter Cina merupakan aspek yang sangat penting. Melalui kajian terhadap perkembangan dan penggunaan karakter Cina , pasti akan dapat maklumat yang berguna untuk kajian budaya. Menurut He (1999), karakter Cina adalah sebahagian daripada budaya Cina, malah karakter Cina adalah satu bahagian yang sangat penting dalam budaya Cina. Kalau tidak menjalankan kajian yang terperinci terhadap karakter Cina, maka kajian terhadap budaya Cina tidak akan menjadi satu kajian yang sempurna. Selain itu, dalam proses perkembangan dan penggunaan karakter Cina,

karakter Cina selalunya dispesifikasi oleh budaya. Spesifikasi ini tersirat dalam sistem karakter Cina, menggambarkan faktor-faktor yang unik dalam budaya bangsa Han (Bangsa Cina) seperti keadaan psikologi, pandangan dan penilaian, cara hidup, piawai moral, adat resam, sentiment, estetikadan sebagainya. Oleh itu, karakter Cina adalah satu aspek yang penting dan tidak boleh diabaikan dalam kajian budaya bangsa Han.

Lam Siew Tai (2008), telah mengkaji peribahasa Cina yang mengandungi imej wanita dan unsur seksim. Beliau telah menganalisis semua peribahasa yang berkaitan dengan kaum wanita tidak kira dari segi makna atau radikal. Beliau berpendapat bahawa kebanyakan peribahasa yang berkaitan dengan kaum wanita adalah berkaitan dengan rupa luaran dan selalunya membawa makna negatif atau unsur seksim.

Manakala Gou (2003), telah membuat kajian terhadap karakter yang digolongkan dalam radikal “nü” yang dicatatkan di dalam “Shuō Wén Jiě Zǐ”. Dapatan kajian beliau menyatakan bahawa karakter-karakter golongan radikal “nü” adalah berkaitan dengan nama keluarga, tingkah laku seseorang, penilaian terhadap kecantikan dan keistimewaan kaum wanita serta diskriminasi dan memandang rendah terhadap kaum perempuan.

2.3.7 Tulisan / Perkataan

“ Perkataan ” telah diberi pelbagai definisi. Kebanyakan orang berpendapat bahawa “ perkataan ” adalah salah satu ciri yang paling jelas bagi bahasa. Bloomfield (1933), telah

mencadangkan satu definisi tentang “ perkataan ”. Bloomfield menyatakan bahawa bentuk yang minima ialah morfem, makna yang dibawa oleh morfem ialah sememe. “ Perkataan” adalah bentuk minima yang boleh berdiri sendiri dan bebas. Hinch (Bloomfield 1933) juga telah memberi definisi yang sama dengan Bloomfield. Dia menyatakan “ perkataan ” ialah satu bentuk yang boleh berdiri secara berasingan dan mempunyai makna.

Contohnya apabila kita menulis Bahasa Inggeris, kita mengenal pasti perkataan-perkataan dengan ruang selang di kedua-dua belahnya. Selain itu, perkataan Bahasa Inggeris boleh dieja dengan huruf-huruf. Walaupun Bahasa Inggeris mempunyai ciri-ciri yang agak jelas untuk membezakan “ perkataan ”, tetapi ada masanya pengguna Bahasa Inggeris yang cekap juga akan keliru contohnya, di mana ialah permulaan satu perkataan atau bila ialah penghujung perkataan. Sebagai contoh, “ English – speaking ” sama ada ianya satu perkataan atau dua ?

Berbanding dengan Bahasa Inggeris, “perkataan ” dalam Bahasa Cina lebih kompleks dan sukar untuk dikenal pasti. Ini disebabkan “ perkataan ” Cina tidak dikenal pasti dengan ruang selang di kedua-dua belahnya dan perkataan Bahasa Cina tidak boleh dieja dengan huruf. Menurut Halliday (2004), “ Perkataan ” dalam Bahasa Cina ialah karakter Cina. Setiap karakter Cina ialah satu morfem yang merupakan komponen kepada perkataan-perkataan. Halliday telah memberi satu contoh : *freedom* (“ Bebas ” dalam Bahasa English) kalau ditulis dengan karakter Cina, akan menjadi dua unit perkataan (characters), iaitu 自由 (zì yóu Bebas). *free* akan menjadi satu unit dan *dom* menjadi satu unit. Orang Cina jelas tentang morfem. Ini disebabkan setiap morfem disebut sebagai satu

suku kata. Sistem tulisan bagi Jepun, Thai, Arabic dan Hindi juga tidak mempunyai ciri atau cara yang sangat jelas untuk mengenal pasti perkataan. Jadi, sistem tulisan tidak selalunya membantu dalam mengenal pasti “perkataan”. Ini disebabkan setiap bahasa dan sistem tulisan adalah berbeza dan tiada entiti universal yang dapat dijumpa di dalam setiap bahasa.

Walau bagaimana pun, “perkataan” dan “tulisan” mempunyai hubungan yang rapat dan sering menggambarkan rupa bentuk sosial pengguna bahasa itu. Menurut Wang (2003), sejak masa silam, manusia sentiasa berusaha untuk mencipta cara yang dapat membantu manusia dalam berkomunikasi, merekod dan mewariskan budaya. Gambar, simbol dan tulisan adalah hasil kebijaksanaan manusia. Sudah dipastikan bahawa, gambar dan simbol wujud lebih awal dari tulisan. Gambar bertujuan untuk menunjuk atau menggambarkan imej atau fenomena alam semesta. Tujuan utama simbol digunakan adalah untuk mengingatkan atau memberi amaran. Manakala tulisan adalah simbol idea budaya, tulisan adalah kombinasi gabungan bentuk, bunyi dan makna. Maka, tulisan mempunyai sifat sosial dan sifat spesifikasi yang kuat.

2.3.7.1 Sejarah Karakter Cina

Di dunia ini, wujudnya tiga tulisan kuno, iaitu hieroglif (hieroglyph) dari Mesir, tulisan kuno berbentuk baji (Cuneiform) dari Mesopotamia serta tulisan tulang dan kulit

(Oracle bone script) dari China. Kedua-dua tulisan kuno di atas telah lenyap, hanya tulisan tulang dan kulit dari China dapat dikekalkan sehingga sekarang (Li, 2005).

Menurut Ni (1990) tulisan tulang dan kulit dari China telah melalui beberapa tahap pertukaran dan dikenali sebagai karakter Cina pada zaman sekarang. Salah satu faktor yang penting mengapa karakter Cina dapat dikekalkan sehingga sekarang adalah para akademik China telah mencipta satu teori yang bersesuaian dengan peraturan penciptaan karakter Cina. Tindakan ini telah memastikan bilangan dan kualiti karakter Cina dapat memuaskan keperluan penyampaian Bahasa Cina pada tahap yang maksimum.

Berkenaan dengan kewujudan karakter Cina, terdapat beberapa pandangan yang berlainan. Menurut Lu (2003), di antara pandangan-pandangan tersebut, terdapat satu pandangan yang menarik, iaitu “ Lagenda Cangjie mencipta karakter (仓颉造字的传说 Cāngjié zàozì de chuánshuō) ”. Dalam lagenda ini, watak utama ialah seorang lelaki yang bernama Cāngjié (仓颉). Dalam artifak-artifak yang ditemui, Cāngjié (仓颉) digambarkan sebagai seorang yang mempunyai empat mata, berambut panjang, berjanggut panjang dan memakai pakaian yang diperbuat daripada kulit binatang. Akan tetapi, pandangan Cāngjié (仓颉) sebagai pencipta karakter Cina ini telah dinafikan oleh sarjana-sarjana dan ahli-ahli arkeologi.

Menurut Song dan Jia (2003), daripada hasil kajian arkeologi, karakter Cina bukan dicipta oleh Cāngjié (仓颉) seorang sahaja, tetapi dicipta oleh ramai orang pada zaman, masa dan tempat yang berlainan. Kalau karakter Cina dicipta oleh seorang sahaja, karakter

Cina tidak mungkin mempunyai cara menulis yang berlainan. Dengan kata lain, karakter Cina adalah kumpulan hasil ciptaan orang ramai. Sehubungan itu, wujudlah persoalan mengapa nama Cāngjié (仓颉) sahaja dikekalkan sampai sekarang. Sarjana-sarjana dan ahli-ahli arkeologi membuat kenyataan bahawa ini adalah disebabkan Cāngjié (仓颉) telah memberi sumbangan yang lebih besar dalam proses penciptaan karakter Cina berbanding dengan pencipta-pencipta yang lain. Oleh itu, nama Cāngjié (仓颉) dapat dikekalkan. Menurut bahan-bahan arkeologi, karakter Cina adalah tulisan yang dicipta oleh bangsa Han dan berasal dan berkembang daripada gambar atau pictograf, “Cāngjié mencipta tulisan” hanya dianggap sebagai satu lagenda.

Apabila masa beredar, bentuk karakter Cina berubah mengikut zaman yang berlainan. Karakter Cina yang kita dapati sekarang telah mengalami beberapa tahap perubahan yang berlainan. Menurut Zhang Qiyun (2005), perkembangan karakter Cina boleh dibahagikan kepada dua tahap yang utama berdasarkan bentuk-bentuk karakter Cina. Beliau telah merumuskan tahap-tahap perkembangan karakter Cina dan menunjukkannya dengan jadual di bawah :

Jadual 2.1 : Tahap Perkembangan Karakter Cina

Tahap :	Nama Tahap :	Isi Kandungan Tahap :
1	Bahasa Cina Kuno	<p style="text-align: center;">Jiǎgǔwén (甲骨文 Tulisan Tulang Dan Kulit Oracle Bone Script) Dinasti Shang 商朝 (1300 BC - 1028 BC)</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <p style="text-align: center;">Jīnwén (金文 Inskripsi Gangsa Bronze Inscriptions) Dinasti Zhou Barat 西周 (1100 BC - 300 BC)</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <p style="text-align: center;">Zhuànshū (篆书 Tulisan Segel Seal Character) Dinasti Qin 秦朝 (221 BC – 206 BC)</p>
2	Bahasa Cina Moden	<p style="text-align: center;">Lìshū (隶书 Skrip Rasmi Official Script) Dinasti Han 汉朝 (206 BC – AD 220)</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>Qín lǐ (秦隶) (Dinasti Qin - awal Dinasti Han)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Hàn lǐ (汉隶) (Dinasti Han Barat hingga Awal Dinasti Jin)</p> </div> </div> <p style="text-align: center;">↓</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>Xíngshū (行书 Skrip Jalan Running Script) (Awal Dinasti Han)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Cǎoshū (草书 Skrip Kursif Cursive Script)</p> </div> </div> <p style="text-align: center;">↓</p> <p style="text-align: center;">Kǎishū (楷书 Skrip Regular Regular Script) (Dinasti Han Timur)</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <p style="text-align: center;">Xíngshū (行书 Skrip Jalan Running Script) (Dinasti Wei dan Dinasti Jin)</p>

Menurut Song Yejin dan Jia Jiaoyen (2003), terdapat tujuh jenis bentuk tulisan yang utama dalam sejarah perkembangan karakter Cina. Tujuh jenis karakter ini ialah Jiǎgǔwén (甲骨文 / Tulisan Tulang Dan Kulit / Oracle Bone Script), Jīnwén (金文 Inskripsi Gangsa / Bronze Inscriptions), Zhuànshū (篆书 / Tulisan Segel / Seal Character), Lìshū (隶书 / Skrip Rasmi / Official Script), Kǎishū (楷书 / Skrip Regular / Regular Script), Cǎoshū (草书 / Skrip Kursif / Cursive Script) dan Xíngshū (行书 / Skrip Jalan / Running Script) .

Jiǎgǔwén (甲骨文 / Tulisan Tulang Dan Kulit / Oracle Bone Script), Jīnwén (金文 Inskripsi Gangsa / Bronze Inscriptions) dan Zhuànshū (篆书 / Tulisan Segel / Seal Character) tidak diguna lagi dalam zaman sekarang, bahkan dalam komunikasi secara oral atau bukan oral. Oleh itu, ketiga-tiga jenis karakter Cina ini digelar sebagai karakter Cina Kuno. Manakala Lìshū (隶书 / Skrip Rasmi / Official Script), Kǎishū (楷书 / Skrip Regular / Regular Script), Cǎoshū (草书 / Skrip Kursif / Cursive Script) dan Xíngshū (行书 / Skrip Jalan / Running Script) digelar sebagai karakter Cina Moden.

2.3.7.2 Jiǎgǔwén (甲骨文 / Tulisan Tulang dan Kulit / Oracle Bone Script)

Asal-usul karakter Cina Kuno bermula dengan Jiǎgǔwén (甲骨文 / Tulisan Tulang dan Kulit / Oracle bone script). Menurut Song Yejin dan Jia Jiaoyen (2003), tulisan ini wujud pada Dinasti Shang (1300 BC- 1028 BC). Artifak-artifak tulisan Jiǎgǔwén ini mula-mula ditemui oleh pakar pada tahun 1899 di dalam Kampung Xiǎotún (小屯) yang

terletak di Ānyáng , Daerah Hén án. Tentang penemuan Jiǎgǔwén, Guowuyuan Qiaowu Bangongshi (2007) menyatakan bahawa Jiǎgǔwén (甲骨文 / Tulisan Tulang dan Kulit / Oracle bone script) ini pada mulanya ditemui oleh seorang peniaga yang bernama Wang Yirong pada tahun 1899. Wang Yirong sedar bahawa Jiǎgǔwén ini mungkin adalah karakter kuno. Penemuan Wang Yirong ini telah menarik minat pakar-pakar arkeologi dan linguistik, maka wujudlah penyelidikan terhadap Jiǎgǔwén.

Menurut Wu Guozhang (2001), tulisan-tulisan ini digunakan pada Dinasti Shang untuk merekod keputusan penilikan. Menurut Bangongshi (2007), Pemerintah Dinasti Shang sangat percaya tentang penilikan dan tahyul. Sebelum menjalankan sesuatu aktiviti atau menentukan sesuatu keputusan, mereka akan membuat penilikan dengan menggunakan kulit kura-kura dan tulang-tulang haiwan.

Menurut Lindqvist (2006), keputusan penilikan adalah retakan yang muncul di permukaan tulang atau kulit kura-kura selepas upacara penilikan. Keputusan yang didapati akan diukir di atas kulit kura-kura dan tulang-tulang haiwan tersebut, tulisan-tulisan ini digelar sebagai Jiǎgǔwén (甲骨文 / Tulisan Tulang dan Kulit / Oracle bone script).

2.3.7.3 J īnw én (金文 / Inskripsi Gangsa / Bronze Inscriptions)

J īnw én adalah satu bentuk karakter Cina yang wujud selapas Jiǎgǔwén. Menurut Li Fan (2005), J īnw én merujuk kepada segala tulisan yang ditempa atau diukir di atas peralatan gangsa. Wu Guozhang (2001) juga bersetuju dengan pernyataan di atas. Wu

Guozhang juga menjelaskan bahawa terdapat pelbagai jenis peralatan gangsa pada masa kuno. Pada asasnya peralatan-peralatan gangsa ini dibahagikan kepada dua kategori, iaitu peralatan upacara dan peralatan muzik. Kebanyakan peralatan upacara adalah berbentuk dandang (鼎 dǐng). Manakala kebanyakan peralatan muzik adalah berbentuk loceng (钟 zhōng). Sehubungan itu, “ zhōngdǐng ” (钟鼎 / loceng dan dandang) telah dijadikan sebagai panggilan am untuk semua jenis peralatan gangsa pada masa kuno.

Menurut Li Fan (2005), Jīnwén adalah tulisan yang digunakan untuk tujuan menyembah (祭祀文 jìsìwén). Jīnwén juga dipanggil sebagai zhōngdǐng wén (钟鼎文 / Tulisan Loceng dan Dandang Gangsa) atau tóngqì míngwén (铜器铭文 / Inskripsi Peralatan Gangsa). Tulisan ini dipanggil sebagai zhōngdǐng wén (钟鼎文 / Tulisan Loceng dan Dandang Gangsa) adalah disebabkan tulisan ini selalu diukir di atas loceng atau dandang gangsa. Isi-isi utama inskripsi adalah berkaitan dengan sesuatu yang beralamat baik, sesuatu yang menggalakkan, meraikan kejayaan dan lain-lain lagi.

Menurut Zuo Min'an (2009), Jīnwén adalah sistem tulisan yang wujud dan berkembang setelah kemunculan Tulisan Tulang dan Kulit.

2.3.7.4 Zhuànshū (篆书 / Tulisan Segel / Seal Character)

Menurut Li Fan (2005), Zhuànshū merupakan karakter Cina yang menerima gangguan politik yang paling hebat dalam sejarah Negara China. Ini disebabkan pada masa itu, Maharaja Qin telah mengamalkan polisi menstandardkan karakter Cina. Menurut Song

Yejin dan Jia Jiaoyen (2003), Zhuànshū dibahagikan kepada dua jenis, iaitu Dàzhuàn (大篆 / Big-seal style) dan Xiǎozhuàn (小篆/ Seal Script). Dàzhuàn adalah tulisan yang digunakan di dalam Negara Qin (秦国 Qín guó) pada Zaman Chūn qiū zhàn guó (春秋战国时代 / Zaman Perang / Warring state period). Manakala Xiǎozhuàn adalah tulisan standard yang diakui dan digunakan oleh Dinasti Qin selepas Maharaja Qin menyatukan Negara China.

Selepas menyatukan Negara China dengan menakluki enam negara (Negara Qi, Negara Chu, Negara Yan, Negara Han, Negara Zhao dan Negara Wei) yang lain, untuk mengukuhkan lagi kedudukan Negara Qin, Maharaja Qin telah menerima cadangan perdana menteri Negara Qin, Lisi. Cadangan Lisi adalah menjalankan polisi “ menulis tulisan yang sama ”, iaitu mengintegrasikan tulisan yang digunakan pada masa itu. Maka wujudlah tulisan yang baru, iaitu Xiǎozhuàn. Menurut Xu Jinxiong (2005), sebenarnya, tulisan Xiǎozhuàn ini adalah hasil daripada proses mengemaskini tulisan-tulisan negara-negara yang ditakluk dan juga proses mempermudah Dàzhuàn.

2.3.7.5 Lishū (隶书 / Skrip Rasmi / Official Script)

Menurut Song Yejin dan Jia (2003), tulisan Lishū adalah jenis tulisan yang berubah daripada Xiǎozhuàn. Lishū juga dikatakan sebagai “ cara menulis Xiǎozhuàn yang mudah dan cepat ”. Menurut Xu (2005), Lishū adalah tulisan yang digunakan oleh pegawai-pegawai untuk menguruskan hal ehwal yang berkenaan dengan hamba-hamba atau orang-orang bawahan. Hal ehwal yang berkenaan dengan hamba-hamba atau orang-orang

bawahan adalah urusan yang berat. Jadi, wujudlah permintaan terhadap tulisan yang lebih ringkas dan boleh ditulis dengan cepat. Sehubungan itu, pegawai-pegawai yang berkenaan telah meringkaskan stroke-stroke tulisan Zhuànshū lantas menghasilkan Lìshū.

Lìshū dibahagi kepada dua jenis, iaitu Qínli (秦隶) dan H ànl ì (汉隶). Q ín lì merujuk kepada Lìshū yang digunakan pada Dinasti Qin hingga awal Dinasti Han. Manakala Qínli merujuk kepada Lìshū yang digunakan pada zaman pertengahan Dinasti Han Barat sehingga zaman awal Dinasti Jin. Menurut Zuo Min'an (2009), proses peralihan dari Zhuànshū ke Lìshū dipanggil sebagai L b i àn (隶变 / Perubahan Lìshū).

Menurut Zhang Qiyun (2005), Proses Libiàn (Perubahan Lìshū) ini merupakan satu perkembangan yang besar dalam sejarah perkembangan karakter Cina. Jenis-jenis tulisan yang wujud sebelum Lìshū adalah karakter-karakter Cina kuno. Karakter-karakter Cina yang wujud selepas Lìshū adalah karakter-karakter Cina moden. Lìshū seumpama sempadan untuk karakter-karakter Cina kuno dan moden. Selain itu, Lìshū juga telah mengukuhkan dan menentukan asas karakter Cina moden.

2.3.7.6 Cǎoshū (草书 Skrip Kursif Cursive Script).

Menurut Zuo Min'an (2009), Cǎoshū (草书 Skrip Kursif Cursive Script) adalah sejenis tulisan tambahan yang wujud bersama dengan H ànl ì (汉隶). Cǎoshū merupakan cara menulis H ànl ì yang tidak teratur dan cakar ayam. Tulis Cǎoshū wujud disebabkan permintaan pengguna terhadap tulisan yang boleh ditulis dengan cepat. Tulisan ini ditulis

dengan cepat dan terus-menerus. Tulisan yang dihasilkan tidak dipersoalkan kemas, malah mempunyai rupa bentuk karakter Cina yang asas sudah cukup. Cǎoshū adalah dicipta oleh rakyat-rakyat biasa dari golongan bekerja. Cara menulis Cǎoshū semakin tidak teratur dan cakar ayam mengikut peredaran masa. Sehingga Dinasti Tang (唐朝), pakar kaligrafi yang bernama Zhangxu (张旭), Cǎoshū yang ditulis oleh beliau seakan-akan azimat yang dilukis oleh sami Taoisme, sukar dihayati oleh orang ramai.

Menurut Li Fan (2005), dalam rekord sejarah, tiada satu jawapan yang pasti tentang zaman atau masa kewujudan Cǎoshū. Pada asasnya, boleh dikatakan Cǎoshū wujud pada awal Dinasti Han. Terdapat banyak jenis Cǎoshū, iaitu: Cǎozhū àn (草篆), Cǎol ì (草隶), Gǎocǎo (稿草), zhāngcǎo (章草), jīncǎo (今草), Kū ángcǎo (狂草) dan lain-lain lagi. Tetapi jenis-jenis Cǎoshū yang utama ialah zhāngcǎo (章草), jīncǎo (今草) dan Kū ángcǎo (狂草).

2.3.7.7 Kǎishū (楷书 Skrip Regular Regular Script)

Menurut Li Fan (2005), Kǎishū adalah model kepada karakter Cina. Kǎishū senang ditulis, fontnya tegak dan sesuai. Sehubungan itu, tulisan jenis ini Kǎishū dapat diturunkan sehingga sekarang. Kǎishū juga dijadikan sebagai tulisan yang lazim digunakan pada masa kini. Kǎishū merupakan tulisan yang berubah daripada Lìshū. Berbanding dengan Lìshū, stroke-stroke tulisan Kǎishū lebih datar dan tegak serta mempunyai struktur yang lebih kemas. Tulisan Kǎishū ini juga digelar sebagai tulisan stroke yang matang.

Tulisan Kǎishū mula wujud pada zaman akhir Dinasti Han sehingga sekarang, mempunyai sejarah selama 1700 tahun. Tulisan ini dijadikan sebagai tulisan standard bagi setiap zaman sejak kewujudannya. Tulisan Kǎishū ini digunakan secara meluas selama ini, disebabkan tulisan Kǎishū mempunyai bentuk yang tegak, kemas dan cantik. Mulai dari Kǎishū, struktur dan stroke serta bentuk luaran segiempat karakter Cina yang asas telah ditetapkan. Kǎishū juga telah dijadikan sebagai tulisan utama yang digunakan di dalam pencetakan surat khabar, majalah dan buku-buku pada zaman kini.

Menurut Zuo (2009), Kǎishū merupakan sejenis karakter yang berubah daripada Lìshū. Kewujudan Kǎishū telah menggantikan tempat Lìshū lantas menjadi tulisan yang digunakan secara meluas. Beliau juga menyatakan bahawa Kǎishū mempunyai struktur yang tegak, stroke-stroke yang tegak dan datar. Kǎishū juga dipanggil sebagai zhèng shū (正书) atau zhēn shū (真书). Mulai dari Dinasti Han Timur, Kǎishū telah digunakan secara meluas sehingga sekarang, mempunyai sejarah kira-kira 1800 tahun.

Menurut Xu (2005), Kǎishū adalah tulisan yang digunakan secara umum pada zaman sekarang. Kǎishū merupakan tulisan yang berubah daripada Lìshū. Kǎishū ini wujud dengan mengubah Lìshū ke arah yang lebih sistematik dan teratur. Perubahan ini telah menyebabkan karakter Cina bercerai dari ciri-ciri gambar rajah ataupun pictograf, menjadi sejenis tulisan abstrak yang dibentuk dengan menggunakan titik dan stroke secara sepenuhnya. Bentuk asas Kǎishū mulai dibentuk sejak Dinasti Han.

2.3.7.8 X íngshū (行书 Skrip Jalan Running Script)

Menurut Zuo Min'an (2009), X íngshū ialah “ Kǎishū yang bergerak ”. X íngshū dibentuk pada zaman Dinasti Wei dan Dinasti Jin (魏 晋). X íngshū adalah sejenis bentuk karakter Cina yang berada di antara Kǎishū dan Cǎoshū. X íngshū ini mempunyai cirri-ciri Kǎishū dan Cǎoshū, iaitu, walaupun stroke-stroke X íngshū adalah bersambungan dan terus-menerus, tetapi setiap perkataan adalah bebas. Cara menulis X íngshū lebih pantas daripada cara menulis Kǎishū.

Walaupun X íngshū mempunyai bentuk yang serupa dengan Cǎoshū, tetapi X íngshū ini lebih mudah dikenali jika berbanding dengan Cǎoshū. Menurut Xu Jinxiong (2005), X íngshū adalah sejenis produk tambahan yang wterhasil akibat wujudnya permintaan pengguna karakter Cina terhadap sesuatu tulisan yang boleh ditulis dengan cepat.

Secara kesimpulannya, dalam sejarah perkembangan karakter Cina, L bi àn (隶变 / Perubahan Lìshū) member sumbangan yang besar. L bi àn (隶变 / Perubahan Lìshū) telah menyebabkan karakter Cina menanggalkan sifat pictograf, memudahkan karakter Cina dan menjadikan karakter Cina tulisan yang bersifat logogram secara beransur-ansur.

2.4 Karakter Cina Kompleks dan Karakter Cina Mudah

Tulisan adalah sistem simbol yang digunakan untuk merekod bahasa dan berkomunikasi. “ Mudah ” dan “ tepat ” adalah dua permintaan yang asas terhadap tulisan.

“Mudah” supaya menjimatkan masa dan mudah ditulis serta senang dibelajari. Malah “Tepat” adalah untuk memahami maklumat yang disampaikan dan mengelakkan salah faham. Menurut Song dan Jia (2003), pada tahun 1956, “Skema Memudahkan Karakter Cina” (汉字简化方案) telah diumumkan. Pengumuman “Skema Memudahkan Karakter Cina” (汉字简化方案) ini secara langsung telah mewujudkan era yang baru bagi karakter Cina, iaitu era “Karakter Cina Mudah”.

Sebelum “Skema Memudahkan Karakter Cina” (汉字简化方案) ini diumumkan, karakter Cina yang digunakan ialah karakter Cina Kompleks. Cara tulis karakter Cina Kompleks adalah lebih susah dan kompleks jika berbanding dengan karakter Cina Mudah yang digunakan sekarang. Menurut Song dan Jia (2003), tujuan utama “ Skema Memudahkan Karakter Cina ” (汉字简化方案) ini ialah memudahkan stroke-stroke (笔画) karakter Cina dan mengurangkan bilangan karakter Cina. Menurut Jiang (1995), proses memudahkan karakter Cina tidak menjejaskan fungsi karakter Cina. Malah penggunaan karakter Cina mudah dapat mengurangkan masalah-masalah yang wujud dalam proses pembelajaran karakter Cina dan meningkatkan keberkesanan pembelajaran karakter Cina. (Su dan Yi, 1995). Contoh-contoh karakter Cina Kompleks dan karakter Cina Mudah :

Karakter Cina Kompleks	Karakter Cina Mudah	Bacaan	Makna
雙	双	shuāng	Sepasang
氣	气	qì	Angin

2.5 Bentuk / Struktur Karakter Cina

Karakter Cina mempunyai bentuk yang unik. Menurut Cheun (1998), jika membuat perbandingan antara karakter Cina dan karakter silabik, karakter Cina boleh terbahagi kepada ciri-ciri berikut:

- i) Karakter dibentuk daripada “ Stroke ”, iaitu garis lurus sebagai garisan yang asas. Hampir semua “ Stroke ” karakter Cina adalah garis lurus, kecuali titik karakter cina dan sebahagian kecil garisan lengkung.
- ii) Semua karakter Cina adalah berbentuk segi empat tidak kira bilangan “ Stroke ” dan komponennya.
- iii) Karakter Cina terbentuk melalui permukaan mendatar dan berbeza dengan tulisan silabik yang lebih berbentuk garisan yang tersusun dan bergerak pada arah yang sama.
- iv) Asas struktur karakter Cina terbentuk daripada komponen. Komponen ini adalah kombinasi daripada pelbagai “Stroke” karakter Cina. Jadi, setiap bentuk karakter Cina merupakan kombinasi “stroke-stroke” karakter Cina.

Mengenai “Stroke” ini, Yun (2008) berpandangan bahawa ia adalah pengetahuan asas dalam mempelajari karakter Cina. “Stroke” adalah unit yang terkecil dan struktur yang paling asas dalam karakter Cina. Semasa menulis karakter Cina, orang yang menulis karakter Cina akan bermula dengan “Stroke” dan mengakhiri karakter Cina itu dengan “Stroke” juga. Setiap karakter Cina mempunyai bilangan “Stroke” yang ditetapkan. Di bawah ialah “stroke-stroke” karakter Cina yang asas :

Jadual 2.2 : Stroke-stroke Karakter Cina

笔画	名称	例字	笔画	名称	例字	笔画	名称	例字			
1	一	横	大	11	一	横钩	你	21	丿	弯钩	了
2	丨	竖	十	12	乚	竖弯钩	元	22	乙	横折弯钩	九
3	ノ	撇	八	13	㇇	撇折	去	23	㇇	竖弯	四
4	丶	点	主	14	丨	竖提	良	24	乙	横折弯	没
5	フ	横折	口	15	㇇	竖折	山	25	㇇	横折折折钩	仍
6	㇇	捺	人	16	㇇	撇点	女	26	㇇	横斜钩	凰
7	㇇	提	地	17	㇇	竖折折钩	弟	27	㇇	横折折撇	及
8	㇇	横折钩	月	18	㇇	斜钩	我	28	㇇	竖折撇	专
9	丨	竖钩	小	19	㇇	横撇弯钩	那	29	㇇	竖折折	鼎
10	㇇	横撇	水	20	㇇	横折提	课	30	㇇	横折折	凹
								31	㇇	横折折折	凸

<http://www.5dhz.com/d/file/remenwenzhang/2009-08-10/738f2c8b0c5174e61ba5f64b99a3e22b.jpg>

2.5.1 Komponen / Radikal

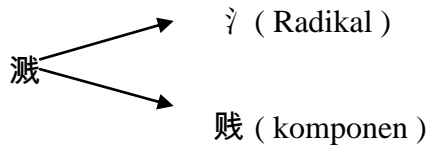
Menurut Zhang (2005), konsep “radikal” berasal dari “Shuō Wén Jiě Zì”. Pada dinasti Han Timur (121 Masihi), Xu Shen telah menulis sebuah kamus Bahasa Cina Kuno yang berjudul “Shuō Wén Jiě Zì”. Dalam kamus ini, beliau telah mengkategorikan tulisan-

karakter Cina ke dalam 540 radikal yang berlainan. Radikal juga merupakan komponen, radikal adalah komponen yang boleh berdiri sebagai satu karakter secara sendiri. Karakter - karakter akan dikategorikan ke dalam radikal yang berlainan berdasarkan makna.

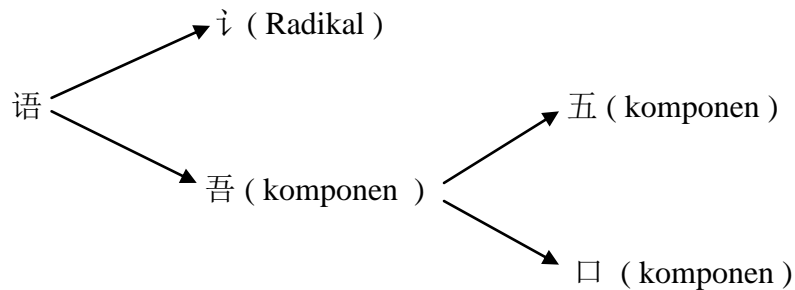
Komponen dan Radical selalu dibincang bersama. Walaupun komponen dan radical mempunyai hubungan yang rapat, tetapi mereka adalah dua konsep yang berbeza. Yun (2008), juga bersetuju dengan pandangan ini. Beliau menjelaskan bahawa komponen adalah sebahagian daripada tulisan. Pada zaman kuno, komponen yang berada di sebelah kiri digelar sebagai “ pian ” (偏), komponen yang berada di sebelah kanan digelar sebagai “ pang ” (旁). Sekarang, “ pian pang ” ini adalah gelaran am bagi unit-unit struktur yang lebih besar daripada “ Stroke ” dan kedudukan mereka adalah tidak tetap. Sebagai contoh, “ 思 ” (sī / fikir) adalah dibentuk dengan “ 田 ” komponen (ti án / sawah) dan komponen “ 心 ” (xīn / hati). Kedua-dua komponen ini mempunyai makna dan boleh berdiri sendiri sebagai satu perkataan. Akan tetapi, bukan semua komponen boleh berdiri sendiri sebagai satu perkataan. Contohnya, “ 彳 ” , “ 灬 ” , “ 尗 ” dan sebagainya.

Ng (1987) , telah menjelaskan dengan lebih teliti tentang perbezaan antara radikal dengan komponen. Menurut beliau, Radikal boleh jadi sebagai komponen karakter tetapi komponen tidak semestinya radikal. Contohnya, perkataan “ 濺 ”(memercik) adalah terdiri daripada dua komponen “ 氵 ” (air) dan “ 戠 ”. Di sini “ 氵 ” merupakan radikal , juga boleh dikenali sebagai komponen. Tetapi, “ 戠 ”di sini ialah komponen, bukannya radikal.

Radikal biasanya akan menunjukkan sifat sesuatu perkataan. Radikal “ 氵 ” di sini menunjukkan karakter di atas berkaitan dengan air.

Wu (2009) bersetuju telah menyatakan pandangan yang sama dengan Ng. Beliau juga menyatakan bahawa kebanyakan karakter Cina boleh dileraikan menjadi komponen-komponen yang paling kecil. Contohnya, perkataan “ 语 ” (yǔ / Bahasa) boleh dileraikan seperti berikut:

Menurut Marcus Taft, Xiaoping Zhu dan Danling Peng (1999), karakter Cina mempunyai struktur dalaman. Karakter Cina bukan sahaja dibentuk dengan stroke-stroke individual bersiri, tetapi stroke-stroke selalu digabung berulang untuk membentuk “radikal-radikal”. Contohnya, karakter 记 (ingat) adalah struktur melintang yang dibentuk dengan radikal kiri “ 讠 ” dan radikal kanan “ 己 ”. Manakala karakter 务 (tugas)

merupakan struktur menegak yang dibentuk dengan radikal atas “ 久 ” dan radikal bawah “ 力 ”.

2.5.2 Struktur Karakter Cina

Karakter Cina digelar sebagai “ Tulisan Cube ” atau “ Tulisan Segiempat ” disebabkan bentuknya yang seolah-olah berada dalam satu kotak. Pada tahap permulaan untuk belajar karakter Cina, pelajar akan dibagi buku latihan khas, iaitu buku latihan yang dicetak dengan “ kotak ” dan juga turutan stroke karakter-karakter yang dibelajari. Menurut Wu (2009), semasa menulis karakter Cina, perkataan itu mesti ditulis dalam “ kotak ” dan komponen-komponennya mesti diletak dengan kemas supaya perkataan itu seimbang dan jelas semasa dibaca.

Wu juga menyatakan bahawa karakter-karakter Cina boleh dikategorikan dalam empat kategori struktur yang asas:

Jadual 2.3 : Kategori Struktur Karakter Cina Yang Asas

Struktur	Bentuk	Peratusan	Contoh
Struktur Tunggal		3 %	口 (Kǒu / Mulut)
Struktur Kanan-kiri		65 %	汉 (Hà n / Bangsa Han)
Struktur Atas-bawah		23 %	学 (Xu é / Belajar)
Struktur Tutup		9 %	国 (Gu ó / Negara)

Setiap karakter Cina mempunyai radikal. Setiap radikal merujuk kepada medan makna yang berkaitan atau konsep yang tertentu. Contohnya, karakter Cina dalam golongan radikal “nǚ” akan membawa makna yang berkaitan dengan perempuan. Manakala karakter Cina yang tergolong dalam radikal “yī” akan membawa makna yang berkaitan pakaian. Oleh itu, karakter Cina yang membawa radikal “nǚ” akan merujuk kepada makna yang berkaitan dengan perempuan. Contohnya, karakter 姐 (Jiě) merujuk kepada kakak, karakter 奴 (Nú) merujuk kepada hamba perempuan dan karakter 妻 (Qī) merujuk kepada isteri. Contoh-contoh yang diberi semua membawa radikal “ nǚ ” dan merujuk kepada makna yang berkaitan perempuan.

2.6 Kesimpulan

Walau bagaimanapun, oleh kerana bahasa itu dinamis dan sentiasa berubah bahasa Cina juga mungkin tidak terlepas daripada fenomena ini. Oleh itu, kajian ini akan melihat sama ada karakter Cina yang mempunyai radikal “ nǚ ” ini juga mengalami perubahan yang

sentiasa di alami oleh bahasa. Perubahan yang di maksudkan di sini adalah perubahan dari segi makna dan bentuk. Contohnya tulisan 妻 “ Qī ” yang dahulunya bermakna isteri tetap kekal dengan makna dan bentuknya pada zaman sekarang. Namun juga terdapat karakter yang telah berubah makna dan bentuknya. Contohnya, 孃 “ Niáng ” yang dulunya bermakna “ rasa terganggu” telah berubah menjadi 娘 “ Niáng ” yang bermakna “ Ibu ” pada zaman sekarang. Karakter Cina mengalami perubahan sebegini mungkin disebabkan permintaan pengguna karakter Cina pada zaman sekarang yang cenderung kepada simbol, catatan atau cara yang lebih cepat, tepat dan mudah.

BAB 3: METODOLOGI PENYELIDIKAN

3.0 Pengenalan

Dalam bab ini, penyelidik akan membincangkan kaedah-kaedah kajian yang meliputi aspek-aspek seperti reka bentuk kajian, kaedah pemilihan sampel, kaedah pengumpulan data dan kaedah penganalisan untuk menganalisis korpus karakter-karakter Cina yang dikategorikan dalam radikal “ nǚ ”. Kamus Bahasa Cina Kuno dan Kamus Bahasa Cina Moden akan digunakan untuk mengkaji perubahan semantik dan aspek budaya yang melibatkan karakter-karakter Cina yang dikategorikan dalam radikal “ nǚ ”.

3.1 Reka Bentuk Kajian

Reka bentuk kajian memainkan peranan yang penting dalam sesuatu penyelidikan atau kajian. Jadi, metodologi ini perlu dirancang dengan baik dan teliti. Menurut Chua (2006), penyelidikan biasanya dikategorikan sebagai penyelidikan kuantitatif dan penyelidikan Kualitatif. Ada penyelidikan yang menggabungkan kedua-dua kaedah yang dinyatakan diatas. Kajian ini merupakan kajian interpretif yang menggunakan data-data kualitatif . Data-data dipungut melalui kamus-kamus, buku-buku, jurnal dan teks yang berkaitan.

Dalam kajian ini, kerangka teori yang akan digunakan oleh penyelidik adalah teori perubahan semantik yang dikemukakan oleh Leonard Bloomfield (1933). Menurut Bloomfield,

perubahan semantik terbahagi kepada Penyempitan Makna (Narrowing), Perluasan Makna (Widening), Metafor (Metaphor), Metonimi (Metonymy), Sinekdok (Synecdoche), Hiperbola (Hyperbole), Litotes (Litotes), Elevation dan Degeneration. Perubahan semantik bermakna perubahan makna. Perubahan makna-makna ini dikategorikan kepada penyempitan makna, perluasan makna, metafor dan sebagainya.

3.1.1 Kaedah Kualitatif

Kaedah kualitatif akan digunakan untuk menganalisis data yang dikumpul. Di sini, setiap data akan dianalisa untuk mengenal pasti unsur budaya seperti sistem perkahwinan kaum Cina, pantang larang, taboo dan sebagainya yang terselit dalam data berkaitan. Selain itu, aspek-aspek seperti etimologi, perluasan makna, penyempitan makna, pelupusan lexis dan sebagainya juga akan dikaji.

Menurut Argyrous (2000), kaedah kualitatif sesuai digunakan di dalam penyelidikan yang melibatkan analisis tentang kelakuan manusia, pemikiran dan pandangan manusia. Ini disebabkan kualitatif sesuai digunakan untuk memahami definasi-definasi tertentu yang berkaitan dengan manusia atau masyarakat, penjelasan makna sesuatu perkara atau fenomena.

Dalam kajian ini, penyelidik akan menggunakan jadual-jadual yang direka sendiri untuk menganalisis bilangan karakter yang tergolong dalam radikal “nǚ”, unsur budaya yang dicerminkan, perubahan semantik, perubahan bentuk karakter dan karakter yang

hilang atau pupus. Bilangan karakter golongan radikal “nǚ” yang dicatatkan dalam kamus bahasa Cina kuno akan dianalisa dan dicatatkan dalam jadual untuk memastikan karakter apakah dan bilangan karakter yang tergolong dalam radikal “nǚ”.

Selepas analisis dibuat, data yang dikumpul oleh penyelidik adalah seperti yang dicatat dalam jadual 3.1 di bawah:

Jadual 3.1: Karakter Cina yang Tergolong Dalam Radikal “ nǚ ” dan Bilangannya

Unsur Budaya	Tulisan	Bilangan Karakter
Panggilan Saudara (Relative Addressing) Kaum Wanita	妇 (Fù), 母 (Mǔ), 妯 (Xū), 姬 (Yù), 姐 (Jiě), 妣 (Bǐ), 姊 (Zǐ), 妹 (Mèi), 娣 (Dì), 媪 (Wǎo), 妻 (Qī), 嫂 (Sǎo), 姪 (Zhì), 姨 (Yí), 姑 (Gū), 威(Wēi), 姨 (Yāng), 媪 (ǎo), 妣 (Chà)	19
Panggilan Status Masyarakat (Social Addressing) Kaum Wanita.	娶 (ē), 媪 (Mǔ), 妣(Yí), 媪 (Qíáng), 媪 (Xī), 婢 (Bì), 奴 (Nú), 妾 (Qìè)	8
Perkahwinan	媒 (mái), 妯 (shuò), 娉 (pīng), 嫁 (jià), 娶 (qǔ), 婚 (hūn), 姻 (yīn), 媾 (gòu), 妃 (Fēi), 嬪(Pín), 媼 (Pǐ), 媵 (Gòu), 嫠 (Lì)	13
Melahirkan Anak	媪 (Chú), 妊 (Rán), 娠 (Shēn), 嬖 (Yī), 媵 (Nǐ), 媵 (Fàn), 始 (Shǐ)	7
Nama Keluarga	姓 (Xìng), 姜 (Jiāng), 姬 (Jī), 媵 (Jì), 嬴 (Yíng), 姚 (Yáo), 媵 (Guī), 媵 (Yún), 媵 (Shēn), 媵 (Rán), 媵 (Hào), 媵 (Qī)	12

<p>Nama Perempuan</p>	<p>媪 (Qí án), 媯 (Wā), 娥 (Sōng), 娥 (É), 嫫 (Yú án), 妲 (Dá), 嬖 (Yàn), 婀 (Ē), 婁 (Xū), 婕 (Jié), 嬖 (Yú), 嬖 (Líng), 嫫 (Lí áo), 姪 (Yī), 媯 (Zhōu), 始 (È), 改 (Jǐ), 姪 (Tǒu), 奴 (Jiǔ), 媯 (Èr)</p>	<p>20</p>
<p>Perwatakan dan Watak atau Kelakuan kaum Perempuan (Positif)</p>	<p>娉 (Shǐ), 姪 (Càn), 媛 (Yú án), 媚 (Mèi), 嫫 (Wǔ), 嬖 (Xù), 嬖 (Xìng), 嬖 (Lú án), 嬖 (Lào), 媯 (Hù), 媯 (Bá), 媯 (Měi), 嬖 (Tuǒ), 姪 (Shū), 好 (Hǎo), 媯 (Shū), 媯 (Fá), 嬖 (Xú án), 嬖 (Qǐ), 媯 (Qiān), 嬖 (Zé), 媯 (Mí áo), 媯 (Jiāo), 媯 (Yuān), 媯 (Tū), 媯 (Xíng), 媯 (Yān), 媯 (Rǎn), 媯 (Niǎo), 媯 (Xiān), 媯 (Chān), 媯 (Tiǎo), 媯 (Zī), 媯 (Jǐ), 媯 (Zī), 媯 (Rú), 媯 (Ruǎn), 媯 (Zàn), 媯 (Wān), 媯 (Dòng), 媯 (Yáo), 媯 (Xuān), 媯 (Guǐ), 媯 (Wō), 媯 (Nuǒ), (Suō), 媯 (Pì ào), 媯 (Piān), 媯 (Jiāo), 媯 (Chán), 媯 (Juān), 媯 (Huà), 媯 (Xí án), 媯 (Luǎn), 媯 (Yú àn), 媯 (Wǎn), 媯 (Wěi), 媯 (Wěi), 媯 (Rú), 媯 (Tà), 媯 (Lù), 媯 (Yān), 媯 (Guī), 媯 (Tǐ), 媯 (Wǎn), 媯 (Yàn), 媯 (Míng), 媯 (Dǐ), 媯 (Zhú), 媯 (Chū), 媯 (Yīng), 媯 (Jiǎo), 媯 (Jìng), 媯 (Jìng), 媯 (Zhuān), 媯 (Xí án), 媯 (Yāo), 媯 (Tōu), 媯 (Yán), 媯 (Xiān), 媯 (Yù), 媯 (Zhuó)</p>	<p>82</p>

Perwatakan dan Watak atau Kelakuan kaum Perempuan (Negatif)	<p> 醜(Cù), 婊(Mó/Mò), 媼(Hu), 嫫(Chu ò/Zhu ó), 娃(W á), 媵(Shǎn), 嫫(W ù), 媵(Chu ò), 媵(X òng), 媵(Xi è), 媵(D ú), 媵(M àn), 媵(Ào), 媵(N òng), 媵(Zhǎn), 媵(Chā), 媵(Huǐ), 媵(Shān), 媵(Y àn), 媵(F áng), 媵(Sh ào), 媵(Y ín), 媵(Jiān), 媵(Jiān), 媵(Zhu ì), 媵(Nu án), 媵(H ǎ), 媵(D ù), 媵(M ào), 媵(J ù), 媵(Xi án), 媵(Nǎo), 媵(Pi è), 媵(ǎn), 媵(Hu ì), 媵(M ò), 媵(W á), 媵(Lǎn), 媵(Zh óu), 媵(Ni áng), 媵(Hu á), 媵(Ku ì), 媵(H ù), 媵(Niǎn), 媵(Cǎn), 媵(L án), 媵(W àng), 媵(Huī), 媵(Qiē), 媵(Pōu), 媵(Huī), 媵(T á) </p>	52
Perwatakan dan Watak atau Kelakuan kaum Perempuan (Neutral)	<p> 媵(Chān), 媵(J ò), 媵(Ān), 媵(Ju é/Yu è), 媵(Yīng), 媵(Zhuāng) </p>	6
Penyakit Ginekologi	<p> 媵(B àn), 媵(Tǐng), 媵(Chu ò) </p>	3
Karakter Radikal “ nǚ ” yang Tidak Berkaitan dengan Wanita	<p> 媵(Rǎn), 媵(Zh ì), 媵(Sh àn), 媵(Gū), 媵(P án), 媵(Jūn), 媵(Duò/Duǒ), 媵(Shěng), 媵(Yu è), 媵(L óu), 媵(Fēi), 媵(Pīn), 媵(Y ì), 媵(Y ú), 媵(Xī), 媵(Dān), 媵(Rǎo), 媵(Qi è), 媵(Xiē) 媵(Ē), 媵(L àn), 媵(Q ì), 媵(B ì) </p>	23
Jumlah		245

Berkenaan dengan unsur budaya yang terkandung dalam karakter Cina golongan radikal “nǚ”. Penyelidik akan menganalisis unsur budaya yang terselit dalam setiap

karakter dengan merujuk kepada kamus bahasa Cina Kuno “ Shuō Wén Jiě Zi ”. Penyelidik menggunakan kamus “ Shuō Wén Jiě Zi ” untuk tujuan analisis unsur budaya kerana kamus ini merupakan kamus yang pertama dalam sejarah bahasa Cina. Maka, definasi yang diberi dan unsur budaya yang dikemukakan merupakan definasi dan penggambaran budaya yang paling asal. Untuk memberi gambaran yang paling jelas tentang pendapat analisis, beberapa jadual akan dibuat seperti dibawah berdasarkan unsur budaya.

Jadual 3.2: Sistem Panggilan Kekeluargaan (Kaum Wanita)

Kamus/ Bil	“ Shuō Wén Jiě Zi ”			“ Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn ” dan “ Xiandai Hanyu Cidian ”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	妇	Fù	Ibu / Mak	妇	Fù	Wanita
2.	母	Mǔ		母	Mǔ	Ibu
3.	媪	Xǔ		媪	Xǔ	Rupa yang aman dan gembira

Jadual 3.3: Perkahwinan

Kamus/ Bil	“ Shuō Wén Jiě Zi ”			“ Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn ” dan “ Xiandai Hanyu Cidian ”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	媒	méi	mencari dan memadankan dua nama keluarga	媒	méi	Telangkai / Tukang risik
2.	妁	shuò	Mempertimbang kan dua nama keluarga	妁	shuò	Telangkai / Tukang risik
3.	娉	pīng	Tanya nama keluarga (Satu proses perkahwinan)	娉	pīng	Perawakan lemah lembut

Setiap karakter Cina golongan radikal “nǚ” akan diletakkan dalam jadual yang berkaitan. Selepas itu, setiap karakter Cina golongan radikal “nǚ” akan ditunjukkan bentuk tulisan, bacaan dan makna. Malah, unsur budaya yang berkenaan akan diberi penjelasan yang lebih mendalam.

Dalam kajian ini, aspek perubahan semantik juga akan dianalisis. Teori Bloomfield akan digunakan untuk menganalisa perubahan semantik karakter Cina golongan radikal “nǚ”. Satu jadual akan disediakan untuk menunjukkan karakter Cina golongan radikal “nǚ” manakah yang telah mengalami perubahan semantik. Perubahan semantik setiap karakter akan ditentukan selepas membuat perbandingan makna di antara kamus bahasa Cina kuno “Shuō Wén Jiě Zì” dan dua kamus bahasa Cina moden yang berjudul “Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”. Contoh jadual perubahan semantik adalah seperti di bawah.

Jadual 3.4: Perubahan Semantik

Bil	Tulisan	Makna dalam kamus :		Jenis Perubahan
		“ Shuō Wén Jiě Zì ”	“ Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn ” dan “ Xiandai Hanyu Cidian ”	
1.	威(Wēi)	Ibu Suami	Kuasa / mangagumkan	Peningkatan
2.	妩(Ch à)	Pemudi	Cantik / lawa	Metonimi
3.	姆(Mǔ)	Guru wanita	Pengasuh	Kemerosotan

Karakter Cina merupakan karakter yang mempunyai stroke-stroke yang berlainan. Maka bentuk karakter Cina adalah lebih rumit dan berbentuk segi empat. Karakter Cina

juga dipanggil sebagai “Fāng Kuài Zì” (方块字). Seperti yang dibincangkan dalam Bab 2, karakter Cina mempunyai bentuk yang berlainan pada zaman yang berbeza. Maka penyelidik akan menggunakan bentuk karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang dicatatkan dalam kamus “Shuō Wén Jiě Zì” sebagai bentuk asal, memandangkan kamus “Shuō Wén Jiě Zì” ini adalah kamus yang paling awal dalam sejarah bahasa Cina. Manakala bentuk karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang dicatat dalam “Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian” akan dirujuk sebagai bentuk yang terbaru. Setelah setiap karakter dianalisa, pendapat akan ditunjuk dengan jadual dan dibincangkan. Contoh jadual adalah seperti di bawah.

Jadual 3.5: Perubahan Bentuk

Kamus/ Bil	“ Shuō Wén Jiě Zì ”		“ Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn ” dan “ Xiandai Hanyu Cidian ”	
	Karakter Kuno	Bacaan	Karakter Moden	Bacaan
1.	嫂	Sǎo	嫂	Saǒ
2.	姪	Zh ì	侄	Zh ì
3.	姪	Ch à	姪	Ch à

Selain itu, kajian ini juga akan menganalisa karakter Cina golongan radikal “nǚ” manakah yang telah hilang. Semua karakter Cina golongan radikal “ nǚ ” yang dijadikan sampel kajian akan dianalisa dengan membandingkan kewujudan karakter terbabit dalam kamus bahasa Cina kuno “Shuō Wén Jiě Zì” dan dua buah kamus bahasa Cina moden yang berjudul “Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”. Selepas analisa, pendapat analisa akan dinyatakan dalam jadual rekaan penyelidik dan dibincangkan dengan lebih mendalam dalam bab 4. Contoh jadual adalah seperti dibawah.

Jadual 3.6: Karakter Cina Golongan Radikal “nǚ” yang Telah Pupus atau Hilang.

Kamus/ Bil	“Shuō Wén Jiě Zì ”			“ Zui Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn ” dan “ Xiandai Hanyu Cidian ”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	媿	Wǎ	Adik perempuan (Dialek di Negara Chu)	-	-	-
2.	媿	Yāng	Perempuan menggelar diri sendiri	-	-	-
3.	媿	ē	Guru wanita	-	-	-

3.2 Pengumpulan Data

Dalam kajian ini, data-data dikumpul dengan mengemaskini dan menyenaraikan semua karakter-karakter Cina yang dikategorikan dalam radikal “nǚ” dari sebuah kamus bahasa Cina kuno yang berjudul “Shuō Wén Jiě Zì” dan dua buah kamus bahasa Cina moden yang masing-masing berjudul “Zui Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn” (2010) dan “Xiandai Hanyu Cidian” (2012). Tujuan penyelidik menggunakan tiga kamus yang berlainan adalah untuk memastikan setiap karakter Cina golongan radikal “nǚ” dapat dikumpul sepenuhnya tanpa tertinggal. Karakter-karakter Cina yang dijadikan sebagai data mesti mempunyai radikal “nǚ”. Karakter Cina yang berkaitan dengan kaum wanita tetapi tidak mempunyai radikal “nǚ” tidak akan dijadikan sebagai sampel kajian. Malah, karakter Cina golongan radikal “nǚ” sahaja akan dikumpul sebagai sampel, peribahasa bahasa Cina, Kesimpulan bahasa Cina dan segainya tidak akan dimasukkan dalam kajian ini.

Karakter-karakter Cina yang disenarai mesti memenuhi satu criteria atau syarat yang utama, iaitu dari segi bentuk dan struktur, karakter Cina terbabit mesti mengandungi atau dibentuk dengan radikal “nǚ” (女). Karakter-karakter Cina yang tidak mengandungi radikal “nǚ” (女) ini tidak akan dikumpul sebagai data walaupun karakter Cina tersebut mempunyai makna tersirat atau makna tersurat yang berkaitan dengan kaum perempuan. Penyelidik akan mengumpul semua karakter Cina yang mengandungi radikal “nǚ”, tidak akan menghadkan kepada karakter-karakter yang kerap digunakan.

3.3 Pemilihan Sampel

Dalam persampelan, sampel kajian perlu ditentukan dahulu. Dalam kajian ini penyelidik melibatkan sampel-sampel karakter Cina Kuno dan sampel-sampel karakter Cina Moden sebagai rujukan. Dalam pemilihan sampel untuk karakter-karakter Cina moden, memandangkan kamus-kamus bahasa Cina moden agak banyak, penyelidik hanya memilih dua buah kamus sahaja. Sebuah kamus terbitan China dan sebuah kamus terbitan Malaysia dipilih sebagai sampel kajian ini. Judul untuk kedua-dua kamus ini ialah “Zuixīn Hànyǔ Dà Cídiǎn” (最新汉语大词典) dan “Xiàn dài Hànyǔ Cídiǎn” (现代汉语词典).

Penyelidik memilih dua buah kamus ini sebagai instrumen adalah disebabkan penyelidik telah pergi ke beberapa buah sekolah Cina di dalam negeri Selangor dan bertemu bual dengan guru-guru di sekolah-sekolah tersebut. Setelah bertemu bual dengan guru-guru, penyelidik mendapati dua buah kamus bahasa Cina moden “Zuixīn Hànyǔ Dà Cídiǎn” (最新汉语大词典) dan “Xiàn dài Hànyǔ Cídiǎn” (现代汉语词典) adalah

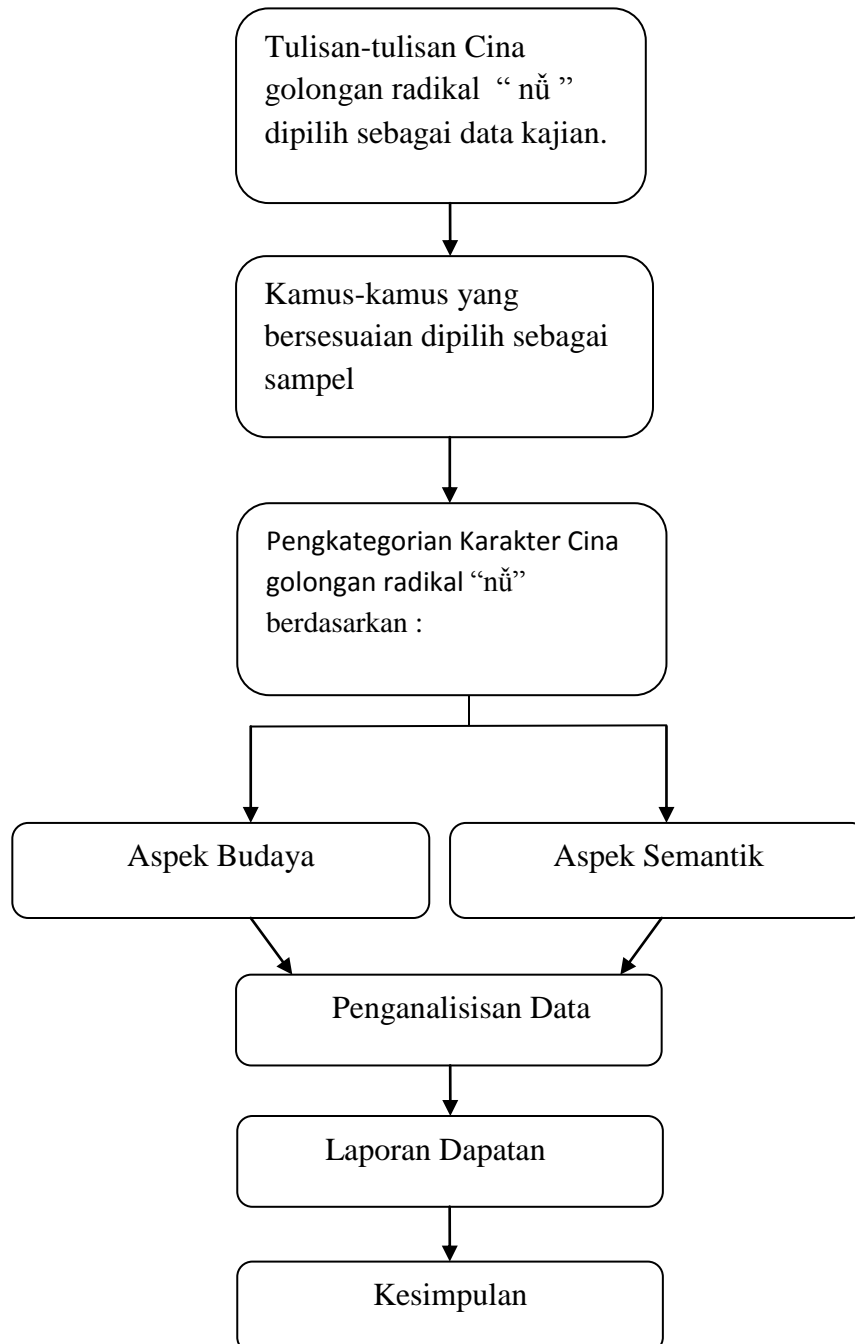
kamus yang disyorkan sebagai rujukan terbaik pada masa itu. Tambahan pula, dua buah kamus ini diterbitkan pada tahun 2009 ini menunjukkan bahawa karakter-karakter Cina yang terkandung dalam kamus bahasa Cina terbabit agak baru dan digunakan oleh masyarakat zaman sekarang.

“Zuixin Hanyu Da Cidian” (最新汉语大词典) diterbitkan oleh United Publishing House (M) Sdn.Bhd pada tahun 2009. Kamus ini merekod kosa kata sebanyak 75,000 patah perkataan dan merangkumi aspek-aspek seperti dialek, perkataan lama, istilah-istilah khas dan sebagainya. Manakala “Xiandai Hanyu Cidian” (现代汉语词典) adalah diterbitkan oleh Shangwu Yinshuguan yang terletak di Beijing pada tahun 2012. Kamus ini telah merekod jumlah kosa kata kira-kira 56,000 patah perkataan yang merangkumi aspek-aspek dialek, perkataan lama, peribahasa, istilah-istilah khas dan sebagainya. Tujuan penyelidik memilih dua buah kamus terbitan dua negara yang berlainan adalah untuk memastikan tiada karakter Cina akan tertinggal semasa kajian dijalankan.

Manakala untuk sampel kamus bahasa Cina kuno pula, penyelidik memilih kamus “Shuō Wén Jiě Zì”. Kamus ini adalah hasil karya Xu Shen yang mula diterbit pada 100 A.D. dan disemak serta disiapkan oleh sarjana-sarjana seperti Xu Xuan dan lain-lain pada zaman Han (986 A.D.). Dalam kamus ini, Xu Shen telah mencipta kaedah mengkatagorikan karakter-karakter Cina ke dalam 540 radikal yang berlainan. Semasa mengkatagorikan karakter-karakter Cina, Xu Shen menggunakan konsep “sama jenis” dan “makna saling berkait”. Kamus ini telah merekod kosa kata seramai 9353 patah perkataan.

3.4 Prosedur Kajian

Prosedur kajian adalah amat penting dalam sesuatu kajian. Prosedur perlu ditetapkan dahulu sebelum kajian bermula untuk memastikan kajian ini dapat dijalankan dengan sistematik dan lancar. Prosedur kajian penyelidik adalah seperti dibawah:

3.5 Penganalisisan Data

Dalam kajian ini, kaedah kualitatif digunakan untuk menganalisis data yang telah dikumpul. Kaedah kualitatif digunakan untuk menganalisis makna karakter Cina golongan radikal “nǚ” dan unsur budaya yang dicerminkan oleh karakter Cina golongan radikal “nǚ”. Manakala perubahan semantik yang dialami data juga akan dianalisa dengan kaedah kualitatif.

Untuk menjalankan kajian ini, pembacaan dan penafsiran perlu dilakukan bagi memahami setiap data yang dikumpul. Selepas semua data yang dikumpul telah dikenalpasti daripada kamus, makna setiap karakter Cina golongan radikal “nǚ” akan dianalisis dan dikenalpasti unsur budaya yang terselit dalamnya. Analisis kajian ini melibatkan kefahaman budaya masyarakat Cina kuno dan masyarakat Cina pada zaman sekarang.

Kesimpulan

Kajian ini menggunakan bentuk kaedah kualitatif di mana data kajian yang ditafsirkan atau diinterpretasikan dapat menunjukkan unsur budaya yang ada dalam setiap karakter Cina yang mengandungi radikal “nǚ” dan kemudian melihat perubahan makna yang dilalui oleh karakter-karakter ini. Walaupun kajian ini melibatkan kamus bahasa Cina kuno dan kamus bahasa Cina moden. Namun, dengan menggunakan

kaedah ini dan pengumpulan data yang sistematik, pendapat kajian dapat digambarkan dengan lebih jelas dalam Bab 4.

BAB 4: ANALISIS DATA, DAPATAN DAN PERBINCANGAN

4.0 PENGENALAN

Kajian ini dijalankan terhadap karakter-karakter Cina yang digolongkan dalam golongan radikal “nǚ” untuk mengkaji unsur budaya dan perubahan makna serta perubahan bentuk yang wujud. Terdapat 245 karakter Cina radikal “nǚ” telah dikumpul dan dijadikan sampel dalam kajian ini. Walaupun semua data yang dikumpul adalah karakter Cina golongan radikal “nǚ” dan membawa makna yang merujuk kepada perempuan atau wanita. Tetapi, terdapat juga sebahagian karakter radikal “nǚ” dalam data yang dikumpul ini di mana makna tidak merujuk kepada wanita.

Beberapa instrumen telah digunakan dalam kajian ini, iaitu satu kamus bahasa Cina kuno yang berjudul “Shuō Wén Jiě Zì” dan dua buah kamus bahasa Cina moden yang masing-masing berjudul “Zuixin Hanyu Da Cidian” (最新汉语大词典) dan “Xiandai Hanyu Cidian” (现代汉语词典). Selain itu, tesis-tesis, buku-buku rujukan dan jurnal-jurnal yang berkaitan akan digunakan dalam kajian ini juga.

Sampel kajian akan dibahagikan kepada kategori-kategori yang berkaitan berdasarkan teori medan semantik dan teori segitiga semiotik. Selepas itu, kategori-kategori

sampel kajian akan dipersembahkan melalui jadual. Selepas itu, sistem atau unsur-unsur budaya yang terselit, perubahan semantik dan perubahan bentuk akan dibincangkan. Kaedah kualitatif akan digunakan untuk menganalisis data. Akhirnya, penyelidik akan memberi kesimpulan berdasarkan hasil analisis.

Dalam 《说文解字》 “Shuō Wén Jiě Zì”, semua perkataan atau karakter digolong dengan prinsip “berkumpul berdasarkan makna” (据义联系). Jadi, boleh dikatakan perkataan- perkataan atau karakter-karakter Cina dalam radikal “nǚ ” mempunyai makna yang berkaitan atau berdekatan antara satu sama lain. Malah, perkataan-perkataan atau karakter-karakter Cina dalam golongan radikal “nǚ” boleh dibahagikan kepada beberapa katagori berdasarkan aspek atau unsur budaya masyarakat Cina, iaitu kategori nama keluarga, katagori sistem rujukan (terms of reference) kaum wanita, sistem panggilan untuk kaum wanita dalam masyarakat (terms of address), kategori perkahwinan, kategori melahir, kategori watak dan perwatakan atau kelakuan wanita serta katagori penyakit wanita.

Unsur budaya merupakan satu aspek yang penting dalam analisis kajian ini. Sehubungan itu, makna “budaya” akan dibincangkan sebelum analisis kajian dijalankan. Budaya merupakan satu komponen yang penting dalam kehidupan masyarakat. Dan aspek yang penting dalam menentukan sama ada sesuatu budaya itu adalah budaya Cina, Melayu, India atau Inggeris adalah ‘Etiket’ iaitu peraturan-peraturan formal mengenai tingkah laku yang betul dan sopan dalam sesebuah masyarakat (Oxford, 1989). Jadi unsur-unsur budaya dan makna yang terkandung dalam karakter cina ini mesti memenuhi etiket yang sesuai

dalam budaya masyarakat Cina, contohnya dalam system panggilan, system perkahwinan, kelahiran dan lain-lain.

Kalau melihat secara mendalam, dalam masyarakat Cina, “etiket” dibentuk daripada perkataan “tatasusila” (礼 lǐ) dan “upacara” (仪 yí). Menurut Gu (2001), dalam masyarakat Cina, “etiket” merangkumi aspek-aspek seperti peraturan, undang-undang, perlembagaan, cara hidup, etika, moral dan sebagainya. Boleh dikatakan budaya masyarakat Cina dibina berdasarkan etiket. Sehubungan itu, Negara Cina dipanggil sebagai “Negara Tatasusila”(礼仪之邦 Lǐ Yí Zhī Bāng).

Dalam analisis data, pengkaji mendapati karakter Cina golongan radikal “nǚ” merupakan golongan yang kaya dengan budaya dan mencerminkan kepentingan etiket sebagai unsur asas budaya masyarakat Cina. Sebelum memulakan kajian, bilangan karakter Cina radikal “nǚ” akan dikira dan dianalisis berdasarkan kamus bahasa Cina kuno “Shuō Wén Jiě Zì”. Ini disebabkan kamus bahasa Cina kuno “Shuō Wén Jiě Zì” ini adalah kamus yang paling awal di dalam sejarah kamus bahasa Cina seperti yang dibincangkan di bab 3. Terdapat 245 karakter Cina yang tergolong dalam radikal “nǚ”.

Selepas bilangan dan karakter Cina yang berkenaan sudah dikenalpasti, analisa aspek-aspek seperti unsur budaya, perubahan makna, perubahan bentuk dan kehilangan karakter akan dimulakan. Jadual 4.0 di bawah ialah jadual karakter Cina yang tergolong dalam radikal “nǚ” dan bilangannya.

Jadual 4.1 Karakter Cina yang Tergolong Dalam Radikal “ nǚ ” dan Bilangannya

Unsur Budaya	Tulisan	Bilangan Karakter
Kata Panggilan Kekeluargaan (Kaum Wanita)	妇 (Fù), 母 (Mǔ), 妯 (Xū), 姬 (Yù), 姐 (Jiě), 妣 (Bǐ), 姊 (Zǐ), 妹 (Mèi), 娣 (Dī), 媚 (Wèi), 妻 (Qī), 嫂 (Sǎo), 姪 (Zhī), 姨 (Yí), 姑 (Gū), 威 (Wēi), 姨 (Yāng), 媪 (ǎo), 妣 (Chā)	19
Kata Panggilan dalam Masyarakat (Kaum Wanita)	嫫 (ē), 姆 (Mǔ), 妣 (Yí), 嫫 (Qí áng), 嫫 (Xī), 婢 (Bǐ), 奴 (Nú), 妾 (Qiè)	8
Perkahwinan	媒 (méi), 妯 (shuò), 娉 (pīng), 嫁 (jià), 娶 (qǔ), 婚 (hūn), 姻 (yīn), 媾 (gòu), 妃 (Fēi), 嬪 (Pīn), 媿 (Pǐ), 姘 (Gù), 嫫 (Lǐ)	13
Melahirkan Anak	嫫 (Chú), 妊 (Rén), 娠 (Shēn), 嫫 (Yī), 媿 (Nǐ), 媿 (Fàn), 始 (Shǐ)	7
Nama Keluarga	姓 (Xìng), 姜 (Jiāng), 姬 (Jī), 姑 (Gū), 嬴 (Yíng), 姚 (Yáo), 媿 (Guī), 媿 (Yún), 姘 (Shēn), 媿 (Rán), 媿 (Hào), 媿 (Qī)	12
Nama Perempuan	媿 (Qí án), 媿 (Wā), 媿 (Sōng), 媿 (É), 媿 (Yu án), 媿 (D à), 媿 (Y àn), 媿 (Ē), 媿 (Xū), 媿 (Ji é), 媿 (Y ú), 媿 (L íng), 媿 (Li áo), 媿 (Yī), 媿 (Zhōu), 媿 (È), 媿 (Jī), 媿 (Tǒu), 媿 (Jiǔ), 媿 (Èr)	20
Perwatakan dan Watak atau Perlakuan Perempuan (Positif)	媿 (Shǐ), 媿 (C àn), 媿 (Yu án), 媿 (M èi), 媿 (Wǔ), 媿 (X ù), 媿 (X òng), 媿 (Lu án), 媿 (L ào), 媿 (H ù), 媿 (B à), 媿 (M èi), 媿 (Tuǒ), 媿 (Shū), 媿 (Hǎo), 媿 (Shū), 媿 (F à), 媿	

(Sambung atas...)	(Xu án), 齋 (Q ī), 娶 (Q iān), 孀 (Z é), 媼 (M i áo), 姣 (J iāo), 嫫 (Y u ān), 媿 (T u ĩ), 姪 (X íng), 媪 (Y ān), 媾 (R ǎn), 媯 (N iǎo), 媾 (X iān), 姑 (Ch ān), 媯 (T iǎo), 媿 (Z ī), 妓 (J ĩ), 姿 (Z ī), 媾 (R ú), 媾 (R uǎn), 媾 (Z àn), 媾 (W ān), 媾 (D òng), 媿 (Y áo), 媾 (X u ān), 媿 (G uǐ), 媾 (W ō), 媿 (N uǒ), 媿 (S u ō), 媿 (P i ào), 媿 (P i ān), 媿 (J iāo), 媿 (Ch án), 媿 (J u ān), 媿 (H u à), 媿 (X i án), 媿 (L uǎn), 媿 (Y u àn), 媿 (W ǎn), 媿 (W ǎi), 媿 (W ǎi), 如 (R ú), 媿 (T à), 媿 (L ù), 媿 (Y ān), 媿 (G uī), 媿 (T ĩ), 媿 (W ǎn), 媿 (Y àn), 媿 (M íng), 媿 (D ĩ), 媿 (Z h ú), 媿 (C h u ò), 媿 (Y īng), 媿 (J iǎo), 媿 (J ìng), 媿 (J ìng), 媿 (Z h u ān), 媿 (X i án), 媿 (Y āo), 媿 (T ōu), 媿 (Y án), 媿 (X iān), 媿 (Y ù), 媿 (Z h u ó)	82
Perwatakan dan Watak atau Perlakuan Perempuan (Negatif)	媿 (C ù), 媿 (M ó/M ò), 媿 (H u ĩ), 媿 (C h u ò/Z h u ó), 媿 (W à), 媿 (S h ǎn), 媿 (W ù), 媿 (C h u ò), 媿 (X ìng), 媿 (X i è), 媿 (D ú), 媿 (M àn), 媿 (Ào), 媿 (N ìng), 媿 (Z h ǎn), 媿 (C h ā), 媿 (H u ĩ), 媿 (S h ān), 媿 (Y àn), 媿 (F áng), 媿 (S h ào), 媿 (Y án), 媿 (J iān), 媿 (J iān), 媿 (Z h u ĩ), 媿 (N u án), 媿 (H à), 媿 (D ù), 媿 (M ào), 媿 (J ù), 媿 (X i án), 媿 (N ǎo), 媿 (P i è), 媿 (ǎn), 媿 (H u ĩ), 媿 (M ò), 媿 (W é), 媿 (L ǎn), 媿 (Z h óu), 媿 (N i áng), 媿 (H u à), 媿 (K u ĩ), 媿 (H ù), 媿 (N iǎn), 媿 (C ǎn), 媿 (L án), 媿 (W àng), 媿 (H u ĩ), 媿 (Q iē), 媿 (P ōu), 媿 (H u ĩ), 媿 (T á)	52
Perwatakan dan Watak atau Perlakuan Perempuan (Neutral)	媿 (Ch ān), 媿 (J ì), 媿 (Ān), 媿 (J u é/Y u è), 媿 (Y īng), 媿 (Z h u āng)	6

Penyakit Ginekologi	姘 (B àn), 姘 (Tǐng), 婬 (Chu ò)	3
Karakter Radikal “ nǚ ” yang Tidak Berkaitan dengan Wanita	嫖 (Rǎn), 嫖 (Zh ĭ), 嫖 (Sh àn), 嫖 (Gū), 嫖 (P án), 媼 (Jūn), 嫖 (Duò/Duǒ), 媼 (Shěng), 媼 (Yu è), 媼 (L óu), 媼 (Fēi), 媼 (Pīn), 媼 (Y ĭ), 媼 (Y ú), 媼 (Xī), 媼 (Dān), 媼 (Rǎo), 媼 (Qì), 媼 (Xiē), 媼 (Ē), 媼 (L àn), 媼 (Q ĭ), 媼 (B ĭ)	23
Jumlah		245

4.1 : Soalan Kajian 1 : Apakah Sistem atau Unsur Budaya yang berkaitan kaum wanita Yang Terkandung Dalam Karakter Cina Golongan Radikal “nǚ” ?

Seperti yang dibincangkan di atas, budaya masyarakat Cina dibina berdasarkan tatasusila dan moral. Malah, Negara China juga telah digelar sebagai “ Negara Tatasusila ” (礼仪之邦 lǐ yí zhī bāng). Dalam kehidupan masyarakat Cina, panggilan merupakan salah satu aspek yang harus dipelajari dan diamalkan dengan betul.

Analisa data menunjukkan di antara sistem atau unsur budaya yang terkandung dalam karakter Cina golongan radikal ‘ nǚ ’ adalah seperti berikut.

4.2 Kata Panggilan Kekeluargaan Atau “ Terms Of Address ” Untuk Kaum Wanita Cina

Dalam kategori ini, terdapat sembilan belas karakter yang digunakan untuk merujuk pada saudara-mara kaum wanita dalam sesebuah keluarga masyarakat Cina. Setiap karakter mempunyai makna yang tersendiri dan digunakan dalam situasi yang berlainan.

Jadual 4.2: Kata Panggilan Kekeluargaan Atau “Terms Of Address” Untuk Kaum Wanita Cina

Kamus/ Bil	“ Shuō Wén Jiě Zì ”			“ Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn ” dan “ Xiandai Hanyu Cidian ”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	妇	Fù	Ibu / Mak	妇	Fù	Wanita
2.	母	Mǔ		母	Mǔ	Ibu
3.	媪	Xǔ		媪	Xǔ	Rupa yang aman dan gembira
4.	嫗	Yù		嫗	Yù	Wanita yang tua
5.	姐	Jiě		姐	Jiě	Panggilan ibu yang digunakan oleh orang di “ shǔ ” (蜀人).
6.	妣	Bǐ	Ibu mendiang	妣	Bǐ	Ibu mendiang
7.	姊	Zǐ	Kakak	姐	Jiě	Kakak
8.	妹	Mèi	Adik perempuan	妹	Mèi	Adik Perempuan

9.	娣	D ì	Adik perempuan/ Adik ipar/ Isteri muda	娣	D ì	Kakak menggelar adik perempuan pada zaman kuno.
10.	媢	W ä	Adik perempuan (Dialek di Negara Chu)	-	-	-
11.	妻	Qī	Isteri	妻	Qī	Isteri
12.	嫂	Sǎo	Kakak ipar	嫂	Saǒ	Kakak ipar
13.	姪	Zh ì	Anak saudara (perempuan)	侄	Zh ì	Anak saudara (perempuan)
14.	姨	Y í	Adik perempuan ipar (Adik perempuan isteri) / Isteri muda	姨	Y í	Adik perempuan ipar (Adik perempuan isteri)
15.	姑	Gū	Ibu Suami	姑	Gū	Ibu Suami / kakak suami
16.	威	Wēi		威	Wēi	Kuasa / mangagumkan
17.	媪	Yāng	Perempuan menggelar diri sendiri	-	-	-
18.	媪	ǎo	Panggilan wanita tua	媪	ǎo	Panggilan wanita tua
19.	姸	Ch à	Pemudi	姸	Ch à	Cantik / lawa

Jadual 4.2 menunjukkan terdapat enam karakter Cina dalam “Shuō Wén Jiě Zì” digunakan dalam memanggil emak atau ibu. Karakter-karakter yang terbabit ialah 妇 (Fù), 母 (Mǔ), 媪 (Xǔ), 姬 (Yù), 姐 (Jiě) dan 妣 (Bǐ). Di antaranya 姐 (Jiě) di gunakan di daerah “ shǔ ” (蜀) untuk memanggil ibu, tempat lain atau daerah lain tidak memanggil ibu atau emak dengan 姐 (Jiě). Akan tetapi, karakter 妣 (Bǐ) adalah panggilan yang standard

untuk menggelar ibu mendiang di semua tempat. 妣 (Bǐ) masih digunakan sebagai panggilan untuk ibu mendiang pada zaman sekarang.

Dalam “Shuō Wén Jiě Zi”, 姊 (Zǐ) digunakan untuk menggelar kakak. Kata panggilan untuk adik perempuan merangkumi 4 karakter, iaitu 妹 (Mèi), 娣 (Dì), 媢 (Wǎ) dan 姨 (Yí). Karakter 妹 (Mèi), digunakan untuk menggelar adik perempuan sendiri. 媢 (Wǎ) merupakan kata panggilan adik perempuan dalam dialek di Negara Chu (Satu Negara yang wujud pada zaman Chunqiu sebelum Negara China disatukan). 姨 (Yí) digunakan untuk menggelar adik perempuan isteri.

Untuk menggelar isteri sendiri, suami akan gunakan 妻 (Qī), 姨 (Yí) dan 娣 (Dì). Pada zaman kuno, seseorang lelaki boleh mengahwini beberapa orang wanita. Akan tetapi, hanya seorang wanita sahaja boleh digelar sebagai 妻 (Qī). Liu (2007), juga telah menunjukkan aspek 妻 (Qī) ini penting dalam sesebuah keluarga. Hanya 妻 (Qī) sahaja berhak mempunyai upacara perkahwinan yang sah. Tempat duduk 妻 (Qī) adalah paling tinggi di dalam kalangan wanita yang dikahwini suami sendiri. Manakala 姨 (Yí) dan 娣 (Dì) digunakan untuk menggelar isteri muda. Ketiga-tiga karakter ini telah memberi gambaran yang jelas tentang sistem perkahwinan masyarakat Cina pada zaman kuno.

Menurut Shang (2007), dalam sistem perkahwinan masyarakat kuno Negara China, “ Sistem seorang suami seorang isteri ” merupakan salah satu prinsip asas yang dipegang. Sistem ‘seorang suami seorang isteri’ ini juga telah diberikan penetapan yang jelas dalam

dinasti-dinasti Negara China. Namun, dalam kehidupan yang sebenar, sistem ‘seorang suami seorang isteri’ tidak dilaksanakan dengan tegas. Pada hakikatnya, sistem ‘seorang suami seorang isteri’ biasanya akan disertai oleh sistem ‘menerima gundik’.

Liu (2007) juga menyatakan bahawa fenomena ini telah menjadi satu fenomena atau perlakuan yang amat biasa di dalam masyarakat patriarkal (The Patriarchal Society) Negara China zaman kuno. Kaum wanita pada masa itu dianggap sebagai golongan yang mesti patuh kepada kaum lelaki. Malah, kaum wanita dianggap sebagai alat melahirkan generasi baru. Faktor-faktor yang memberi dorongan kepada kewujudan fenomena ini termasuk konsep mengagongkan kaum lelaki, demonstrasi pemimpin-pemimpin negara dan sebagainya.

Menurut Liu (2007), terdapat satu fenomena yang biasa wujud dalam sistem perkahwinan masyarakat China zaman kuno, iaitu adik-beradik perempuan berkahwin dengan seorang lelaki yang sama. Setelah kahwin, kakak akan dipanggil sebagai isteri 妻 (qī) dan adik perempuannya akan dikategorikan sebagai isteri muda. Pada masa itu, identiti adik perempuan ini telah diubah, kakak yang kahwin bersamanya akan memanggil adik perempuan ini yang telah menjadi isteri muda suami sendiri sebagai 娣 (Dì) manakala suami mereka akan gelar adik perempuan ini sebagai 姨 (Yí).

Dalam keluarga masyarakat China, kakak ipar iaitu isteri abang akan digelar sebagai 嫂 (Sǎo). Anak- anak saudara yang berjantina perempuan akan diberi kata panggilan 姪 (Zhì). Tulisan 姪(Zhì) ini tidak akan digunakan untuk menggelar anak-anak saudara

lelaki. Ini disebabkan tulisan 姪(Zhì) ini membawa radikal “ nǚ ” yang merujuk kepada kaum perempuan atau kaum wanita. Anak-anak saudara yang berjantina lelaki akan digelar sebagai 侄 (zh í).

Pada asalnya karakter ini , 姑(Gū), merujuk kepada ibu suami. Pada zaman sekarang, karakter ini digunakan untuk memanggil atau memanggil kakak suami iaitu “姑姑” (Gūgu). Adik perempuan suami pula akan digelar sebagai “小姑” (Xiǎo gū). Selain itu, karakter ini juga digunakan untuk memanggil kaum wanita yang masih bujang, iaitu “姑娘” (Gūniang). 威 (Wēi), juga digunakan untuk memanggil ibu suami. Tang (2001) menyatakan bahawa, semasa masyarakat China masih berada dalam masyarakat matriarki (The Matriarchal Society), karakter 威 (Wēi) ini merujuk kepada tindakan ibu mengajar atau menghukum anak perempuan. Apabila masyarakat matriarki ini bertukar menjadi masyarakat patriark (The Patriarchal Society), karakter ini merujuk kepada ibu suami.

Dalam Jadual 4.1.1, tulisan 姨 (Yāng) digunakan untuk memanggil diri sendiri. Akan tetapi, 姨 (Yāng) hanya boleh digunakan oleh seseorang perempuan dewasa. Ini berhubungkait dengan satu upacara budaya masyarakat Cina kuno yang dipanggil sebagai “Upacara menyangkul rambut” (笄礼 jī lǐ). Gu (2001) menyatakan bahawa, “upacara meyangkul rambut ” (笄礼 jī lǐ) merupakan satu upacara yang menunjukkan seseorang perempuan telah mencapai umur dewasa. Upacara ini hanya dijalankan apabila seorang gadis mencapai umur lima belas tahun. Pada zaman kuno, seseorang perempuan yang belum mencapai umur lima belas tahun, dianggap belum dewasa. Seseorang wanita yang

belum dewasa, tidak boleh mengikat atau meyanggul rambutnya dalam bentuk bun. Hanya seseorang perempuan yang telah melalui “upacara menyanggul rambut” sahaja boleh menyanggul rambutnya dalam bentuk bun. Ini disebabkan rambut yang disanggul dalam bentuk bun merupakan satu simbol seseorang wanita telah dewasa pada zaman itu. Malah, seseorang perempuan hanya boleh berkahwin atau bertunang setelah melalui ini.

媪 (ǎo) digunakan untuk memanggil wanita yang berumur atau wanita yang tua. 奼 (Chà) pula digunakan untuk menggelar gadis-gadis atau anak dara. Pada zaman kuno, seorang gadis yang berumur 14 tahun ke bawah akan digelar sebagai 奼 (Chà). Gadis yang berumur 15 tahun ke atas tidak akan digelar sebagai 奼 (Chà). Ini disebabkan gadis yang berumur 15 tahun ke atas dianggap sebagai seorang perempuan yang sudah matang dan telah mencapai umur untuk berkahwin dan boleh membentuk satu keluarga yang baru.

Menerusi jadual 4.2 di atas, kita dapat melihat sistem panggilan kekeluargaan untuk kaum wanita dalam satu keluarga bangsa Cina adalah amat teliti dan telah diamalkan sejak dahulu lagi. Namun, bukan semua kata panggilan tersebut diwarisi sehingga kini. Dalam jadual 4.1, terdapat dua panggilan yang tidak digunakan lagi pada zaman ini, iaitu 媪 (Wǎ) dan 姨 (Yāng). Pada zaman sekarang, adik perempuan dipanggil sebagai 妹 (Mèi), 媪 dan (Wǎ) tidak digunakan lagi. Malah, kaum wanita tidak menggelar atau diri sendiri sebagai 姨 (Yāng), tetapi menggelar diri sendiri sebagai 我 (Wǒ). Karakter 我 (Wǒ) ini adalah kata nama ganti diri pertama yang digunakan untuk menggelar diri sendiri untuk semua golongan dalam masyarakat Cina pada zaman sekarang.

4.3 Kata Panggilan dalam Masyarakat (Kaum Wanita)

Dalam masyarakat China kuno, kaum wanita merupakan golongan subordinat. Malah, kaum wanita dalam masyarakat China kuno juga dibahagikan kepada beberapa status yang berlainan berdasarkan latar belakang keluarga, pekerjaan dan sebagainya. Dalam status-status yang ditetapkan, terdapat status yang bertaraf tinggi, dihormati serta disanjung orang ramai. Manakala terdapat status yang berkedudukan taraf rendah. Dalam katagori ini, terdapat tujuh karakter yang merujuk kepada sistem kata panggilan kaum wanita dalam masyarakat .

Jadual 4.3: Kata Panggilan dalam Masyarakat (Kaum Wanita)

Kamus/ Bil	“ Shuō Wén Jiě Zì ”			“ Zui Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn ” dan “ Xiandai Hanyu Cidian ”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	娵	ē	Guru wanita	-	-	-
2.	媪	Mǔ	Guru wanita	媪	Mǔ	Pengasuh
3.	妣	Yì	Pegawai wanita dalam istana	-	-	-
4.	嬪	Qíng	Pegawai wanita dalam istana	嬪	Qíng	Pegawai wanita dalam istana pada zaman kuno
5.	嫖	Xī	Hamba wanita	-	-	-
6.	婢	Bì	Wanita yang bertaraf rendah	婢	Bì	Perempuan suruhan
7.	奴	Nú	Pesalah yang dihukum jadi hamba	奴	Nú	Orang yang ditindas, dijadikan

						hamba.
8.	妾	Qi è	Isteri Muda	妾	Qi è	Isteri muda pada zaman kuno

Dalam jadual 4.3 diatas, terdapat lapan karakter yang merujuk kepada sistem kata panggilan dalam masyarakat untuk wanita. Terdapat empat karakter Cina digunakan sebagai kata panggilan untuk kaum wanita yang mempunyai status sosial yang lebih tinggi, iaitu 妾 (ē), 媼 (Mǔ), 妣 (Y ì) dan 孀 (Qi áng).

Tulisan 妾 (ē) dan 媼 (Mǔ) merujuk pada guru-guru wanita. Guru wanita ini dilantik khas untuk mendidik anak-anak perempuan yang belum berkahwin. Mata pelajaran yang diajari guru-guru wanita ini bukan mata pelajaran yang seperti kita belajar di sekolah pada zaman ini. Tetapi mata pelajaran yang diajar oleh mereka adalah “Empat Etika”. Dalam buku “Zhōulǐ” 《周礼》 ada menjelaskan bahawa “Empat Etika” ini merangkumi empat aspek, iaitu “perilaku wanita”, “pertuturan wanita”, “wajah wanita” dan “ kemahiran wanita ”.

“Perilaku wanita” mewajibkan kaum wanita menunjukkan tindak laku yang bersesuaian dengan status sendiri dan bersopan santun selalu. “Pertuturan wanita” mewajibkan kaum wanita mesti bertutur dengan cara yang sopan dan bercakap apa yang patut dicakap. Tidak boleh menggunakan kata-kata yang kesat dan tidak mengumpat tentang orang lain. Manakala “Wajah wanita” pula merujuk kepada cara pakaian dan cara menghiaskan diri. Kaum wanita diwajibkan untuk berpakaian kemas, bersih dan

bersesuaian. Akhir sekali “Kemahiran wanita” merujuk kepada kemahiran seseorang kaum wanita perlu ada dalam menguruskan segala hal ehwal keluarganya. Kaum wanita diwajibkan pandai memasak, menjahit, mengemaskan rumah, mendidik anak dan sebagainya.

“Empat Etika” merupakan satu standard yang sangat penting untuk dipatuhi dan dipelajari kaum wanita dalam masyarakat China kuno. Sehubungan itu, guru-guru wanita (biasanya kaum wanita yang sudah berumur) akan diupah untuk mengajar anak-anak perempuan dalam sesebuah keluarga sebelum mereka layak dikahwinkan.

Manakala tulisan 嬪 (Qí āng) dan 嬪 (Yì) adalah panggilan yang digunakan untuk memanggil pegawai-pegawai wanita istana yang bertugas dalam istana Negara China kuno. Menurut Wenming (2011), pegawai wanita istana wujud pada zaman Zhou dalam sejarah China. Pegawai-pegawai wanita ini biasanya menguruskan segala urusan seharian keluarga diraja dan mereka diberi kuasa dan jawatan yang tertentu. Pegawai wanita dapur hanya menguruskan makanan diraja, pegawai wanita pakaian hanya menguruskan pakaian diraja. Mereka tidak dibenarkan campur tangan dalam hal-hal bahagian lain. Pegawai wanita diberi had kuasa dan jawatan yang berlainan mengikut perubahan zaman.

Terdapat juga kata panggilan yang merujuk kepada kaum wanita yang berstatus rendah dalam masyarakat. 妾 (Qi è), 嫪 (Xī), 婢 (Bì) dan 奴 (Nú). Tulisan 妾 (Qi è) merujuk kepada isteri muda pada zaman kuno. Walaupun 妾 (Qi è) juga merupakan isteri, tapi 妾 (Qi è) pada zaman kuno ia adalah bertaraf rendah, 妾 (Qi è) tidak akan diberi atau

melalui majlis perkahwinan. Malah 妾 (Qiè) perlu patuh sepenuhnya kepada isteri pertama suami sendiri. Tulisan 嫖 (Xī), digunakan untuk memanggil seseorang wanita yang dijadikan hamba dan biasanya adalah pesalah. Karakter ini tidak wujud lagi dalam kamus bahasa Cina moden. Tulisan 婢 (Bì), pada asalnya digunakan untuk memanggil seseorang wanita yang berstatus rendah dalam masyarakat, tetapi maknanya berubah menjadi panggilan untuk seseorang wanita yang menjadi orang suruhan dalam keluarga orang kaya atau dayang dalam keluarga bangsawan. Tulisan 奴 (Nú), merujuk kepada seseorang pesalah yang telah dihukum menjadi hamba. Kalau melihat secara teliti, tulisan 婢 (Bì) pada hakikatnya mempunyai taraf yang lebih tinggi diantara tiga panggilan ini.

Karakter 嫖 (Xī) dan 奴 (Nú), merupakan hasil daripada sistem undang-undang pada zaman kuno. Dalam sistem undang-undang masyarakat Cina kuno, seseorang yang didapati bersalah akan diberi hukuman yang setimpal berdasarkan kesalahannya. Hukuman hamba merupakan satu hukuman yang wujud pada masa itu. Jika seseorang telah dijadikan hamba, maka generasi yang seterusnya juga akan dikategorikan sebagai hamba dan tidak mempunyai kebebasan yang umum seperti memilih kerja atau berkahwin. Manakala 婢 (Bì) ini, walaupun statusnya rendah dalam masyarakat, tetapi mereka mempunyai kebebasan untuk meninggalkan status orang suruhan dengan membayar atau menebus sejumlah wang kepada majikan atau pemiliknya. Selepas mereka meninggalkan status orang suruhan ini, mereka akan diberi status orang biasa. Selepas itu, mereka bebas untuk berkahwin, memilih pekerjaan dan sebagainya. Sehubungan itu, 婢 (Bì) adalah seseorang

yang bukan pesalah dan mempunyai status yang lebih tinggi di antara tiga kata panggilan ini.

Dalam katagori ini, terdapat tiga karakter yang tidak digunakan lagi sebagai kata panggilan dalam masyarakat untuk wanita iaitu 娵 (ē), 妣 (Y ì) dan 嫖 (Xī). 娵 (ē) yang bermakna guru wanita. Karakter ini tidak digunakan lagi disebabkan zaman sekarang semua orang berhak menerima pendidikan yang sama di sekolah, tidak kira lelaki atau perempuan. Kaum wanita atau golongan perempuan tidak lagi dihadkan kebebasan untuk menjalankan aktiviti di luar rumah. Oleh itu guru perempuan tidak diperlukan lagi untuk mengajar “ Empat Etika ”. Malah, guru-guru dipanggil sebagai 老师 (Lǎoshī) yang bermakna cikgu, tidak kira lelaki atau perempuan.

Kata panggilan dalam masyarakat untuk wanita kedua yang tidak digunakan lagi ialah karakter 妣 (Y ì). Karakter ini digunakan untuk memanggil pegawai wanita dalam istana. Tetapi pada zaman sekarang, Negara China tidak lagi mengamalkan sistem pemerintahan beraja. Jadi tidak wujud lagi konsep seperti istana, dayang, gundik dan sebagainya. Semua kaum wanita yang berkhidmat dalam sektor kerajaan akan diberi pangkat yang sama dengan kaum lelaki. Karakter atau kata panggilan ketiga yang tidak digunakan lagi ialah karakter 嫖 (Xī). Karakter ini bermakna hamba wanita. Seseorang yang didapati bersalah pada zaman kuno akan dihukum menjadi hamba. Pada zaman sekarang, setiap orang mempunyai kebebasan dan hak yang setaraf dalam masyarakat, tiada lagi yang dihukum atau dijadikan hamba. Maka, karakter ini tidak digunakan lagi dalam zaman sekarang.

4.4 Perkahwinan

Terdapat tiga belas karakter Cina radikal “ nǚ ” yang digolongkan dalam kategori perkahwinan ini. Kalau dilihat secara mendalam, kategori ini mempunyai sifat cerita yang menarik. Ini disebabkan kategori ini merangkumi proses sistem perkahwinan masyarakat Cina. Malah, kategori ini juga menunjukkan proses seseorang perempuan melalui proses perkahwinan dan berubah menjadi seorang isteri.

Jadual 4.4: Perkahwinan

Kamus/ Bil	“Shuō Wén Jiě Zì”			“Zui Xīn Hàn Yǔ Dà Cì Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	媒	m éi	mencari dan memadankan dua nama keluarga	媒	m éi	Telangkai / Tukang risik
2.	妁	shu ò	Mempertimbangkan dua nama keluarga	妁	shu ò	Telangkai / Tukang risik
3.	娉	pīng	Tanya nama keluarga (Satu proses perkahwinan)	娉	pīng	Perawakan lemah lembut
4.	嫁	ji à	Seseorang perempuan keluar dari rumah sendiri dan menjadi ahli keluarga suami.	嫁	ji à	Berkahwin
5.	娶	qǔ	Mengambil seorang wanita sebagai isteri	娶	qǔ	Mengahwini

6.	婚	hūn	Mengambil seorang wanita pada waktu senja	婚	hūn	Perkahwinan
7.	姻	yīn	Rumah pengantin lelaki	姻	yīn	Perkahwinan
8.	媾	gòu	Perkahwinan bigami	媾	gòu	Perkahwinan
9.	妃	Fēi	Sepadan	妃	Fēi	Gundik Raja
10.	嬪	Pín	Berkidmat / Melayan	嬪	Pín	Gundik Raja
11.	媼	Pì	Sepadan	媼	Pì	Sepadan / Setanding
12.	姁	Gòu	Pasangan	姁	Gòu	Bertemu / Indah
13.	嫠	Lí	Tiada suami	嫠	Lí	Janda

Dalam jadual 4.4, tulisan 媒 (méi), 妁 (shuò) dan 娉 (pīng) merupakan tahap pertama dalam proses perkahwinan orang Cina. Ini berhubungkait dengan upacara perkahwinan masyarakat Cina pada zaman kuno. Upacara perkahwinan masyarakat Cina pada zaman kuno dibahagikan kepada “ Enam Upacara ” (六礼 Liù Lǐ). Menurut Gu (2001), enam upacara ini ialah :

- a.) Menerima Hadiah (纳采 Nà Cǎi). Dalam upacara ini, pihak lelaki akan mengupah telangkai atau tukang risik untuk pergi ke rumah pihak perempuan untuk meminang. Tukang risik atau telangkai akan membawa bersama hadiah ke rumah pihak perempuan untuk meminang.

- b.) Tanya Nama (问名 Wèn Míng). Setelah pihak perempuan menerima pinangan, pihak lelaki akan sekali lagi mengupah telangkai atau tukang risik pergi ke rumah pihak perempuan untuk mendapatkan butiran-butiran seperti nama pengantin perempuan, tarikh lahir pengantin perempuan, suku kaum pengantin perempuan dan sebagainya. Selepas itu, pihak lelaki akan mengupah tukang tilik untuk menilik sama ada dua orang pengantin ini serasi atau tidak. Kalau serasi, mereka akan bertunang. Kalau tidak serasi, mereka tidak akan bertunang.
- c.) Menerima Tuah (纳吉 Nà Jí). Setelah menilik nasib, pasangan yang dianggap serasi akan meneruskan upacara ini. Pihak lelaki akan memberitahu pihak perempuan tentang alamat baik atau keputusan menilik nasib yang positif ini. Pada tahap ini, pihak lelaki akan menghantar hadiah dan pasangan tersebut akan ditunangkan. Mereka yang bertunang diwajibkan mematuhi etika, dan tidak boleh membatalkan pertunangan mereka dengan sesuka hati.
- d.) Menerima Pengesahan (纳征 Nà Zhēng). Ini adalah upacara pihak lelaki menghantar mas kahwin kepada pihak perempuan. Pada tahap ini, boleh dikatakan pertunangan telah didirikan atau diterima sepenuhnya.
- e.) Memohon Tarikh (请期 Qǐng Qī). Setelah pihak lelaki memberi mas perkahwinan, pihak lelaki akan mengupah penilik nasib untuk menilik satu tarikh yang dikatakan bertuah untuk menjalankan majlis perkahwinan. Akan tetapi, tarikh yang dipilih ini mesti mendapat persetujuan daripada pihak perempuan sebelum majlis

perkahwinan ditetapkan. Sampai sekarang, tarikh perkahwinan ini masih dititikberatkan oleh masyarakat Cina. Isu ini selalunya memerlukan perbincangan beberapa kali untuk mencapai persetujuan yang sebulat suara.

- f.) Upacara Perkahwinan (亲迎 Qīn Yíng). Upacara ini merujuk kepada pengantin lelaki pergi ke rumah pengantin perempuan untuk menyambut dan mengajak pengantin perempuan ke rumah pengantin lelaki. Pada zaman kuno, semua pengantin lelaki termasuk kerabat diraja akan pergi ke rumah pengantin perempuan untuk menyambut pengantin perempuannya, hanya raja dikecualikan. Raja tidak akan pergi ke rumah pengantin untuk menyambut pengantin perempuannya.

Dalam “Enam Upacara” perkahwinan ini, 媒 (mǎi), 妁 (shuò) dan 娉 (pīng) telah memainkan peranan yang penting dalam lima upacara yang pertama iaitu Menerima Hadiah (纳采 Nà Cǎi), Tanya Nama (问名 Wèn Míng), Menerima Tuah (纳吉 Nà Jí), Menerima Pengesahan (纳征 Nà Zhēng) dan Memohon Tarikh (请期 Qǐng Qī). Tanpa tukang risik, lima upacara yang pertama ini tidak dapat dijalankan. Lima upacara yang pertama ini hanya diketahui ibu bapa pengantin dan telangkai atau tukang risik sahaja. Saudara mara atau ahli keluarga tidak akan mengetahui tentang ini. Malah, pengantin lelaki dan pengantin perempuan sendiri pun tidak akan mengetahui bahawa proses “Enam Upacara” telah dimulakan. Hanya setelah sampai ke upacara yang keenam, iaitu “Upacara Mengahwini atau majlis perkahwinan” barulah pasangan pengantin baru akan diberitahu tarikh perkahwinan dan diminta untuk bersiap sedia. Pada hari majlis, pasangan pengantin dan semua saudara mara serta kawan-kawan dua keluarga ini akan menghadiri upacara

untuk meraikannya. Upacara perkahwinan dianggap tidak sempurna jika tidak diadakan upacara yang keenam iaitu “Upacara Mengahwini”.

Karakter yang akan dibincangkan seterusnya ialah 嫁 (ji à). Karakter 嫁 (ji à) membawa makna seseorang perempuan keluar dari rumah sendiri dan menjadi ahli keluarga suami. Dari karakter ini, dapat dilihat bahawa status kaum wanita adalah subordinat. Kaum wanita telah dikongkong oleh standard “Tiga Patuh Empat Mora ” (三从四德 Sān Cóng Sì Dé). Dalam standard ini, seseorang wanita yang belum berkahwin diwajibkan patuh kepada ayahnya. Segala ajaran atau arahan yang diberi mesti diterima dan wanita tersebut tidak boleh membantah. Setelah berkahwin, seseorang perempuan mesti patuh kepada suaminya. Dalam keluarga suami, seseorang isteri mesti melayan suaminya dengan baik, mendidik anak dan menjaga orang tua suami. Setelah suaminya mati, wanita tersebut mesti pula patuh kepada anak lelakinya. Menurut Liu (2011), di bawah kongkongan standard “Tiga Patuh Empat Moral”, kaum wanita telah hilang status yang berdikari dan identiti sendiri. Malah, kaum wanita telah dipaksa hidup di pinggir masyarakat dan pinggir keluarga.

Karakter 娶 (qǔ), dalam makna asalnya ialah mengambil seorang wanita sebagai isteri. Menurut Liu (2007), masyarakat Cina kuno pada asalnya ialah masyarakat matriarki. Dalam masyarakat matriarki, kaum wanita mempunyai kuasa memilih suami dan tinggal di rumah sendiri setelah berkahwin. Setelah melahirkan anak, anak itu akan ditanggung oleh

keluarga isteri. Setelah masyarakat Cina kuno beralih dari masyarakat matriarki (Matriarchy Societies) ke masyarakat patriarki (Patriarchy Societies), status kaum lelaki semakin tinggi, kaum lelaki tidak lagi tinggal di rumah isteri dan berhak memilih isteri sendiri. Anak-anak yang dilahirkan akan mengikut nama keluarga suami. Malah, kuasa inisiatif perkahwinan dipegang oleh kaum lelaki. Semasa proses peralihan ini, masih terdapat kaum wanita yang tidak sudi kahwin dibawah keadaan dimana kuasa inisiatif perkahwinan dipegang oleh kaum lelaki. Maka, wujudlah “Sistem Adat Rampas Kahwin” (抢婚习俗制 Qiǎng Hūn Xí Sú Zhì). Dalam sistem ini, seseorang perempuan akan “diambil” atau “dirampas” lantas dijadikan isteri. Walau bagaimanapun pada zaman sekarang, masyarakat Cina tidak mengamalkan “Sistem Adat Rampas Kahwin”.

Karakter 婚 (hūn), 姻 (yīn) dan 媾 (gòu) adalah tiga karakter yang membawa makna “perkahwinan” pada zaman sekarang. Tulisan 婚 (hūn), mengikut “Shuō Wén Jiě Zī”, maknanya ialah “Mengambil seorang wanita pada waktu senja”. Ini berhubungkait dengan “ Sistem Adat Rampas Kahwin ” yang dibincangkan di atas. Menurut Jing dan Yao (2009) untuk merampas seseorang perempuan yang disukai untuk menjadi isteri sendiri, seseorang lelaki perlu berbincang dengan adik-beradik lelaki dan kawan-kawan lelaki tentang hari dan masa yang sesuai untuk “merampas isteri”. Waktu senja merupakan masa yang paling sesuai untuk menjalankan aktiviti “merampas isteri”. Pada zaman sekarang, masyarakat Cina tidak lagi mengamalkan adat ini. Semua majlis perkahwinan dilangsung pada waktu siang dan hanya jamuan makan sahaja diadakan pada waktu senja atau malam.

Karakter 姻 (yīn), menurut “Shuō Wén Jiě Zì”, bermakna rumah pengantin lelaki. Menurut Jing dan Nan (2009), pada zaman kuno, seorang perempuan mesti berkahwin dan barulah mendapat rumah atau keluarga sendiri. Dari konsep yang disampaikan ini, kita mengetahui bahawa kaum wanita pada masa itu tidak mempunyai identiti yang berdikari pada zaman itu. Kaum wanita mesti bergantung kepada kaum lelaki. Malah kaum wanita merupakan subordinat kepada kaum lelaki. Pada zaman sekarang, karakter 婚 (hūn) dan 姻 (yīn) akan digunakan secara bersama untuk menunjukkan makna “perkahwinan”. Karakter 媾 (gòu) membawa makna “Perkahwinan Bigami”. Seperti yang dibincangkan di atas, masyarakat Cina kuno mempunyai budaya mengambil gundik. Malah mereka boleh berkahwin dengan adik-beradik isteri sendiri. Akan tetapi, pada zaman sekarang, perkahwinan bigami adalah dilarang dari segi undang-undang. Maka, makna karakter ini telah berubah menjadi “perkahwinan”.

Karakter 妃 (Fēi) dan 嬪 (Pīn) dalam makna yang asal bermakna “sepadan”. Akan tetapi, karakter 妃 (Fēi) pada zaman sekarang telah berubah maknanya menjadi “Gundik Raja”. Pada zaman kuno, isteri pertama raja akan digelar sebagai 皇后 (Huáng Hòu Permaisuri). Isteri raja yang lain akan diberi gelaran mengikut pangkatnya. Antaranya adalah 妃 (Fēi) yang merupakan satu pangkat yang akan diberi sebagai kurniaan berdasarkan jasa yang dilakukan dalam melanjutkan pertalian darah kerabat diraja. Selain itu, isteri adik-beradik lelaki raja juga akan dipanggil sebagai 妃 (Fēi). Rakyat biasa tidak boleh menggunakan karakter ini untuk memanggil isteri sendiri. Tulisan 嬪 (Pīn), pada

asalnya membawa makna sepadan. Pada masa sekarang, maknanya telah diluaskan dan membawa makna baru “setanding”.

Karakter 嫔 (P ín), dalam “Shuō Wén Jiě Zì” bermakna “berkhidmat” atau “melayan”. Karakter ini telah berubah maknanya menjadi “Gundik Raja”. Pada zaman kuno, untuk memastikan raja mempunyai pewaris yang memuaskan, raja akan mengahwini ramai gundik. Isteri raja akan dilantik sebagai permaisuri, gundik-gundik raja akan diberi pangkat berdasarkan latar belakang keluarga. Semua gundik ini akan diperintah oleh permaisuri dan permaisuri berhak untuk menghukum gundik yang didapati bersalah. Sistem pangkat gundik adalah berbeza berdasarkan dinasti atau zaman. Menurut Zhu dan Zhou (2008), pada dinasti Qing (清朝 Qīng Cháo), gundik raja dibahagi kepada tujuh pangkat. Iaitu : 皇贵妃 (Huáng Guì Fēi), 贵妃 (Guì Fēi), 妃 (Fēi), 嫔 (P ín), 贵人 (Guì Rén), 常在 (Cháng Zài) dan 答应 (Dā Yīng). Kalau seseorang gundik telah melahirkan putera atau puteri, maka gundik itu akan dinaikkan pangkatnya.

Karakter 媼 (G ǒu) pada asalnya bermakna “pasangan”. Maknanya telah berubah menjadi “bertemu” atau “indah”. Karakter 嫠 (L í) maknanya tiada ada perubahan yang besar. Makna asal 嫠 (L í) ialah “tiada suami”, tetapi makna sekarang adalah “Janda”. Kedua-dua makna merujuk kepada tidak mempunyai suami, maka tiada perubahan yang besar. Bahagian ini telah menunjukkan bentuk perkahwinan masyarakat Cina dan kedudukan seorang isteri dalam keluarga.

4.5 Melahirkan Anak atau Kelahiran

Selepas perkahwinan, melahirkan anak merupakan satu langkah atau tahap yang perlu dihadapi oleh pasangan suami isteri. Dalam masyarakat Cina, tugas penting seseorang isteri dalam keluarga adalah melahirkan keturunan dan menjaga kehidupan harian keluarga suami dengan baik. Dalam kategori ini terdapat tujuh karakter yang akan dibincang.

Jadual 4.5: Melahirkan Anak

Kamus/ Bil	“Shuō Wén Jiě Zì”			“Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”		
	karakter Kuno	Bacaan	Makna	karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	媯	Chú	Wanita yang mengandung	-	-	-
2.	妊	Rén	Mengandung	妊	Rén	Mengandung
3.	娠	Shēn	Pergerakan fetus dalam kandungan	娠	Shēn	Pergerakan fetus dalam kandungan
4.	嬰	Yī	Bayi	嬰	Yī	Bayi
5.	媿	Ní	Bayi	媿	Ní	Bayi
6.	媿	Fàn	Melahirkan anak dalam kuantiti yang ramai dan kualiti yang sekata	媿	Fàn	Melahirkan anak dalam kuantiti yang ramai dan kualiti yang sekata
7.	始	Shǐ	Kelahiran seorang perempuan	始	Shǐ	Permulaan

Karakter-karakter Cina dalam kategori ini merangkumi tahap-tahap mengandung dan keadaan selepas melahirkan anak. Tulisan 媿 (Chú) merujuk kepada wanita yang mengandung, malah karakter ini tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Karakter 妊 (Rén) merujuk kepada mengandung, di mana fetus masih berada dalam rahim ibu. Setelah fetus tumbuh besar ke tahap tertentu, fetus akan bergerak, maka karakter 娠 (Shēn) merujuk kepada fenomena pergerakan fetus.

Karakter 嬰 (Yī) dan karakter 媿 (Ní) merujuk kepada bayi. Karakter 甦 (Fàn) merujuk kepada “Melahirkan anak dalam kuantiti yang ramai dan kualiti yang sekata”. Dalam masyarakat Cina, kelahiran anak memang dijadikan satu isu yang penting. Satu pasangan isteri selalu berharap dapat melahirkan anak yang ramai dan jantina anak mesti sekata. Iaitu mesti melahirkan anak lelaki dan anak perempuan. Ini disebabkan seorang anak lelaki dan seorang anak perempuan akan membawa simbol “ 好 ” (Hǎo) yang bermakna “ baik ”. Menurut Jing dan Nan (2009), masyarakat Cina amat mementingkan keturunan dan satu keluarga yang mempunyai ramai anak adalah keluarga yang bertuah. Isu melahirkan anak ini sangat dipentingkan sehingga isu ini boleh dijadikan satu sebab yang sah untuk menceraikan isteri.

Dalam kategori ini, terdapat tujuh karakter. Hanya karakter 始 (Shǐ) sahaja yang mengalami perubahan makna. Karakter 始 (Shǐ) pada asalnya merujuk kepada kelahiran seorang anak perempuan. Tapi maknanya telah berubah menjadi “ permulaan ”. Melalui

kategori ini, kita juga dapat melihat bahawa masyarakat Cina amat mementingkan isu keturunan. Malah, budaya ini juga dilanjutkan sehingga zaman sekarang. Tetapi, masyarakat Cina zaman sekarang lebih mementingkan kualiti anak dan jantina anak tidak lagi dipentingkan.

4.4 Nama Keluarga atau “ Family name ”

Nama keluarga merupakan satu aspek budaya yang penting dalam masyarakat Cina. Menurut Li (2009), nama keluarga menunjukkan asal usul keturunan seseorang. Menurut Xu (2004), nama keluarga orang Cina mempunyai sejarah yang lama. Nama keluarga orang Cina dipercayai bermula pada zaman masyarakat matriarki. Ini disebabkan karakter yang merujuk kepada nama keluarga, tulisan 姓 (X òng) adalah kombinasi daripada karakter “女” (nǚ) yang mewakili “perempuan” dan karakter “生” (Shēng) yang bermakna “lahir”. Maka 姓 (X òng) ini merujuk kepada generasi muda yang dilahirkan oleh kaum wanita. Sehubungan itu, kebanyakan nama keluarga orang Cina mempunyai radikal “nǚ”

Dalam jadual 4.4, terdapat dua belas karakter dalam radikal “nǚ”, yang merujuk kepada nama keluarga orang Cina.

Jadual 4.6 : Nama Keluarga

Kamus/ Bil	“Shuō Wén Jiě Zì”			“Zuì Xīn Hà n Yǔ Dà Cǐ Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	姓	X òng	Nama keluarga	姓	X òng	Karakter yang

			ibu seseorang dilahirkan			mewakili “ Nama Keluarga ”
2.	姜	Jiāng	Nama keluarga “ 神农 ” (Shén Nóng)	姜	Jiāng	Nama Keluarga
3.	姬	Jī	Nama Keluarga “ 黄帝 ” (Huáng Dì)	姬	Jī	
4.	媯	Jí	Nama keluarga keturunan “ 黄帝 ” (Huáng Dì)	媯	Jí	
5.	嬴	Yíng	Nama keluarga “ 少昊 ” (Shǎo Hào)	嬴	Yíng	
6.	姚	Yáo	Nama keluarga “ 舜 ” (Shùn)	姚	Yáo	
7.	媯	Guī	Nama keluarga keturunan “ 舜 ” (Shùn)	媯	Guī	
8.	妘	Yún	Nama keluarga keturunan “ 祝融 ” (Zhù Róng)	妘	Yún	
9.	姁	Shēn	Nama Keluarga	-	-	
10.	燃	Rán		-	-	-
11.	玃	Hào		-	-	-
12.	媯	Qī		-	-	-

Asal usul nama keluarga orang Cina mempunyai sudut pandangan yang berlainan. Sudut pandangan yang paling terkenal ialah “Dikurnia nama keluarga disebabkan kelahiran” (“因生以賜姓” Yīn Shēng Yǐ Cì Xìng). Menurut Yang (1981), sudut

pandangan “Dikurnia nama keluarga disebabkan kelahiran” ini boleh dijelaskan dengan tiga penjelasan.

Yang pertama, seseorang dilahirkan selepas ibunya menerima isyarat atau tanda dari tuhan. Contohnya, nama keluarga “苡” (yǐ) adalah disebabkan moyangnya dilahirkan selepas ibu moyangnya menurut arahan tuhan memakan sejenis barli yang dipanggil “薏苡” (Yi Yi). Kedua, mendapat nama disebabkan tempat lahir moyangnya. Contohnya, nama keluarga “姜” (Jiāng), adalah disebabkan moyang mereka dilahirkan di satu tempat yang bernama “姜水” (Jiāng Shuǐ). Yang ketiga, diberi nama keluarga disebabkan tingkah laku atau budi bahasa seseorang. Tetapi sudut pandangan ini dianggap tidak berkaitan dengan asal usul nama keluarga diwujudkan.

Dalam jadual di atas, kebanyakan nama keluarga adalah warisan daripada orang suci atau orang yang amat baik pada zaman kuno. Nama keluarga “姜” (Jiāng) adalah nama keluarga orang suci zaman kuno yang bernama “神农” (Shén Nóng). Nama keluarga “姬” (Jī), adalah nama keluarga orang suci pada zaman kuno yang bernama “黄帝” (Huáng Dì). Nama keluarga “姁” (Jí), adalah nama keluarga keturunan orang suci pada zaman kuno yang bernama “黄帝” (Huáng Dì). Nama keluarga “ ” (Yáo), adalah nama keluarga orang suci pada zaman kuno yang bernama “舜” (Shùn). “媯” (Guī) adalah nama keluarga keturunan “舜” (Shùn). Menurut Xu (2004), keturunan kedua-dua orang suci “黄帝” (Huáng Dì) dan “舜” (Shùn) menggunakan nama keluarga yang lain

disebabkan ikut nama keluarga ibu. Nama keluarga “嬴” (Y íng), adalah nama keluarga orang suci pada zaman kuno yang bernama “少昊” (Shǎo Hào). Nama keluarga “妘” (Y ún), adalah nama keluarga keturunan “祝融” (Zhù R óng).

Terdapat nama keluarga yang tidak dapat dikenalpasti asal usulnya. Iaitu “姁” (Shēn), “燃” (R án), “豉” (H ào) dan “媯” (Q ī). Di dalam katagori ini, hanya karakter “媯” (Guī) telah mengalami perubahan bentuk menjadi “媯” (Guī). Maknanya dan bacaannya tidak mengalami perubahan. Manakala “姁” (Shēn), “燃” (R án), “豉” (H ào) dan “媯” (Q ī) adalah empat nama keluarga yang tidak digunakan lagi pada zaman sekarang.

4.7 Nama Perempuan

Nama orang Cina terdiri daripada nama keluarga dan nama individu. Menurut Li (2009), masyarakat pada zaman kuno, sangat mementingkan nama. Nama keluarga merupakan sesuatu yang suci, dan nama individu juga dianggap suci. Nama seseorang tidak boleh diberitahu dengan sesuka hati. Ini disebabkan masyarakat pada zaman kuno menganggap, nama mempunyai kuasa ajaib yang berhubungkait rapat dengan roh seseorang. Kalau nama disalahgunakan, maka seseorang itu akan ditimpa nasib buruk atau kemalangan.

Jadual 4.7 : Nama Perempuan

Kamus/ Bil	“Shuō Wén Jiě Zì”			“Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cì Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	嫫	Qí án	Nama tuhan “女嫫” (Nǚ Qián)	-	-	-
2.	媯	Wā	Nama tuhan “女媯” (Nǚ Wā)	媯	Wā	Nama tuhan “女媯” (Nǚ Wā)
3.	娥	Sōng	Nama seorang perempuan yang terkenal pada zaman kuno	娥	Sōng	Nama orang pada zaman kuno
4.	娥	É	Isteri “舜” (Shùn)	娥	é	Perempuan cantik
5.	嫫	Yu án	Nama ibu kepada pengasas Zaman Zhou (周朝) pada zaman kuno Negara China.	嫫	yu án	Nama ibu kepada pengasas Zaman Zhou (周朝) pada zaman kuno Negara China.
6.	妲	Dá	Nama gundik kesayangan “纣王” (Zhòu Wáng)	妲	Dá	Nama gundik kesayangan “纣王” (Zhòu Wáng)
7.	嫵	Y àn	Nama perempuan	嫵	Y àn	Cantik / Perempuan cantik
8.	婀	Ē	Nama perempuan	婀	Ē	Meliuk-liuk disebabkan tiupan angin
9.	媯	Xū	Nama perempuan/ panggilan kakak	媯	Xū	Nama perempuan pada zaman kuno / Panggilan kakak pada

						zaman kuno
10.	婕	Ji é	Nama perempuan	婕	Ji é	Panggilan pegawai perempuan
11.	嫵	Y ú	Nama perempuan	-	-	-
12.	嫵	L íng	Nama perempuan	-	-	-
13.	嫵	Li áo	Nama perempuan	嫵	Li áo	Elok / Cerdik
14.	姝	Yī	Nama perempuan	-	-	-
15.	嫵	Zhōu	Nama perempuan	-	-	-
16.	姝	È	Nama perempuan	-	-	-
17.	改	Jǐ	Nama perempuan	-	-	-
18.	姝	Tǒu	Nama perempuan	-	-	-
19.	奴	Jiǔ	Nama perempuan	-	-	-
20.	娟	Èr	Nama perempuan	-	-	-

Dalam jadual Jadual 4.7, terdapat dua puluh karakter Cina dalam radikal “nǚ” yang merujuk kepada nama kaum perempuan. Di antaranya, “嫵” (Qi án), “ 嫵 ” (W ā), “ 媛 ” (S ōng), “ 媛 ” (É), “ 嫵 ” (Yu án) dan “ 媛 ” (D á) merupakan nama dewa atau nama yang digunakan oleh kaum wanita yang terkenal. Nama lain yang disenaraikan dalam jadual di atas adalah nama yang biasa. Dalam “Shuō Wén Jiě Zì”, nama-nama yang biasa ini hanya dijelaskan sebagai “nama perempuan”. Selain itu, tiada penjelasan yang lebih mendalam, malah tidak ada catatan asal usul nama-nama perempuan ini. Walau bagaimanapun

kebanyakan nama di atas tidak lagi digunakan oleh masyarakat Cina pada zaman sekarang tidak kira di Malaysia atau di Negara China.

4.1.7 Perwatakan dan Watak atau Kelakuan kaumPerempuan

Dalam budaya masyarakat Cina, pelbagai aspek seseorang perempuan selalu dititikberatkan. Ini disebabkan mereka memainkan peranan yang penting dalam sesebuah keluarga. Kaum wanita adalah medium penerusan keturunan dan juga sumber teladan pembelajaran kepada generasi muda. Tanpa keluarga yang aman dan baik, sesebuah negara tidak akan stabil dan tidak dapat membangun dengan makmur. Menurut Hu (2005), keluarga merupakan perkara pertama yang perlu dipelajari dalam kehidupan golongan muda. Kaum ibu merupakan guru pertama, malah guru sepanjang hayat kepada golongan muda. Sehubungan itu, kaum ibu perlu menjadi teladan yang baik untuk semua aspek. Sehubungan itu, wujudlah pelbagai karakter yang merujuk perwatakan dan watak atau kelakuan perempuan.

Kategori ini merupakan kategori yang melibatkan karakter yang lebih banyak berbanding dengan kategori lain. Sehubungan itu, semua karakter akan dibincangkan berdasarkan sifat karakter. Karakter-karakter yang bersifat positif akan dibincangkan dahulu. Kemudian diikuti dengan karakter-karakter yang bersifat negatif dan karakter-karakter yang bersifat neutral.

Jadual 4.8 : Perwatakan dan Watak atau Perlakuan Perempuan (Positif)

Kamus/ Bil	“Shuō Wén Jiě Zì”			“Zuì Xīn Hànyǔ Dà Cì Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	娉	Sh í	Perempuan cantik	-	-	-
2.	姸	C àn	Cantik	-	-	-
3.	媛	Yu án	Perempuan cantik	媛	Yu án	Perempuan cantik
4.	媚	M ǐ	Suka / Gemar	媚	M ǐ	Comel / Disukai
5.	嫵	Wǔ	Suka / Gemar	妩	Wǔ	Cantik dan comel
6.	媼	X ù	Suka / Gemar	-	-	-
7.	嫵	X ùng	Suka / Gemar	-	-	-
8.	嬖	Lu án	Memuja / Mengasihi	嬖	Lu án	Wajah yang cantik
9.	嫵	L ào	Cinta / Menyayangi	嫵	L ào	Nama orang
10.	媼	H ù	Cinta / Menyayangi	-	-	-
11.	姸	B á	Wanita Cantik	-	-	-
12.	媼	M ǐ	Cantik	-	-	-
13.	媼	Tu ǒ	Cantik	-	-	-
14.	姸	Sh ū	Perempuan cantik	姸	Sh ū	Perempuan cantik
15.	好	H ǎo	Cantik	好	H ǎo	Baik
16.	媼	Sh ū	Cantik	-	-	-
17.	姸	F á	Wanita cantik	-	-	-
18.	媼	Xu án	Cantik	-	-	-
19.	媼	Q í	Cantik	-	-	-

20.	嫵	Qiān	Cantik	-	-	-
21.	嬪	Zé	Cantik	-	-	-
22.	媵	Mi áo	Mata yang cantik (perempuan)	-	-	-
23.	姣	Jiāo	Bentuk badan yang berisi dan tinggi	姣	Jiāo	Cantik
24.	嫵	Yuān	Bentuk badan yang lembut dan cantik	-	-	-
25.	媵	Tu ì	Bentuk badan yang panjang	-	-	-
26.	姪	X íng	Bentuk badan yang cantik	-	-	-
27.	媵	Yān	Bentuk badan yang tinggi dan cantik	媵	Yān	Wajah yang cantik
28.	媵	Rǎn	Bentuk badan yang lembut dan panjang	-	-	-
29.	媵	Niǎo	Bentuk badan yang lembut dan panjang	媵	Niǎo	Gaya perempuan yang cantik
30.	媵	Xiān	Pinggang yang halus	纤	Xiān	Halus dan panjang
31.	媵	Chān	Kurus dan halus	-	-	-
32.	媵	Tiǎo	Bentuk badan yang tegak dan lurus	-	-	-
33.	媵	Zī	Wanita yang lemah lembut dan bentuk badan kecil	-	-	-

34.	妓	Jì	Wanita yang lemah lembut dan bentuk badan kecil	妓	Jì	Pelacur
35.	姿	Zī	Gaya perempuan	姿	Zī	Wajah / Gaya
36.	孀	Rú	Gaya wanita yang lemah lembut	-	-	-
37.	嫵	Ruǎn	Bentuk badan yang lembut	-	-	-
38.	嬪	Zàn	Kulit cerah berseri	-	-	-
39.	媼	Wān	Anggun	-	-	-
40.	敞	Dòng	Leher yang lurus	-	-	-
41.	嫵	Yáo	Gaya menari yang cantik	-	-	-
42.	嫵	Xuān	Bentuk badan yang ramping dan lemah lembut	嫵	Huán	Nama orang
43.	媼	Guī	Ramping dan lemah lembut, cara jalan yang anggun	媼	Guī	Perempuan yang cantik, pendiam dan berakhlak mulia
44.	媼	Wō	Bentuk badan yang lemah lembut	-	-	-
45.	媼	Nuǒ	Bentuk badan yang lemah lembut	-	-	-
46.	姿	Suō	Gaya menari perempuan	姿	Suō	Sejenis pokok

47.	嫖	Pi ào	Ramping dan tangkas	嫖	Pi ào	Melacur
48.	嫫	Pi ān	Ramping dan lemah lembut	-	-	-
49.	娇	Ji āo	Menawan dan comel	娇	Ji āo	Cantik dan comel
50.	嬋	Ch án	Cantik manis	嬋	Ch án	Cantik / anggun
51.	娟	Ju ān	Cantik manis	娟	Ju ān	Cantik / anggun
52.	娴	Hu à	Cantik, lemah lembut dan pendiam	娴	Hu à	Perempuan yang cantik, pendiam dan berakhlak mulia
53.	嫫	Xi án	Anggun, lemah lembut dan pendiam	嫫	Xi án	Lemah lembut dan pendiam
54.	嫫	Lu ān	Lemah lembut dan patuh	-	-	-
55.	嫫	Yu àn	Lemah lembut / Bijaksana	-	-	-
56.	婉	Wǎn	Lemah lembut / Bijaksana	婉	Wǎn	Lemah lembut dan patuh
57.	委	Wěi	Patuh	委	Wěi	Melantik / Amanahkan
58.	媪	Wěi	Patuh	媪	Wěi	Perucapan yang sedap didengar
59.	如	Rú	Mematuhi / Mengikuti	如	Rú	Sesuai / Kalau
60.	婿	Tà	Mematuhi	-	-	-
61.	禄	Lù	Patuh	-	-	-

62.	壓	Yān	Tenang	-	-	-
63.	嬰	Guī	Tenang	-	-	-
64.	媿	T í	Tenang / Selesa	-	-	-
65.	媿	Wǎn	Diam dan patuh	-	-	-
66.	晏	Y àn	Tenang	-	-	-
67.	媿	M íng	Berhati-hati	-	-	-
68.	嫡	D í	Cermat	嫡	D í	Pertalian darah
69.	媿	Zhú	Cermat	-	-	-
70.	媿	Chu ò	Cermat dan hormat	-	-	-
71.	媿	Yīng	Berhati-hati	-	-	-
72.	媿	Jiǎo	Hormat,Serius dan diam	-	-	-
73.	媿	J ìng	Hormat dan setia	媿	J ìng	Perempuan yang berbakat
74.	妍	J ìng	Murni / Sepenuh jiwa raga	-	-	-
75.	媿	Zhuān	Setia	-	-	-
76.	媿	Xi án	Janda menjaga maruah	-	-	-
77.	媿	Yāo	Lincih	-	-	-
78.	媿	Tōu	Lincih dan bijak	-	-	-
79.	妍	Y án	Cekap dan bijak	妍	Y án	Cantik
80.	媿	Xiān	Lincih dan tangkas	-	-	-
81.	媿	Y òu	Membantu	-	-	-
82.	媿	Zhu ó	Tangkas dan berani	-	-	-

Dalam kategori ini, terdapat tujuh puluh sembilan karakter yang merujuk kepada perwatakan dan watak atau kelakuan perempuan yang bersifat positif. Karakter-karakter dalam kategori ini akan dibincangkan berdasarkan maknanya.

Wajah perempuan sering diberi tumpuan. Maka wujudlah karakter yang merujuk kepada ciri-ciri seorang perempuan yang cantik. Dalam jadual di atas, terdapat tiga karakter yang merujuk kepada perempuan yang cantik. Iaitu, “娉” (Sh í), “姸” (C àn) dan “媛” (Yu án). Di antaranya, “媛” (Yu án) masih digunakan pada zaman sekarang dan makna karakter ini masih merujuk kepada perempuan cantik. Karakter “娉” (Sh í) yang membawa makna “perempuan cantik” dan “姸” (C àn) yang membawa makna “cantik” tidak digunakan lagi pada zaman sekarang.

Wanita atau perempuan yang cantik selalu disukai dan dipuja olen orang ramai. Sudut pandangan terhadap kecantikan tubuh manusia ini berasal dari kesedaran manusia sendiri. Terdapat tujuh karakter yang merujuk kepada kesukaan dan pemujaan. Karakter yang merujuk kepada suka atau gemar ialah “媚” (M è), “嫵” (Wǔ), “孀” (Xù) dan “嫵” (X òng). Manakala “嬖” (Lu án), “嫵” (L ào) dan “嫵” (Hù) merujuk kepada memuja, cinta atau mengasihi. Di antara tujuh karakter ini, terdapat dua karakter yang masih digunakan sekarang, tetapi telah berubah dalam bentuk karakter. Iaitu “嫵” (Wǔ) telah berubah menjadi “妩” (Wǔ), maknanya menjadi “cantik dan comel”. “嬖” (Lu án) telah berubah bentuk menjadi “婁” (Lu án), maknanya turut berubah menjadi “wajah yang cantik”. “媚” (M è) dan “嫵” (L ào) juga masih digunakan pada zaman sekarang, bentuk

dua karakter ini tidak berubah tetapi makna telah berubah. “媚” (Mèi) pada asalnya bermakna “sukar / gemar” telah berubah menjadi “ comel / disukai ”. “嫫” (Lāo) juga telah berubah maknanya dari “cinta / menyayangi” kepada “nama orang”. Terdapat tiga karakter yang tidak digunakan lagi, iaitu “媼” (Xù), “嫵” (Xù ng) dan “媼” (Hù).

Kecantikan wanita boleh dibahagikan kepada kecantikan rupa luaran dan kecantikan dalaman iaitu perwatakan dan watak. Terdapat sebelas karakter yang merujuk kepada kecantikan rupa luaran wanita atau perempuan. “媼” (B á), “媼” (Měi), “媼” (Du ò), “媼” (Shū), “好” (Hǎo), “媼” (Shū), “媼” (F á), “媼” (Xu án), “媼” (Q í), “媼” (Qiān) dan “媼” (Z é). Di antara sebelas karakter ini, hanya dua karakter yang digunakan lagi pada zaman sekarang iaitu, “媼” (Shū) dan “好” (Hǎo). “媼” (Shū) tetap mengekalkan maknanya iaitu “perempuan cantik”. Manakala “好” (Hǎo) telah berubah maknanya dari “ cantik ” kepada baik. Karakter “媼” (B á), “媼” (Měi), “媼” (Du ò), “媼” (Shū), “媼” (F á), “媼” (Xu án), “媼” (Q í), “媼” (Qiān) dan “媼” (Z é) tidak digunakan lagi pada zaman sekarang.

Bentuk badan yang langsing dan seimbang selalu digemari orang ramai. Selain itu, mata yang cantik juga dijadikan sebagai satu ciri perempuan yang cantik. Pandangan ini masih dikekalkan sampai zaman sekarang. Ini disebabkan, bentuk badan dan mata akan memberi imej yang baik kepada seseorang dalam pandangan pertama. Dalam jadual di atas, terdapat enam belas karakter yang merujuk kepada kecantikan bentuk badan dan mata. Hanya terdapat satu karakter sahaja yang menggambarkan kecantikan mata, iaitu “媼”

(Mi áo). Karakter “媯” (Mi áo) ini membawa makna “mata yang cantik”. Karakter ini tidak digunakan lagi pada zaman ini.

Manakala, terdapat lima belas karakter yang merujuk kepada kecantikan bentuk badan perempuan. Lima belas karakter ini ialah, “姣” (Jiāo), “嫵” (Yuān), “媯” (Tu ì), “姪” (X íng), “嫵” (Yān), “媯” (Rǎn), “媯” (Niǎo), “媯” (Xiān), “媯” (Chān), “媯” (Tiǎo), “媯” (Zī), “媯” (Jì), “媯” (Zī), “媯” (Rú) dan “媯” (Ruǎn). Dari lima belas karakter ini, kita boleh dapati bahawa standard bentuk seseorang wanita yang cantik pada zaman dahulu merangkumi ciri-ciri seperti bentuk badan yang panjang, bentuk badan yang lembut, bentuk badan yang berisi, saiz bentuk badan yang kecil, bentuk badan yang tegak dan pinggang yang halus. Pada zaman sekarang, standard ini masih lagi dijadikan standard untuk menilai bentuk badan wanita.

Dalam lima belas karakter yang merujuk kepada kecantikan bentuk badan wanita ini, hanya enam karakter yang masih digunakan pada zaman sekarang. “姣” (Jiāo), “媯” (Yān), “媯” (Niǎo), “媯” (Xiān), “媯” (Jì) dan “媯” (Zī). Di antaranya, empat karakter telah berubah makna tapi kekal dalam bentuk karakter, iaitu “姣” (Jiāo), “媯” (Yān), “媯” (Jì) dan “媯” (Zī). “姣” (Jiāo), makna asal adalah “bentuk badan yang berisi dan tinggi”, telah berubah menjadi “cantik”. “媯” (Jì) telah berubah dari makna “wanita yang lemah lembut dan bentuk badan kecil” ke makna baru “pelacur”. “媯” (Zī) telah berubah makna dari “gaya perempuan” ke “wajah / gaya”. Manakala karakter “媯” (Niǎo) dan “媯” (Xiān) telah berubah makna dan bentuknya. “媯” (Niǎo) telah berubah

makna asal “bentuk badan yang lembut dan panjang” ke “gaya perempuan yang cantik”. Bentuk “孌” (Niǎo) juga berubah menjadi “裊” (Niǎo). “ 嬋 ” (Xiān) telah berubah bentuk menjadi “纤” (Xiān) dan maknanya berubah dari “pinggang yang halus” ke makna “halus dan panjang”.

Selain itu, kecantikan kulit, gaya yang cantik dan pergerakan tarian yang cantik juga merupakan aspek yang perlu dimiliki oleh seorang wanita atau perempuan yang cantik. Pada zaman dahulu, kaum wanita tidak dibenarkan keluar dari kawasan halaman rumah sendiri. Terutamanya kaum wanita dari golongan bangsawan atau orang kaya, mereka diwajibkan tinggal di bilik sendiri dan belajar pelbagai teknik kemahiran diri seperti menyulam, menari, melukis dan sebagainya. Malah, mereka juga diminta untuk menjaga imej sendiri supaya selalu nampak cantik dan sopan. Dalam karakter-karakter golongan radikal “nǚ”, terdapat empat belas karakter yang merujuk kepada kulit, gaya dan pergerakan tarian wanita.

Empat belas karakter ini ialah, “ 嬪 ” (Zàn), “ 嬪 ” (Wān), “ 敔 ” (Dòng), “ 嫵 ” (Yáo), “ 嫵 ” (Xuān), “ 媿 ” (Guǐ), “ 媿 ” (Wō), “ 媿 ” (Nuǒ), “ 娑 ” (Suō), “ 嫵 ” (Piào), “ 嫵 ” (Piān), “ 嬌 ” (Jiāo), “ 嬋 ” (Chán) dan “ 娟 ” (Juān). Hanya satu karakter yang merujuk kepada kecantikan kulit wanita iaitu “ 嬪 ” (Zàn) tetapi karakter ini tidak lagi digunakan pada zaman sekarang. “ 嫵 ” (Yáo) dan “ 娑 ” (Suō) merujuk kepada kecantikan gaya tarian wanita tetapi “ 嫵 ” (Yáo) tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. “ 娑 ” (Suō) masih digunakan sekarang, tapi makna karakter ini telah berubah

dari “ gaya menari perempuan ” ke “ sejenis pokok ”. Manakala “ 媵 ” (Wān), “ 敝 ” (Dòng), “ 媿 ” (Xuān), “ 媿 ” (Guǐ), “ 媿 ” (Wō), “ 媿 ” (Nuǒ), “ 媿 ” (Pi ào), “ 媿 ” (Piān), “ 媿 ” (Jiāo), “ 媿 ” (Ch án) dan “ 媿 ” (Juān) merujuk kepada gaya badan wanita. Karakter yang tidak digunakan lagi ialah “ 媵 ” (Wān), “ 敝 ” (Dòng), “ 媿 ” (Wō), “ 媿 ” (Nuǒ) dan “ 媿 ” (Piān).

Selain kecantikan wajah dan rupa luaran, kecantikan dalaman seseorang wanita seperti sikap dan kelakuan atau watak juga merupakan aspek yang penting. Terdapat tiga puluh satu karakter yang merujuk kepada kecantikan dalaman wanita. “ 媿 ” (Hu à) dan “ 媿 ” (Xi án), merujuk kepada sikap wanita yang pendiam dan anggun. Dua karakter ini masih digunakan pada zaman sekarang di mana makna dua karakter ini tidak berubah. Bentuk karakter “ 媿 ” (Xi án) telah berubah menjadi “ 媿 ” (Xi án). Karakter-karakter “ 媿 ” (Luǎn), “ 媿 ” (Yu àn), “ 媿 ” (Wǎn), “ 媿 ” (Wěi), “ 媿 ” (Wěi), “ 媿 ” (R ú), “ 媿 ” (T à) dan “ 媿 ” (L ù) merujuk kepada sikap perempuan yang patuh dan lemah lembut. Di antaranya, karakter-karakter “ 媿 ” (Wǎn), “ 媿 ” (Wěi), “ 媿 ” (Wěi) dan “ 媿 ” (R ú) masih digunakan pada zaman sekarang. Empat karakter ini tidak mengalami perubahan bentuk, tapi maknanya telah berubah. Manakala “ 媿 ” (Luǎn), “ 媿 ” (Yu àn), “ 媿 ” (T à) dan “ 媿 ” (L ù), tidak digunakan pada zaman sekarang.

Karakter “ 媿 ” (Yān), “ 媿 ” (Guī), “ 媿 ” (T í), “ 媿 ” (Wǎn) dan “ 媿 ” (Y àn) merujuk kepada sikap wanita yang tenang dan pendiam. Lima karakter ini tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Manakala karakter “ 媿 ” (M íng), “ 媿 ” (D í), “ 媿 ” (Zh ú), “ 媿 ”

(Chù) dan “嫫” (Yīng) merujuk kepada sifat wanita yang berhati-hati dan cermat. Dalam lima karakter ini, hanya “嫡” (D í) masih digunakan pada zaman sekarang. Karakter “嫡” (D í) telah berubah maknanya dari “cermat” ke “pertalian darah”, tetapi bentuk karakter tidak berubah. “孀” (Jiǎo) merujuk kepada sikap wanita yang hormat kepada orang lain dan serius. Karakter ini tidak lagi digunakan pada zaman sekarang.

Karakter “婧” (J òng), “姘” (J òng), “媪” (Zhǔān) dan “媵” (Xi ān) merujuk kepada sifat wanita yang setia, murni dan berakhlak. Di antara empat karakter ini, hanya karakter “婧” (J òng) masih digunakan pada zaman sekarang. Makna karakter “婧” (J òng) pada zaman sekarang membawa makna “perempuan yang berbakat”, berbeza dengan makna asal “hormat dan setia . Karakter “媵” (Yāo), “媵” (Tōu) dan “妍” (Y án) merujuk kepada sifat wanita yang lincah, mahir dan bijak. Karakter “媵” (Yāo) dan “媵” (Tōu) tidak lagi digunakan pada zaman sekarang. Karakter “妍” (Y án) masih digunakan pada zaman sekarang, tapi maknanya telah berubah menjadi “cantik”, berbeza dengan makna asal “cekap dan bijak”.

Selain itu, karakter “媵” (Xi ān) merujuk kepada sifat wanita yang tangkas dan lincah. Karakter “媵” (Y òu) merujuk kepada sifat wanita yang saling membantu atau membantu suami menguruskan hal ehwal. Karakter “媵” (Zhúó) merujuk kepada sifat wanita yang tangkas dan berani. Ketiga-tiga karakter ini tidak lagi digunakan pada zaman sekarang

Jadual 4.9 : Perwatakan dan Watak atau Kelakuan Perempuan (Negatif)

Kamus/ Bil	"Shuō Wén Jiě Zì"			"Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn" dan "Xiandai Hanyu Cidian"		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	醜	Cù	Hodoh	-	-	-
2.	婁	Mó Mò	Amat hodoh sekali (Tiada yang lebih hodoh daripadanya)	-	-	-
3.	媼	Hu ì	Wajah yang berkulit hitam	-	-	-
4.	窈	Chu ò Zhu ó	Muka yang pendek dan bersaiz kecil	-	-	-
5.	娃	W á	Wajah yang garang	娃	W á	Bayi / Anak kecil
6.	媼	Shǎn	Gaya jalan wanita yang tidak cantik	-	-	-
7.	嫫	W ù	Tidak patuh	嫫	W ù	Nama tempat
8.	媼	Chu ò	Tidak patuh	媼	Chu ò	Tidak patuh
9.	媼	X òng	Tidak patuh	媼	X òng	Degil
10.	媼	Xi è	Tidak hormat	媼	Xi è	Tidak hormat
11.	媼	Dú	Menghina	-	-	-
12.	媼	M àn	Menghina / Memberi layanan yang dingin	媼	M àn	Menghina / Memberi layanan yang dingin
13.	媼	Ào	Menghina / Memberi layanan yang dingin	-	-	-

14.	佞	N ǐng	Pandai bertutur / Suka bercakap	-	-	-
15.	嬉	Zhǎn	Mengejek / Mempersendakan	-	-	-
16.	媮	Chā	Menyampuk secara sesuka hati	-	-	-
17.	嫫	Huǐ	Memfitnah	-	-	-
18.	姗	Shān	Memfitnah	珊	Shān	Berjalan dengan lambat dan tenang
19.	媿	Y àn	Memfitnah / Menganiayi	-	-	-
20.	妨	F áng	Membahayakan / Mencederakan	妨	F áng	Menghalang / Bahaya
21.	媯	Sh ào	Mencabuli	-	-	-
22.	媼	Y ín	Kuat hawa nafsu	淫	Y ín	Berlebihan / Lucuh
23.	奸	Jiān	Zina	奸	Jiān	Licik / Penderhaka
24.	姦	Jiān	Zina	奸	Jiān	Zina
25.	媮	Zhu ì	Mengelak Tanggungjawab	-	-	-
26.	媮	Nu án	Bergaduh / Bertengkar	-	-	-
27.	媮	H ǎ	Cemburu	-	-	-
28.	妒	Dù	Cemburu terhadap suami	妒	Dù	Cemburu
29.	媮	M ào	Suami cemburu	媮	M ào	Cemburu

			terhadap isteri			
30.	嫺	Jù	Bersikap bongkak disebabkan cemburu	-	-	-
31.	嫌	Xi án	Rasa tidak adil / Dengki	嫌	Xi án	Syak / Dendam
32.	惱	Nǎo	Hasad dengki	-	-	-
33.	嫠	Pi è	Terburu-buru dan cepat marah	嫠	Pi è	Bergerak dengan ringan dan cepat (pergerakkan baju)
34.	嬾	ǎn	Berasa marah	-	-	-
35.	媿	Hu ì	Berasa tidak gembira / Berasa marah	-	-	-
36.	嫫	Mò	Wajah yang marah disebabkan cemburu	-	-	-
37.	媿	W é	Wajah yang tidak gembira	-	-	-
38.	懶	Lǎn	Malas	懶	Lǎn	Malas
39.	妯	Zh óu	Tidak tenteram	妯	Zh óu	Adik-beradik ipar perempuan
40.	孃	Ni áng	Rasa terganggu	娘	Ni áng	Ibu
41.	媿	Hu á	Berasa malu	-	-	-
42.	媿	Ku ì	Malu	媿	Ku ì	Malu
43.	嫵	Hù	Ketamakan	-	-	-
44.	嫵	Niǎn	Tamak	-	-	-
45.	嫵	Cǎn	Ketamakan	-	-	-

46.	婪	Lán	Ketamakan	婪	Lán	Ketamakan
47.	妄	Wàng	Berkelakuan buruk dan tidak berdisiplin	妄	Wàng	Karut / Terburu-buru
48.	媿	Huī	Berkelakuan buruk dan tidak berdisiplin	-	-	-
49.	婞	Qīē	Tidak serius	-	-	-
50.	媿	Pōu	Tidak mulia	-	-	-
51.	媿	Huī	Bodoh	-	-	-
52.	媿	Tā	Bodoh / Terencat akal	-	-	-

Dalam jadual 4.9, terdapat lima puluh dua karakter Cina yang merujuk kepada perwatakan dan watak atau perlakuan perempuan yang bersifat negatif. Dalam kategori ini, terdapat enam karakter yang merujuk kepada wajah dan rupa luaran yang hodoh. Enam karakter ini ialah, “醜” (Cù), “媿” (Mó / Mò), “媿” (Hu ì), “媿” (Chu ò), “娃” (W á) dan “媿” (Shǎn). Di antara enam karakter ini, hanya “ ” (W á) sahaja masih digunakan pada zaman sekarang. Karakter “醜” (Cù), “媿” (Mó / Mò), “媿” (Hu ì), “媿” (Chu ò) dan “媿” (Shǎn) tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Karakter “娃” (W á) pada zaman sekarang masih mengekalkan bentuk yang sama, tapi maknanya telah mengalami perubahan. Makna “娃” (W á) telah berubah dari “Wajah yang garang” ke “Bayi / Anak kecil”.

Terdapat dua puluh karakter yang merujuk kepada kelakuan wanita yang tidak berakhlak. Di antaranya, “婺” (Wù), “媼” (Chuò) dan “媼” (X òng) merujuk kepada kelakuan wanita yang tidak patuh kepada orang tua atau suami. Karakter “媼” (Xi è), “媼” (D ú), “媼” (M àn) dan “媼” (Ào) merujuk kepada kelakuan wanita yang tidak menghormati orang lain. Kelakuan wanita yang suka mengampu atau becok diwakili karakter “媼” (N òng), “媼” (Zhǎn) dan “媼” (Chā). Karakter “媼” (Huǐ), “媼” (Shān) dan “媼” (Y àn) pula merujuk kepada kelakuan wanita yang suka memfitnah atau menganiaya orang lain. Karakter “媼” (F áng) dan “媼” (Sh ào) merujuk kepada kelakuan wanita yang suka membahayakan atau mencabuli orang lain. Karakter “媼” (Y ín), “媼” (Jiān) dan “媼” (Jiān) merujuk kepada kelakuan wanita yang rambang mata atau suka atau pernah berzina. Kelakuan wanita yang suka bertengkar atau mengelak tanggungjawab diwakili karakter “媼” (Zhu ì) dan “媼” (Nu án).

Di antara dua puluh karakter ini, hanya sepuluh karakter yang digunakan pada zaman sekarang. Karakter-karakter tersebut ialah “媼” (Wù), “媼” (Chuò), “媼” (X òng), “媼” (Xi è), “媼” (M àn), “媼” (Shān), “媼” (F áng), “媼” (Y ín), “媼” (Jiān) dan “媼” (Jiān). Karakter “媼” (Chuò), “媼” (Xi è) dan “媼” (M àn) kekal dengan bentuk dan makna yang sama. “媼” (Wù), telah berubah makna dari “tidak patuh” ke nama tempat. “媼” (X òng) berubah makna dari “tidak patuh” ke “degil”. Karakter “媼” (Shān), telah mengalami perubahan bentuk dan makna. Karakter “媼” (Shān) pada zaman sekarang ditulis sebagai “媼” (Shān) dan maknanya ialah “Berjalan dengan perlahan dan tenang”. Karakter “媼” (F áng) berubah makna baru yang merujuk kepada “Menghalang / Bahaya”.

Karakter “ 姪 ” (Y í), berubah makna dari “Kuat hawa nafsu” ke “Berlebihan / Lucah”. Karakter “ 奸 ” (Jiān) berubah makna dari “zina” ke “Licik / Penderhaka”. Karakter “ 姦 ” (Jiān) walaupun maknanya tidak berubah, tapi bentuknya telah diubah ke bentuk baru “ 奸 ” (Jiān) dimana ianya sama bentuk dengan Karakter yang merujuk kepada “Licik / Penderhaka”. Ini bermakna kedua-dua Karakter “ 奸 ” (Jiān) dan “ 姦 ” (Jiān) telah digabungkan ke dalam satu perkataan “ 奸 ” (Jiān).

Selain itu, terdapat dua puluh enam karakter dalam jadual 4.9 yang merujuk kepada kelakuan atau watak wanita yang tidak bermoral atau sifat dalaman wanita yang tidak berakhlak. Terdapat empat karakter yang merujuk kepada perasaan cemburu, iaitu “ 妒 ” (H ù), “ 妒 ” (D ú), “ 媚 ” (M ào) dan “ 嬖 ” (J ù). Dari empat karakter ini, hanya “ 妒 ” (D ú) dan “ 媚 ” (M ào) masih digunakan pada zaman sekarang. Kedua-dua karakter ini kekal dengan bentuk dan makna yang sama. Karakter “ 嫌 ” (Xi án) dan “ 媯 ” (N ǎo) merujuk kepada sikap wanita yang suka dengki atau berasa tidak puas hati. Karakter “ 媯 ” (N ǎo) tidak digunakan lagi. Karakter “ 嫌 ” (Xi án) masih digunakan pada zaman ini, akan tetapi maknanya telah berubah dari “Rasa tidak adil / Dengki” ke “Syak / Dendam ”.

Sikap wanita yang mudah marah diwakili oleh lima karakter, iaitu “ 嫫 ” (P i è), “ 嬖 ” (Ā n), “ 媯 ” (H u ì), “ 媯 ” (M ò) dan “ 媯 ” (W é). Karakter “ 嬖 ” (Ā n), “ 媯 ” (H u ì), “ 媯 ” (M ò) dan “ 媯 ” (W é) tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Karakter “ 嫫 ” (P i è) masih digunakan, tapi makna karakter ini sudah berubah dari “terburu-buru dan cepat marah” ke makna yang menggambarkan pergerakan baju yang “bergerak dengan ringan dan cepat”. Karakter “ 嬖 ” (L ǎn) merujuk kepada sikap wanita yang malas dan karakter “ 嬖 ”

(Lǎn) ini masih digunakan pada zaman sekarang. Bentuk karakter “懶” (Lǎn) telah mengalami perubahan. Walaupun bentuk baru karakter ini ialah “懶” (Lǎn) tetapi, makna karakter ini kekal sama.

Sikap wanita yang mudah rasa terganggu atau tidak tenteram diwakili karakter “妯” (Zhóu) dan “孀” (Niáng). Kedua-dua karakter ini masih digunakan pada zaman sekarang tetapi telah mengalami perubahan. Karakter “妯” (Zhóu), bentuk karakter ini tetap sama pada zaman sekarang, tapi maknanya telah berubah dari “Tidak tenteram” ke panggilan kepada saudara yang berstatus “Adik-beradik ipar perempuan”. Karakter “孀” (Niáng) pula mengalami perubahan bentuk dan makna. Bentuk yang baru bagi karakter “孀” (Niáng) ialah “娘” (Niáng), dan maknanya yang baru ialah “Ibu”.

Karakter “媧” (Huá) dan “媿” (Kuì) merujuk kepada rasa malu. Karakter “媧” (Huá) tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Karakter “媿” (Kuì) masih digunakan pada zaman sekarang dengan makna yang sama, akan tetapi bentuk karakter ini telah berubah. Karakter “媿” (Kuì) ini telah berubah ke bentuk yang baru “愧” (Kuì). Sikap wanita yang tamak diwakili karakter “娵” (Hù), “嫵” (Niǎn), “嫵” (Cǎn) dan “婪” (Lán). Di antara empat karakter ini, hanya karakter “婪” (Lán) sahaja yang masih digunakan pada zaman sekarang. Karakter ini “婪” (Lán) ini masih kekal dengan bentuk dan makna yang sama pada zaman sekarang.

Kelakuan wanita yang tidak berdisiplin atau kelakuan wanita yang buruk diwakili karakter “妄” (W àng) dan “媼” (Huī). Karakter “妄” (W àng) masih kekal dengan bentuk asalnya pada zaman sekarang. Tapi makna karakter “妄” (W àng) telah berubah menjadi “karut / terburu-buru”. Manakala karakter “媼” (Huī) tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Karakter “媼” (Qiē) merujuk kepada sikap wanita yang tidak serius. Karakter ini tidak lagi digunakan pada zaman sekarang. Karakter “媼” (Pōu) merujuk kepada sikap wanita yang tidak mulia. Karakter “媼” (Pōu) ini juga tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Sikap wanita yang bodoh atau terencat akal diwakili karakter “媼” (Huī) dan “媼” (T á). Kedua-dua karakter “媼” (Huī) dan “媼” (T á) tidak lagi digunakan pada zaman sekarang.

Jadual 4.10 : Perwatakan dan Watak atau Kelakuan Perempuan (Neutral)

Kamus/ Bil	“Shuō Wén Jiě Zì”			“Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	媼	Chān	Sikap wanita yang suka senyum	-	-	-
2.	媼	J ñ	Sikap wanita yang suka senyum	媼	J ñ	Emak Saudara
3.	媼	Ān	Menggambarkan wanita menyampaikan fikiran dengan pandangan mata.	媼	Ān	Kejadian teragak-agak
4.	媼	Ju é Yu è	Menggambarkan wanita	媼	Ju é Yu è	Menggambarkan wanita

			menyampaikan fikiran dengan pandangan mata.			menyampaikan fikiran dengan pandangan mata.
5.	嬰	Yīng	Hiasan leher wanita yang diperbuat daripada anyaman dan cangkerang	嬰	Yīng	Bayi
6.	妝	Zhuāng	Bersolek / Berdandan	妝	Zhuāng	Bersolek / Berdandan

Dalam jadual 4.10, karakter-karakter yang terlibat adalah berkaitan dengan perwatakan dan watak atau perlakuan perempuan yang bersifat neutral. Enam karakter ini merujuk kepada sikap dan kelakuan wanita. Karakter “娵” (Chān) dan “姪” (J ñ) merujuk kepada sikap wanita yang suka senyum. Tetapi karakter “娵” (Chān) tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Karakter “姪” (J ñ) masih digunakan pada zaman sekarang dengan bentuk yang sama, tapi maknanya telah berubah dari “Sikap wanita yang suka senyum” ke makna baru “Emak saudara”.

Karakter “媼” (Ān) dan “媼” (Ju é / Yu è) merujuk kepada kelakuan wanita yang menyampaikan fikiran atau perasaan melalui pandangan atau lirikan mata. Walau bagaimanapun kelakuan ini dianggap sebagai tindakan yang tidak sopan. Ini disebabkan kaum wanita pada zaman kuno diminta berkelakuan sopan santun dan patuh. Kedua-dua karakter ini masih digunakan pada zaman sekarang. Karakter “媼” (Ān) telah berubah maknanya ke “kejadian teragak-agak” tetapi bentuk tulisannya tetap sama. Manakala

karakter “媿” (Ju é/ Yu è) tetap kekal dengan bentuk dan maknanya. Karakter “嬰” (Yīng) dan “妝” (Zhuāng) pula merujuk kepada hiasan wanita. Karakter “嬰” (Yīng) telah mengalami perubahan makna dan bentuknya. Bentuk karakter “嬰” (Yīng) yang baru ialah “嬰” (Yīng) dan makna barunya ialah “bayi”. Karakter “妝” (Zhuāng) tetap kekal dengan makna dan bentuknya.

Dari karakter Cina radikal “nǚ” dalam kategori perwatakan atau rupa, bentuk badan dan watak atau kelakuan perempuan ini, kita dapat melihat bahawa kaum wanita pada zaman kuno merupakan golongan subordinat yang dikongkong oleh pelbagai standard yang diwujudkan. Menurut Gu (2001), kaum lelaki pada zaman kuno selalu meminta kaum wanita patuh sepenuhnya kepada kaum lelaki. Melalui tindakan sebegini, kaum lelaki dapat memastikan kaum wanita dikuasai sepenuhnya. Dalam aspek kecantikan wanita, masyarakat Cina pada zaman kuno lebih cenderung kepada konsep “lemah lembut adalah kecantikan ”. Dalam konsep ini, seseorang wanita harus mempunyai sikap yang sopan dan patuh, gaya berjalan yang elegan, suara percakapan yang lembut serta kulit yang cerah dan halus. Seseorang wanita yang mempunyai sifat yang berani, bersemangat dan aktif akan dianggap sebagai seseorang wanita yang tidak sopan dan rosak akhlaknya.

4.1.8 Penyakit Perempuan

Dalam budaya masyarakat Cina, penyakit yang dibawa oleh perempuan adalah sesuatu yang tidak bersih, malah akan membawa nasib malang. Wanita yang datang haid, mengandung atau wanita yang mempunyai ‘penyakit’ perempuan, selalu dilarang

mengambil bahagian atau menghadiri upacara atau acara yang tertentu. Pada zaman sekarang, keadaan ini masih diteruskan atau diwarisi di dalam masyarakat Cina. Yang paling biasa didengar adalah perempuan yang datang haid tidak dibenarkan masuk ke dalam tokong malah tidak boleh melakukan sebarang aktiviti sembayang. Aspek ini akan dibincang dengan lebih mendalam dibawah.

Jadual 4.11 : Penyakit Perempuan

Kamus/ Bil	“Shuō Wén Jiě Zì”			“Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”		
	karakter Kuno	Bacaan	Makna	karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	姙	B àn	Merujuk kepada wanita yang datang haid, wanita yang mengandung dan wanita yang mengalami keguguran bayi.	-	-	-
2.	姪	Tǐng	Rahim tertanggal ke luar badan	-	-	-
3.	嫵	Chu ò	Wanita yang sakit	嫵	Chu ò	Gaya yang cantik dan lembut

Dalam jadual 4.11, terdapat tiga karakter yang merujuk kepada penyakit perempuan iaitu “姙” (B àn), “姪” (Tǐng) dan “嫵” (Chu ò). Di antara tiga karakter ini, hanya karakter “嫵” (Chu ò) sahaja masih digunakan pada zaman sekarang. Karakter “姙” (B àn) dan “姪” (Tǐng) tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Walaupun bentuk karakter “嫵” (Chu ò)

masih dikekalkan, tapi maknanya telah berubah. Makna karakter “婊” (Chu ò) pada zaman sekarang ialah “gaya yang cantik dan lembut”.

Karakter “婊” (B àn) bermakna “wanita yang datang haid, wanita yang mengandung dan wanita yang mengalami keguguran bayi.” Menurut Liu (2005), wanita yang datang haid atau wanita yang mengandung selalu dianggap sebagai sesuatu yang kotor. Tindakan atau aktiviti wanita yang datang haid dan mengandung amat terhad dan dikawal dengan pantang larang. Namun, pantang larang sebegini selalu membawa aspek karut dan aspek mendiskriminasikan kaum wanita. Liu (2005) juga menyatakan bahawa, masyarakat Cina kuno menganggap haid wanita dan darah yang dikeluarkan semasa melahirkan anak adalah sesuatu amat kotor. Maka, wanita yang datang haid dan mengandung tidak dibenarkan menghadiri tempat-tempat sembayang dan juga tempat-tempat menghasilkan ubat. Ini disebabkan masyarakat percaya kekotoran wanita ini akan menyebabkan kemarahan dewa dan menyebabkan kuasa ubat lenyap. Masyarakat Cina kuno juga percaya, kalau termimpi wanita yang mengandung, ianya adalah petanda malang. Karakter “姪” (T ĩng) bermakna “rahim tertanggal ke luar badan”. Karakter “姪” (T ĩng) ini tidak lagi digunakan pada zaman sekarang.

Dari perbincangan ini, kita dapat melihat kaum wanita yang berpenyakit atau ada masalah berkaitan dengan ginekologi selalu disekat aktiviti dan tindakan dengan pantang larang. Malah, wanita yang ada masalah ginekologi akan diberi layanan atau pandangan yang mendiskriminasikan kaum wanita.

4.1.9 Karakter Radikal “nǚ” yang Tidak Berkaitan dengan Wanita

Dalam 245 karakter golongan radikal “nǚ” ini, terdapat tiga belas karakter yang tidak berkaitan dengan kaum wanita walaupun karakter-karakter tersebut digolongkan dalam radikal “nǚ”. Disebabkan kajian ini memilih karakter golongan radikal “nǚ” sebagai sasaran kajian, maka tiga belas karakter ini tetap akan dibincang walaupun tidak berkaitan dengan kaum wanita.

Jadual 4.12 : Karakter Radikal “nǚ” yang Tidak Berkaitan dengan Wanita

Kamus/ Bil	“Shuō Wén Jiě Zì”			“Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cí Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”		
	karakter Kuno	Bacaan	Makna	karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	嫫	Rǎn	Mengemas	-	-	-
2.	嫫	Zh ì	Sampai	-	-	-
3.	嬗	Sh àn	Lega dan tenang	嬗	Sh àn	Berubah
4.	嫫	Gū	Menanggung / Menjamin	-	-	-
5.	嫫	P án	Membesar- besarkan	-	-	-
6.	媪	Jūn	Lelaki dan perempuan berada dalam keadaan setaraf	-	-	-
7.	嫫	Du ò Du ǒ	Menduga	-	-	-
8.	媪	Shěng	Mengurangkan	-	-	-
9.	媪	Yu è	Kelakuan yang cergas dan bebas	-	-	-
10.	媪	L óu	Bodoh	媪	L óu	Lemah
11.	媪	Fēi	Hubungan	-	-	-

			berterusan			
12.	姘	Pīn	Hubungan haram antara lelaki dengan perempuan	姘	Pīn	Melakukan hubungan seks dengan orang yang tiada hubungan suami isteri dengan diri sendiri
13.	嬰	Y í	Berbual-bual dengan gembira	-	-	-
14.	娛	Y ú	Berhibur	娛	Y ú	Berhibur
15.	娛	Xī	Bergembira	-	-	-
16.	嬉	Dān	Bergembira	-	-	-
17.	媯	Rǎo	Remeh-temeh	媯	Rǎo	Mengganggu
18.	媯	Qì è	Gembira sebab cita-cita tercapai	-	-	-
19.	媯	Xiē	Menggambarkan rupa seseorang yang cita-citanya tercapai	-	-	-
20.	嬰	Ē	Ragu-ragu	嬰	Ē	Ragu-ragu
21.	媯	L àn	Tiada kawalan	-	-	-
22.	嬰	Q ì	Kesusahan	-	-	-
23.	嬖	B ì	Dilayani dengan istimewa	嬖	B ì	Dilayani dengan istimewa

Dalam jadual 4.12 di atas, dapat melihat bahawa tigas belas karakter ini tidak berkaitan dengan kaum wanita. Karakter “媯” (Rǎn) bermakna “Mengemas”. Karakter “嬰” (Zh ì) bermakna “Sampai”. Karakter “媯” (Sh àn) bermakna “Lega dan tenang”.

Karakter “媿” (Gū) bermakna “Menanggung / Menjamin”. Karakter “嬖” (Pán) bermakna “membesar-besarkan”. Karakter “媿” (Jūn) bermakna “Lelaki dan perempuan berada dalam keadaan setaraf”. Karakter “媿” (Duò / Duǒ) bermakna “menduga”. Karakter “媿” (Shěng) bermakna “mengurangkan”. Karakter “媿” (Yu è) bermakna “kelakuan yang cergas dan bebas”. Karakter “媿” (Lóu) bermakna “bodoh”. Karakter “媿” (Fēi) bermakna “hubungan berterusan”. Karakter “媿” (Pīn) bermakna “hubungan haram antara lelaki dengan perempuan”.

Di antara tiga belas karakter ini, hanya empat karakter sahaja yang masih digunakan pada zaman sekarang. Karakter tersebut ialah “媿” (Sh àn), “媿” (Lóu), “媿” (Pīn) dan “媿” (G ǒu). Karakter “媿” (Sh àn) kekal dengan bentuknya tapi makna telah berubah menjadi “Berubah”. Karakter “媿” (Lóu) telah mengalami perubahan bentuk dan makna. Karakter “媿” (Lóu) pada zaman sekarang ditulis sebagai “媿” (Lóu) dengan makna “lemah”. Karakter “媿” (Pīn) kekal dengan bentuk, makna juga tidak banyak berubah.

Dari perbincangan di atas, karakter-karakter dalam jadual 4.12 memang tidak berkaitan dengan budaya atau aspek yang berkenaan dengan kaum wanita walaupun tiga belas karakter ini digolongkan dalam radikal “nǚ”.

4.2 : Soalan kajian 2 : Apakah Perubahan Semantik Dan Perubahan Bentuk Dalam Karakter Cina Radikal “Nǚ” Di Antara Karakter Cina Kuno Dengan Karakter Cina Moden

Dalam kajian ini, kita dapat melihat terdapat sebahagian karakter-karakter Cina dalam golongan radikal “nǚ” ini telah mengalami perubahan dari segi bentuk dan maknanya setelah membandingkan kamus bahasa Cina kuno dan kamus bahasa Cina moden. Perubahan-perubahan yang wujud akan dibincangkan dalam bahagian ini.

4.2.1 Perubahan Semantik

Setelah membandingkan karakter-karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang dinyatakan dalam kamus bahasa Cina kuno dengan kamus bahasa Cina Moden, didapati bahawa terdapat empat puluh sembilan karakter Cina golongan radikal “nǚ” telah mengalami perubahan makna. Analisis kajian untuk soalan kajian ke 2 ini akan fokus kepada perubahan sifat karakter.

Jadual 4.13 : Perubahan Semantik

Bil	Tulisan	Makna dalam kamus :		Jenis Perubahan Semantik
		“Shuō Wén Jiě Zì”	“Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian”	
1.	威 (Wēi)	Ibu Suami	Kuasa / mangagumkan	Peningkatan
2.	妩 (Chǔ)	Pemudi	Cantik / lawa	Metonimi
3.	姆 (Mǔ)	Guru wanita	Pengasuh	Kemerosotan

4.	媒 (M é)	Mencari dan memadankan dua nama keluarga	Telangkai / Tukang risik	Sinekdok
5.	妁 (Shu ò)	Mempertimbangkan dua nama keluarga	Telangkai / Tukang risik	Sinekdok
6.	娉 (Pīng)	Seseorang perempuan keluar dari rumah sendiri dan menjadi ahli keluarga suami.	Perawakan lemah lembut	-
7.	姻 (Yīn)	Rumah pengantin lelaki	Perkahwinan	Sinekdok
8.	妃 (Fēi)	Sepadan	Gundik Raja	Peningkatan
9.	嬪 (P ín)	Berkidmat / Melayan	Gundik Raja	Peningkatan
10.	姁 (G òu)	Pasangan	Bertemu / Indah	Perluasan makna
11.	始 (Shǐ)	Kelahiran seorang perempuan	Permulaan	-
12.	娥 (É)	Isteri “舜” (Shùn)	Perempuan cantik	-
13.	嬿 (Y àn)	Nama perempuan	Cantik / Perempuan cantik	Peningkatan
14.	婀 (Ē)	Nama perempuan	Meliuk-liuk disebabkan tiupan angin	Peningkatan
15.	婕 (Ji é)	Nama perempuan	Panggilan pegawai perempuan	Peningkatan
16.	嫫 (Lí áo)	Nama perempuan	Elok / Cerdik	Peningkatan
17.	嫵 (Wǔ)	Suka / Gemar	Cantik dan comel	Perluasan makna
18.	嬋 (Lu án)	Memuja / Mengasihi	Wajah yang cantik	Perluasan makna
19.	嫪 (L ào)	Cinta / Menyayangi	Nama orang	-
20.	姣 (Jiāo)	Bentuk badan yang berisi dan tinggi	Cantik	Perluasan makna
21.	嫵 (Yān)	Bentuk badan yang tinggi dan cantik	Wajah yang cantik	Perluasan makna
22.	嫵 (Niǎo)	Bentuk badan yang	Gaya perempuan yang	Perluasan

		lembut dan panjang	cantik	makna
23.	妓 (Jì)	Wanita yang lemah lembut dan bentuk badan kecil	Pelacur	kemerosotan
24.	媚 (Guì)	Ramping dan lemah lembut, cara jalan yang anggun	Perempuan yang cantik, pendiam dan berakhlak mulia	Perluasan makna
25.	娉 (Suō)	Gaya menari perempuan	Sejenis pokok	-
26.	嫖 (Piào)	Ramping dan tangkas	Melacur	kemerosotan
27.	媪 (Wěi)	Patuh	Perucapan yang sedap didengar	-
28.	如 (Rú)	Mematuhi/Mengikuti	Sesuai / Kalau	-
29.	嫡 (Dí)	Cermat	Pertalian darah	-
30.	婧 (Jìng)	Hormat dan setia	Perempuan yang berbakat	-
31.	妍 (Yán)	Cekap dan bijak	Cantik	-
32.	娃 (Wá)	Wajah yang garang	Bayi / Anak kecil	-
33.	嫫 (Wú)	Tidak patuh	Nama tempat	-
34.	倅 (Xìng)	Tidak patuh	Degil	kemerosotan
35.	姗 (Shān)	Memfitnah	Berjalan dengan lambat dan tenang	-
36.	姪 (Yí)	Kuat hawa nafsu	Berlebihan / Lucuh	-
37.	奸 (Jiān)	Zina	Licik / Penderhaka	Perluasan makna
38.	嫌 (Xián)	Rasa tidak adil / Dengki	Syak / Dendam	-
39.	嫫 (Pī)	Terburu-buru dan cepat marah	Bergerak dengan ringan dan cepat (pergerakkan baju)	-
40.	妯 (Zhóu)	Tidak tenteram	Adik-beradik ipar perempuan	-
41.	孃 (Niáng)	Rasa terganggu	Ibu	-
42.	妄 (Wàng)	Berkelakuan buruk dan tidak berdisiplin	Karut / Terburu-buru	-

43.	姸 (J ñ)	Sikap wanita yang suka senyum	Emak Saudara	-
44.	媗 (Ān)	Menggambarkan wanita menyampaikan fikiran dengan pandangan mata.	Kejadian teragak-agak	-
45.	嬰 (Yīng)	Hiasan leher wanita yang diperbuat daripada anyaman dan cangkerang	Bayi	-
46.	婬 (Chu ò)	Menggambarkan wanita yang sakit	Gaya yang cantik dan lembut	Peningkatan
47.	嬾 (Sh àn)	Lega dan tenang	Berubah	-
48.	婊 (L óu)	Bodoh	Lemah	Perluasan makna
49.	嫖 (Rǎo)	Remeh-temeh	Mengganggu	Perluasan makna

Dalam jadual 4.13, di antara empat puluh sembilan karakter Cina golongan radikal “nǚ” ini, hanya empat belas karakter sahaja yang berubah sifatnya secara sepenuhnya. Tiga puluh lima karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang lain, walaupun maknanya berubah tetapi sifat maknanya tetap sama.

Seperti yang dibincangkan di bab 3, kerangka teori yang akan digunakan oleh penyelidik adalah jenis-jenis perubahan semantik yang dikemukakan oleh Leonard Bloomfield (1933). Perubahan semantik bermakna perubahan makna. Perubahan makna-makna ini dikategorikan kepada penyempitan makna, perluasan makna, metafor dan sebagainya. Setelah membuat analisa, kajian ini mendapati data yang dikategorikan sebagai perubahan makna ini, hanya melibatkan lima jenis perubahan dalam teori Bloomfield, iaitu

peningkatan makna atau “Elevation”, kemerosotan makna atau “Degeneration”, Metonimi, Sinekdoch dan perluasan makna.

Perubahan semantik peningkatan status makna atau “Elevation” ialah perubahan semantik yang dilalui oleh perkataan-perkataan disebabkan kenaikan skala sosial. Makna dan erti perkataan telah dinaikkan statusnya. Dalam data kajian ini, terdapat lapan karakter yang telah mengalami perubahan semantik “Elevation”, iaitu 威 “Wēi”, 妃 “Fēi”, 嬪 “Pín”, 嫵 “Yǎn”, 婀 “Ē”, 婕 “Jiē”, 嫻 “Lián” dan 婬 “Chū”. Makna kelapan-lapan karakter ini telah dinaikkan skala sosial. Karakter 妃 “Fēi” dan 嬪 “Pín” pada asalnya masing-masing bermakna “Sepadan” dan “Berkhidmat / Melayan” telah dinaikkan tarafnya menjadi gundik raja. Walaupun gundik raja juga merupakan golongan subordinate pada masyarakat Cina kuno, tetapi status gundik raja adalah status yang paling tinggi di antara golongan wanita. Kaum lelaki yang selain daripada raja, juga perlu memberi hormat kepada mereka. Malah, arahan yang diberi oleh gundik raja tidak boleh ditolak dengan sesuka hati.

Terdapat satu karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang mengalami perubahan semantik Metonimi. Metonimi iaitu sejenis kaedah yang merujuk kepada sesuatu benda dengan menggunakan nama benda lain yang berkait rapat dengannya. Ia adalah sejenis pemindahan nama diantara benda-benda yang kita tahu yang berkait rapat. Karakter yang mengalami perubahan ini ialah 姪 “Chě”. Makna karakter ini pada asalnya bermakna “pemudi”. Maknanya pada zaman sekarang ialah “Cantik / lawa”. Dimana “Cantik / lawa” digunakan untuk merujuk kepada pemudi.

Selain itu, terdapat empat karakter yang mengalami perubahan ‘Degeneration’ atau kemerosotan makna dalam kajian ini, yaitu karakter 姆 “Mǔ”, 妓 “Jì”, 嫖 “Piào”, 娼 “Chāng” dan 娼 “Chāng”. Seperti yang dibincangkan dalam Bab 2, perubahan semantik kemerosotan makna atau “Degeneration” adalah sesuatu yang berlawanan dengan elevation. Dalam ‘kemerosotan’, makna perkataan akan diturunkan statusnya. Makna perkataan akan menjadi kurang baik. Tulisan 姆 “Mǔ”, pada asalnya bermakna “Guru wanita” telah berubah menjadi “Pengasuh”. Guru merupakan seseorang yang berpelajaran dan disanjung tinggi dalam masyarakat. Pengasuh pula dianggap sebagai pembantu dalam urusan menjaga anak.

Perubahan Sinekdok adalah sejenis bentuk pertuturan yang menggunakan sebahagian dari sesuatu untuk mewakili seluruh benda. Dalam kajian ini, terdapat tiga karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang mengalami perubahan semantik Sinekdok, iaitu 媒 “Méi”, 妁 “Shuò” dan 姻 “Yīn”. Karakter 媒 “Méi” dan 妁 “Shuò” pada asalnya merujuk kepada proses perkahwinan masyarakat Cina yang berlainan. Tapi, sekarang sudah berubah menjadi “Telangkai / Tukang risik”. Dimana proses-proses perkahwinan masyarakat Cina telah diwakili dengan “Telangkai / Tukang risik”.

Terdapat sepuluh karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang mengalami perubahan semantik perluasan makna iaitu 姤 “Gòu”, 嫵 “Wǔ”, 嬖 “Lǜ”, 姣 “Jiāo”, 嫵 “Yān”, 嫵 “Niǎo”, 媼 “Guī”, 奸 “Jiān”, 婁 “Lóu” dan 嫵 “Rǎo”. Dalam jenis perubahan semantik ini, makna karakter bertukar dari subordinate menjadi superordinate. Karakter 姣 “Jiāo” pada

asalnya merujuk kepada “Bentuk badan yang berisi dan tinggi” , sekarang telah berubah menjadi “cantik”. Karakter 嬈 “Rǎo” pada asalnya merujuk kepada “Remeh-temeh” telah berubah menjadi “Menggangu”. Dimana maknanya telah berubah dari subordinate ke superordinate.

Selain itu, terdapat dua puluh tiga karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang perubahannya tidak dapat dikenalpasti, iaitu 娉 “Pīng”, 始 “Shǐ”, 娥 “É”, 嫪 “Lào”, 娑 “Suō”, 媿 “Wèi”, 如 “Rú”, 嫡 “Dí”, 婧 “Jìng”, 妍 “Yán”, 娃 “Wá”, 嫫 “Wú”, 姍 “Shān”, 姪 “Yí”, 嫌 “Xián”, 嫫 “Pǐ”, 妯 “Zhóu”, 孀 “Niáng”, 妄 “Wàng”, 姁 “Jù”, 媿 “Ān”, 嬰 “Yīng” dan 嬈 “Shàn”. walaupun dua puluh tiga karakter Cina golongan radikal “nǚ” ini didapati mengalami perubahan semantik, tetapi jenis perubahan semantik tidak dapat dikenalpasti.

4.2.2 Perubahan Bentuk

Selain mengalami perubahan makna, terdapat karakter Cina golongan radikal “nǚ” telah berubah bentuknya. Dalam sejarah karakter Cina, bentuk karakter Cina mengalami perubahan yang berlainan pada zaman yang berlainan. Karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang berubah bentuknya akan dinyatakan dan dibincangkan di dalam jadual 4.4.2.

Jadual 4.14 : Perubahan Bentuk

Kamus/ Bil	“ Shuō Wén Jiě Zì ”		“ Zuì Xīn Hà n Yǔ Dà Cǐ Diǎ n ” dan “ Xiandai Hanyu Cidian ”	
	Karakter Kuno	Bacaan	Karakter Moden	Bacaan
1.	嫂	Sǎo	嫂	Saǎo
2.	姪	Zh ì	侄	Zh ì
3.	妣	Ch à	妣	Ch à
4.	嬪	P ín	嫔	P ín
5.	媯	Guī	媯	Guī
6.	嬖	Xū	嬖	Xū
7.	媯	Wǔ	妩	Wǔ
8.	嬖	Lu án	婁	Lu án
9.	媯	Niǎo	袅	Niǎo
10.	媯	Jiāo	娇	Jiāo
11.	嬖	Ch án	婁	Ch án
12.	媯	Xi án	嫵	Xi án
13.	媯	Jiān	奸	Jiān
14.	嬖	Lǎn	懒	Lǎn
15.	媯	Ni áng	娘	Ni áng
16.	媯	Ku ì	愧	Ku ì
17.	媯	Lóu	婁	Lóu
18.	媯	Rǎo	媯	Rǎo

Dalam jadual 4.14, terdapat lapan belas karakter Cina golongan radikal “nǚ” telah mengalami perubahan bentuk. Persamaan yang wujud di antara perubahan bentuk karakter Cina golongan radikal “nǚ” dalam jadual 4.14 adalah bentuk karakter Cina telah

dipermudahkan. Karakter Cina yang digunakan pada zaman sekarang ialah “karakter Cina mudah” (简体字 Jiǎn Tǐ Zì).

Li (2009), telah menyatakan bahawa terdapat pelbagai punca yang menyebabkan perubahan bentuk karakter Cina. Malah punca yang paling utama ialah sifat dan ciri karakter Cina. Karakter Cina sebagai salah satu alat dan simbol yang merekodkan bahasa, maka karakter Cina mesti memenuhi ciri-ciri seperti tepat, mudah dan cepat. Li (2009), juga menyatakan bahawa, sejak karakter Cina dicipta, ia selalu dipermudahkan bentuknya dan proses mempermudah bentuk karakter Cina tidak pernah berhenti dalam sejarah.

Setelah membandingkan karakter Cina golongan radikal “nǚ” dalam kamus Cina kuno “Shuō Wén Jiě Zì” dan kamus bahasa Cina moden “Zuì Xīn Hànyǔ Dà Cǐ Diǎn” (Terbitan 2009) dan “Xiandai Hanyu Cidian” (Terbitan 2012), kajian ini mendapati perubahan bentuk karakter Cina telah menepati pandangan yang dikemukakan oleh Li (2009), iaitu karakter Cina telah dipermudahkan.

4.2.3 Karakter Cina Golongan Radikal “nǚ” yang Telah Pupus atau Hilang.

Menurut Loga (2005), bahasa akan bertukar, berkembang dan juga akan hilang atau lenyap. Keadaan ini juga berlaku dalam karakter Cina golongan radikal “nǚ”. Karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang hilang atau pupus ini akan dibincangkan di bawah.

Jadual 4.15 : Karakter Cina Golongan Radikal “nǚ” yang Telah Pupus atau Hilang

Kamus/ Bil	“ Shuō Wén Jiě Zì ”			“ Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cí Diǎn ” dan “ Xiandai Hanyu Cidian ”		
	Karakter Kuno	Bacaan	Makna	Karakter Moden	Bacaan	Makna
1.	媿	W ǐ	Adik perempuan (Dialek di Negara Chu)	-	-	-
2.	媿	Y āng	Perempuan menggelar diri sendiri	-	-	-
3.	媿	ē	Guru wanita	-	-	-
4.	媿	Y ì	Pegawai wanita dalam istana	-	-	-
5.	媿	X ī	Hamba wanita	-	-	-
6.	媿	Ch ú	Wanita yang mengandung	-	-	-
7.	媿	Sh ēn	Nama Keluarga	-	-	-
8.	媿	R án	Nama Keluarga	-	-	-
9.	媿	H ào	Nama Keluarga	-	-	-
10.	媿	Q ī	Nama Keluarga	-	-	-
11.	媿	Q i án	Nama tuhan “ 女媿 ” (Nǚ Qián)	-	-	-
12.	媿	Y ú	Nama perempuan	-	-	-
13.	媿	L íng	Nama perempuan	-	-	-
14.	媿	Y ī	Nama perempuan	-	-	-
15.	媿	Zh ōu	Nama perempuan	-	-	-
16.	媿	È	Nama perempuan	-	-	-
17.	媿	J ī	Nama perempuan	-	-	-
18.	媿	T ǒu	Nama perempuan	-	-	-
19.	媿	J iǔ	Nama perempuan	-	-	-
20.	媿	Èr	Nama perempuan	-	-	-
21.	媿	Sh í	Perempuan cantik	-	-	-

22.	姣	C àn	Cantik	-	-	-
23.	嬌	X ù	Suka / Gemar	-	-	-
24.	嫵	X ñg	Suka / Gemar	-	-	-
25.	姻	H ù	Cinta / Menyayangi	-	-	-
26.	娥	B á	Wanita Cantik	-	-	-
27.	媵	Měi	Cantik	-	-	-
28.	嬌	Tu ǒ	Cantik	-	-	-
29.	姘	Shū	Cantik	-	-	-
30.	姘	F á	Wanita cantik	-	-	-
31.	姘	Xu án	Cantik	-	-	-
32.	癡	Q í	Cantik	-	-	-
33.	娶	Qiān	Cantik	-	-	-
34.	孀	Z é	Cantik	-	-	-
35.	媚	Mi áo	Mata yang cantik (perempuan)	-	-	-
36.	嫵	Yuān	Bentuk badan yang lambut dan cantik	-	-	-
37.	媵	Tu ì	Bentuk badan yang panjang	-	-	-
38.	姘	X íng	Bentuk badan yang cantik	-	-	-
39.	媵	Rǎn	Bentuk badan yang lambut dan panjang	-	-	-
40.	姑	Chān	Kurus dan halus	-	-	-
41.	孀	Tiǎo	Bentuk badan yang tegak dan lurus	-	-	-
42.	媵	Zī	Wanita yang lemah lambut dan bentuk badan kecil	-	-	-
43.	孀	Rú	Gaya wanita yang lemah lambut	-	-	-
44.	媵	Ruǎn	Bentuk badan yang lambut	-	-	-
45.	孀	Z àn	Kulit cerah berseri	-	-	-

46.	媪	Wān	Anggun	-	-	-
47.	敞	Dòng	Leher yang lurus	-	-	-
48.	嫵	Yáo	Gaya menari yang cantik	-	-	-
49.	嫫	Wō	Bentuk badan yang lemah lembut	-	-	-
50.	媯	Nuǒ	Bentuk badan yang lemah lembut	-	-	-
51.	嫵	Piān	Ramping dan lemah lembut	-	-	-
52.	嫵	Luǎn	Lembut dan patuh	-	-	-
53.	嫵	Yuàn	Lemah lembut / Bijaksana	-	-	-
54.	婿	Tà	Mematuhi	-	-	-
55.	嫵	Lù	Patuh	-	-	-
56.	嫵	Yān	Tenang	-	-	-
57.	嫵	Guī	Tenang	-	-	-
58.	媯	Tí	Tenang / Selesa	-	-	-
59.	媯	Wǎn	Diam dan patuh	-	-	-
60.	媯	Yàn	Tenang	-	-	-
61.	媯	Míng	Berhati-hati	-	-	-
62.	媯	Zhú	Cermat	-	-	-
63.	媯	Chū	Cermat dan hormat	-	-	-
64.	媯	Yīng	Berhati-hati	-	-	-
65.	媯	Jiǎo	Hormat, Serius dan diam	-	-	-
66.	媯	Jìng	Murni / Sepenuh jiwa raga	-	-	-
67.	媯	Zhuān	Setia	-	-	-
68.	媯	Xián	Janda menjaga maruah	-	-	-
69.	媯	Yāo	Lincih	-	-	-
70.	媯	Tōu	Lincih dan bijak	-	-	-

71.	媠	Xiān	Lincak dan tangkas	-	-	-
72.	媠	Y òu	Membantu	-	-	-
73.	媠	Zhu ó	Tangkas dan berani	-	-	-
74.	媠	C ù	Hodoh	-	-	-
75.	媠	M ó M ò	Amat hodoh sekali (Tiada yang lebih hodoh daripadanya)	-	-	-
76.	媠	Hu ì	Wajah yang berkulit hitam	-	-	-
77.	媠	Chu ò Zhu ó	Muka yang pendek dan bersaiz kecil	-	-	-
78.	媠	Shǎn	Gaya jalan wanita yang tidak cantik	-	-	-
79.	媠	D ú	Menghina	-	-	-
80.	媠	Ào	Menghina / Memberi layanan yang dingin	-	-	-
81.	媠	N ñg	Pandai bertutur / Suka bercakap	-	-	-
82.	媠	Zhǎn	Mengejek / Mempersendakan	-	-	-
83.	媠	Chā	Menyampuk secara sesuka hati	-	-	-
84.	媠	Huǐ	Memfitnah	-	-	-
85.	媠	Y àn	Memfitnah / Menganiayi	-	-	-
86.	媠	Sh ào	Mencabuli	-	-	-
87.	媠	Zhu ì	Mengelak Tanggungjawab	-	-	-
88.	媠	Nu án	Bergaduh / Bertengkar	-	-	-
89.	媠	H ǎi	Cemburu	-	-	-
90.	媠	J ù	Bersikap bongkak disebabkan cemburu	-	-	-
91.	媠	Nǎo	Hasad dengki	-	-	-
92.	媠	ǎn	Berasa marah	-	-	-

93.	媿	Hu ì	Berasa tidak gembira / Berasa marah	-	-	-
94.	嫫	Mò	Wajah yang marah disebabkan cemburu	-	-	-
95.	媿	W á	Wajah yang tidak gembira	-	-	-
96.	媿	Hu á	Berasa malu	-	-	-
97.	媿	Hù	Ketamakan	-	-	-
98.	媿	Niǎn	Tamak	-	-	-
99.	媿	Cǎn	Ketamakan	-	-	-
100.	媿	Huī	Berkelakuan buruk dan tidak berdisiplin	-	-	-
101.	媿	Qiē	Tidak serius	-	-	-
102.	媿	Pōu	Tidak mulia	-	-	-
103.	媿	Huī	Bodoh	-	-	-
104.	媿	T á	Bodoh / Terencat akal	-	-	-
105.	媿	Chān	Sikap wanita yang suka senyum	-	-	-
106.	媿	B àn	Merujuk kepada wanita yang dating haid, wanita yang mengandung dan wanita yang mengalami keguguran bayi.	-	-	-
107.	媿	Tǐng	Rahim tertanggal ke luar badan	-	-	-
108.	媿	Rǎn	Mengemas	-	-	-
109.	媿	Zh ì	Sampai	-	-	-
110.	媿	Gū	Menanggung / Menjamin	-	-	-
111.	媿	P án	Membesar-besarkan	-	-	-
112.	媿	Jūn	Lelaki dan perempuan berada dalam keadaan	-	-	-

			setaraf			
113.	嫫	Du ò Duǒ	Menduga	-	-	-
114.	媾	Shěng	Mengurangkan	-	-	-
115.	媾	Yu è	Kelakuan yang cergas dan bebas	-	-	-
116.	婁	Fēi	Hubungan berterusan	-	-	-
117.	嬰	Y í	Berbual-bual dengan gembira	-	-	-
118.	娛	Xī	Bergembira	-	-	-
119.	媿	Dān	Bergembira	-	-	-
120.	媿	Qì è	Gembira sebab cita-cita tercapai	-	-	-
121.	媿	Xiē	Menggambarkan rupa seseorang yang cita-citanya tercapai	-	-	-
122.	媿	L àn	Tiada kawalan	-	-	-
123.	嬰	Q ì	Kesusahan	-	-	-

Dalam jadual 4.15, terdapat seratus dua puluh tiga karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang telah pupus dan tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Analisis ini didapati setelah membuat perbandingan antara kamus bahasa Cina kuno dan kamus bahasa Cina moden.

Seratus dua puluh tiga karakter Cina golongan radikal “nǚ” ini, dikumpul dari kategori yang berlainan. Jadual di bawah akan menunjukkan unsur budaya untuk karakter-karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang telah pupus.

Jadual 4.16 : Taburan Kategori Budaya Karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang Telah Pupus atau Hilang

Katagori	Bilangan
Sistem Panggilan Kekeabatan (Relative Addressing) Kaum Wanita	2
Sistem Panggilan Status Masyarakat (Social Addressing) Kaum Wanita	3
Perkahwinan	0
Melahirkan Anak	1
Nama Keluarga	4
Nama Perempuan	10
Perwatakan dan Watak atau Perlakuan Perempuan (Positif)	53
Perwatakan dan Watak atau Perlakuan Perempuan (Negatif)	31
Perwatakan dan Watak atau Perlakuan Perempuan (Neutral)	1
Penyakit Ginekologi	2
Karakter Radikal “nǚ” yang Tidak Berkaitan dengan Wanita	16
Jumlah	123

Secara kesimpulannya, karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang telah pupus atau hilang ini terdiri daripada unsur atau kategori budaya yang berlainan. Kategori Perwatakan dan Watak atau Kelakuan Perempuan (Positif) mempunyai lima puluh tiga karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang telah pupus atau hilang, merupakan katagori yang paling banyak karakter telah hilang atau pupus. Kategori Perwatakan dan Watak atau Kelakuan Perempuan (Negatif) merupakan kategori yang kedua banyak karakter hilang atau pupus, iaitu tiga puluh satu tulisan.

Kategori karakter radikal “nǚ” yang tidak Berkaitan dengan Wanita merupakan kategori yang ketiga banyak hilang karakter, iaitu enam belas karakter Cina. Ini diikuti kategori Nama Perempuan sebanyak sepuluh karakter, kategori nama keluarga sebanyak empat karakter. kategori sistem panggilan Status Masyarakat Kaum Wanita sebanyak tiga tulisan, kategori system panggilan kekerabatan kaum wanita sebanyak dua tulisan. kategori penyakit ginekologi sebanyak dua karakter dan kategori melahirkan anak sebanyak satu karakter. Manakala kategori perwatakan dan watak atau kelakuan perempuan (Neutral) sebanyak satu karakter. Walau bagaimanapun bagi kategori perkahwinan pula, tidak ada karakter yang pupus.

4.3 Kesimpulan

Analisis data kajian ini menunjukkan karakter Cina golongan radikal “ nǚ ” membawa unsur-unsur budaya yang berlainan. Ini disebabkan karakter Cina bukan sahaja berfungsi sebagai alat komunikasi, malah karakter Cina juga merupakan penampung budaya masyarakat Cina. Peralihan masa dan sejarah telah membawa kesan kepada karakter Cina, iaitu perubahan bentuk dan makna karakter Cina golongan radikal “nǚ” ini telah berubah. Karakter Cina golongan radikal “nǚ” pada zaman sekarang mempunyai perbezaan dengan zaman dahulu, malah terdapat karakter yang telah hilang atau tidak digunakan lagi pada zaman sekarang.

BAB 5: KESIMPULAN

5.0 PENGENALAN

Dalam bab ini, penyelidik akan membuat kesimpulan berdasarkan analisis yang dibuat dalam Bab 4 serta mengemukakan cadangan kajian lebih mendalam yang berkaitan dengan topik penyelidikan ini pada masa akan datang.

Seperti yang dinyatakan di dalam Bab 1, kajian ini tertumpu kepada karakter Cina golongan radikal “nǚ”. Selain itu, sebuah kamus Bahasa Cina kuno yang berjudul “Shuō Wén Jiě Zì” dan dua buah kamus Bahasa Cina Moden yang berjudul “Zuì Xīn Hàn Yǔ Dà Cǐ Diǎn” dan “Xiandai Hanyu Cidian” telah digunakan sebagai rujukan yang utama dalam kajian ini. Pengkategorian sampel data ke dalam sepuluh katagori aspek budaya dalam kajian ini adalah sumbangan asal penyelidik berdasarkan teori medan semantik dan teori segitiga semiotik.

Fungsi bahasa bukan sahaja sebagai alat komunikasi di antara manusia, malah bahasa juga merupakan satu alat yang merekod dan mencerminkan budaya sesuatu masyarakat. Aspek ini disokong oleh David (2006) apabila beliau menyatakan bahawa budaya dicerminkan dalam bahasa yang digunakan. Tidak ada bahasa yang dapat

digunakan tanpa menyentuh budaya masyarakat pengguna bahasa itu. Sehubungan itu, karakter Cina telah merekod dan mencerminkan budaya masyarakat Cina.

Akan tetapi, peralihan masa dan permintaan pengguna terhadap karakter Cina menyebabkan karakter Cina telah dipermudahkan. Pandangan ini disokong oleh Li (2009) yang menyatakan bahawa, sejak karakter Cina dicipta, ia selalu dipermudahkan bentuknya dan proses mempermudahkan bentuk karakter Cina tidak pernah berhenti dalam sejarah. Karakter Cina yang dipermudahkan lantas menyebabkan budaya yang dicerminkan semakin susah dihayati oleh pengguna karakter Cina. Malah, terdapat 123 karakter Cina golongan radikal “nǚ” telah pupus dan sebahagian besar daripada yang tertinggal sudah tidak digunakan oleh masyarakat Cina Hari ini.

Oleh itu, kajian ini bertujuan untuk mengemukakan unsur-unsur budaya yang terselit dalam karakter Cina dan perubahan yang dialami karakter Cina melalui analisis terhadap 245 karakter Cina golongan radikal “nǚ”. Kajian ini juga berharap dapat menarik perhatian generasi muda pengguna bahasa Mandarin di Malaysia, supaya mereka akan melaburkan masa dalam mengenali secara mendalam sejarah karakter Cina serta unsur budaya yang terselit dalamnya. Dengan itu, diharap bahasa dan budaya masyarakat Cina dapat dipelihara dengan baik dan tidak akan pupus sepenuhnya pada masa depan.

5.1 Karakter Cina yang Tergolong Dalam Radikal “nǚ” dan Bilangannya

Dalam kajian ini, data yang digunakan adalah karakter Cina yang digolong dalam radikal “ nǚ ”. Analisa telah dibuat terhadap kamus Bahasa Cina kuno “Shuō Wén Jiě Zì” dan mendapati terdapat 245 karakter Cina digolong dalam radikal “nǚ”. Seperti yang dinyatakan di Bab 1 dan Bab 2, kamus “Shuō Wén Jiě Zì” ini merupakan kamus pertama dalam sejarah Bahasa Cina. Maka, soalan pertama ini dijawab dengan bilangan yang didapat dari analisa yang dibuat terhadap “Shuō Wén Jiě Zì”. 245 karakter Cina golongan radikal “nǚ” ini mencerminkan unsur budaya yang berlainan. Unsur budaya yang dicerminkan ini telah dibincangkan dengan lebih mendalam di bahagian 4.3 dalam Bab 4.

5.2 Budaya Masyarakat Cina Yang Terselit Dalam Karakter Cina Golongan Radikal “Nǚ”

Kajian ini mendapati bahawa terdapat 245 karakter Cina golongan radikal “nǚ” boleh dibahagikan kepada sebelas kategori berdasarkan unsur budaya yang dicerminkan. Taburan 245 karakter Cina golongan radikal “nǚ” di dalam kategori budaya adalah seperti jadual dibawah.

Jadual 5.1 Taburan 245 Karakter Cina Golongan Radikal “Nǚ”

Unsur Budaya	Bilangan Karakter
Sistem Panggilan kekerabatan Kaum Wanita	19
Sistem Panggilan Status Masyarakat Kaum Wanita.	8
Perkahwinan	13
Melahirkan Anak	7
Nama Keluarga	12
Nama Perempuan	20
Perwatakan dan Watak atau Kelakuan Perempuan (Positif)	82
Perwatakan dan Watak atau Kelakuan Perempuan (Negatif)	52
Perwatakan dan Watak atau Kelakuan Perempuan (Neutral)	6
Penyakit Ginekologi	3
Karakter Radikal “nǚ” yang Tidak Berkaitan dengan Wanita	23
Jumlah	245

Setiap karakter telah dianalisa dan dibahagikan ke dalam kategori budaya yang berkaitan. Setelah kesemua 245 karakter ini dikategorikan penyelidik telah menganalisa dan menyatakan unsur budaya yang dicerminkan setiap karakter Cina golongan radikal “nǚ”.

Melalui katagori Panggilan Saudara (Relative Addressing) Kaum Wanita, dapat melihat masyarakat Cina merupakan satu masyarakat yang amat mementingkan pertalian saudara. Setiap saudara dipanggil dengan panggilan yang sepatutnya dan tidak dibenarkan berlakunya kesilapan semasa memanggil saudara sendiri. Melalui katagori Panggilan Status

Masyarakat (Social Addressing) Kaum Wanita pula, dapat melihat kaum wanita pada zaman kuno berada dalam status subordinate.

Manakala segala proses dan langkah perkahwinan masyarakat Cina telah dikemukakan dalam katagori Perkahwinan. Jika dibandingkan dengan zaman sekarang, kita dapat melihat proses perkahwinan masyarakat Cina telah dipermudahkan demi mencapai permintaan cepat dan mudah yang disokong oleh masyarakat sekarang. Masyarakat Cina amat mementingkan nama keluarga. Nama keluarga bukan sahaja mewakili asal usul seseorang, malah nama keluarga ini juga menunjukkan hubungan antara dua orang. Dalam masyarakat Cina, orang yang sama nama keluarga dianggap sebagai saudara sendir. Ini disebabkan masyarakat Cina percaya, nama keluarga yang sama menunjukkan mereka mempunyai nenek moyang yang sama.

Kategori perwatakan dan watak atau kelakuan perempuan telah menunjukkan pandangan masyarakat Cina terhadap imej yang dibawa oleh kaum wanita. Melalui kategori ini, kita dapat melihat bahawa kaum wanita sebagai golongan subordinate dikongkong oleh pelbagai standard yang diminta oleh kaum lelaki. Kategori penyakit ginekologi menjelaskan ilmu perubatan yang dicapai oleh masyarakat Cina pada zaman kuno.

Walaupun 245 karakter Cina ini mengandungi radikal “nǚ”, tapi bukan semua karakter dalam golongan radikal “nǚ” ini berkaitan dengan kaum wanita. Terdapat 23

karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang tidak berkaitan dengan kaum wanita. Kajian ini juga telah meletakkan 23 karakter golongan radikal “nǚ” ini dalam satu kategori dan membincang tentang kategori ini.

5.3 Perubahan Semantik Dan Perubahan Bentuk Dalam Karakter Cina Radikal

“Nǚ” Di Antara Karakter Cina Kuno Dengan Karakter Cina Moden

Pengaliran masa dan permintaan pengguna sesuatu bahawa akan membawa perubahan terhadap karakter Cina. Kajian ini mendapati terdapat perubahan semantik dan perubahan makna di dalam karakter Cina golongan radikal “nǚ”.

Analisa kajian ini mendapat bahawa terdapat 49 karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang telah mengalami perubahan makna. Dalam kajian ini, jenis perubahan makna data dikenalpasti dengan menggunakan teori perubahan semantik yang dikemukakan Leonard Bloomfield (1933). Jenis-jenis perubahan semantik yang dialami data kajian ini terbahagi kepada elevation, degeneration, metonimi, sinekdok dan perluasan makna. Selain itu, kajian ini juga menunjukkan terdapat 18 karakter Cina golongan radikal “nǚ” yang telah berubah bentuk dan 123 karakter Cina golongan radikal “nǚ” telah pupus atau hilang. Karakter yang hilang ini tidak lagi dinyatakan dalam kamus bahasa Cina moden dan tidak lagi digunakan oleh pengguna karakter Cina.

Karakter Cina sebagai satu simbol atau alat komunikasi ini tidak dapat mengelakkan diri daripada perubahan demi menyesuaikan fungsinya dalam zaman yang moden ini. Malah, dalam zaman moden yang penuh dengan pengaruh budaya asing dan kesan globalisasi yang dibawa bersama oleh pelbagai teknologi, unsur budaya yang terselit dalam karakter Cina telah diubah atau hilang. Contohnya dalam katagori Perwatakan dan Watak atau Kelakuan Perempuan, terdapat banyak karakter yang tidak digunakan lagi pada zaman sekarang. Ini disebabkan status kaum wanita pada zaman sekarang adalah setaraf dengan kaum lelaki dan tidak lagi berkedudukan sebagai status subordinate yang mesti patuh kepada kaum lelaki. Perubahan ini adalah dipengaruhi oleh pandangan dunia yang menyeru “Kedudukan setaraf dalam Jantina”.

5.4 Cadangan Kajian yang Seterusnya

Penyelidikan ini adalah kajian terhadap unsur budaya, perubahan semantik, perubahan bentuk, kepupusan karakter dan dalam karakter Cina golongan radikal “nǚ”. Penyelidik mendapat bahawa terdapat unsur budaya lain yang dicerminkan oleh karakter Cina. Kajian ini diharap dapat

Dalam kajian-kajian dahulu, kajian unsur budaya kebanyakan dikaji melalui analisis terhadap simpulan bahasa Cina atau peribahasa Cina. Penyelidik berpendapat bahawa karakter Cina sendiri juga membawa unsur budaya yang menarik. Contohnya, karakter

Cina golongan radikal “yī” (衣字部) mencerminkan budaya pemakaian masyarakat Cina yang menarik. Maka, untuk kajian yang seterusnya, penyelidik bercadang supaya satu kajian unsur budaya terhadap karakter Cina golongan radikal “yī” (衣字部).

5.5 KESIMPULAN

Penyelidikan ini mengkaji unsur budaya, perubahan semantik, perubahan bentuk dalam karakter Cina golongan radikal “nǚ”. Didapati terdapat pelbagai unsur budaya yang dicerminkan oleh karakter Cina golongan radikal “nǚ”. Malah karakter Cina golongan radikal “nǚ” juga telah mengalami perubahan semantik dan perubahan bentuk.

Unsur budaya yang dicerminkan dalam karakter Cina golongan radikal “nǚ” adalah begitu menarik dan menunjukkan kebijaksanaan masyarakat Cina Kuno. Unsur budaya yang dicerminkan harus dikemukakan kepada generasi muda dan dihargai supaya budaya yang baik dapat dikekalkan dan diaplikasikan dalam kehidupan harian.

Bibilografi

Buku

Argyrous,G. (2000). *Statistics for Social and Health Research with a Guide to SPSS*. London: Sage Publications

Blank, A., & Koch, P. (1999). *Historical Semantics and Cognition*. New York: Mouton de Gruyter.

Bloomfield, L. (1933). *Language*. New York : Holt, Rinehart and Winston.

Bailey, C.J., & Shuy, R.W. (1973). *New Ways of Analyzing variations in English*, (eds.). Washington: Georgetown University Press.

Chua Yan Piaw (2006). *Kaedah dan Statistik Penyelidikan : Kaedah Penyelidikan*. Malaysia : McGraw-Hill (Malaysia) Sdn. Bhd.

Corson, D. (1995). *Using English Words*. Dordrecht : Academic Publishers.

Creswell, J.W. (1994). *Research Design: Qualitative and Quantitative Approaches*. United State of Amerika: SAGE Publications Ltd.

Eckardt, R.(2003). *Words in Time : Diachronic Semantics from Different Points Of View*. Berlin : Mouton de Gruyte.

Finch, G. (2005). *Key Concepts In Language And Linguistics*. Houndsmills, Basingstoke, Hampshire : Palgrave Macmillan.

- Goddard, A., & Patterson, M.P. (2000). *Language and Gender*. London: Routledge.
- Gu Xijia (2001). *Liyi yu Zhongguo Wenhua* (礼仪与中国文化). Beijing : Renmin Chubanshe.
- Gu Yankui (2003). *Hanzi Yuanliu Zidian* (汉字源流字典). Beijing : Huaxia Chubanshe.
- Guowuyuan Qiaowu Bangongshi. (2007). *Zhongguo Wenhua Changshi (Zhongying Duizhao)* (中国文化常识). China: Gaodeng Jiaoyu Chubanshe.
- Halliday, M.A.K., Teubert, W. Yallop, C. and Anna Cermáková (2004). *Lexicology and Corpus Linguistics*. London : Continuum.
- He Youling. (1999). *Hanzi Yu Wenhua* (汉字与文化). Beijing: Jingguan Jiaoyu Chubanshe.
- Holmes, J. (2008). *An Introduction To Sociolinguistics*. U.K : Longman.
- Jackson, H. , & Etienne Ze Amwela. (2000). *Words, Meaning and Vocabulary*. Cassell : London.
- Li Fan. (2001). *Hanzi de Gushi* (汉字的故事). Beijing: Zhongguo Dang'an Chubanshe.
- Li Fan. (2005). *Wenzi de Gushi* (文字的故事). Taiwan: How Do Publishing Co.LTD.
- Li Tusheng (2009). *Hanzi yu Hanzi Wenhua* (汉字与汉字文化). Beijing : Zhongyang Wenxian Chubanshe.

- Lin Baoqing (2000). *Hanyu yu Zhongguo Wenhua* (汉语与中国文化). Beijing: Kexue Chubanshe.
- Lin Baoqing. (2000). *Hanyu yu Zhongguo Wenhua* (汉语与中国文化). Beijing: Kexue Chubanshe.
- Lindqvist, C. (2006). *Tecknens Rike*. Sweden: Albert Bonniers Förlag.
- Loga Mahesan Baskaran (2005). *A linguistic Primer for Malaysians*. Malaysia, Kuala Lumpur : University of Malaya Press.
- Lu Xixing. (2003). *Hanzi de Yinmi Shijie* (汉字的隐秘世界). Shanghai: Shanghai Cishu Chubanshe.
- Ng Pek Hoon (1987). *Three Innovative Methods Of Teaching Chinese Characters*. Kuala Lumpur: Nanyang Press (M) Sdn. Bhd.
- Ogden, C. K.(1923). *The meaning of meaning : a study of the influence of language upon thought and of the science of symbolism*. New York : Harcourt, Brace & Company.
- Parker, F., & Riley, K. (2000). *Linguistics for non-linguists : a primer with exercises* (3rd ed.). Boston : Allyn & Bacon
- Song Yejin & Jia Jiaoyen. (2003). *Shiyong Hanzi* (实用汉字). Hefei: Anhui Jiaoyu Chubanshe.
- Stehling, D. (2013). *Semantic Change in the Early Modern English Period: Latin Influences on the English Language*. Hamburg,: Anchor Academic Publishing.
- Su Peicheng & Yi Binyong (1995). *Xiandai Hanzi Guifanhua Wenti* (现代汉字规范化问题). Beijing : Yuwen Chubanshe.

- Tang Han (2001). *Hanzi Mima (xia)* (汉字密码 (下)). Shanghai: Xuelin Chubanshe.
- Trudgill, P. (2000). *Sociolinguistics : An Introduction to Language and Society*. London: The Penguin Group.
- Wang Guolun. (2003). *Hanzi Zhi Guang* (汉字之光). Beijing: Qinghua Daxue.
- Wu Guozhang. (2001). *Xin Shuowen Jiezi – Disan Zhi Yan Kan Hanzi* (新说文解字 – 第三只看汉字). Hong Kong: Joint Publishing (H.K.) CO. , LTD.
- Wu Zhongwei. (2009). *Contemporary Chinese*. Beijing : Sinolingua.
- Xing Fuyi. (2000). *Wenhua Yuyanxue* (文化与语言学). Wuhan: Hubei Jiaoyu Chubanshe.
- Xu Jinxiong. (2005). *Jianming Zhongguo Wenzixue* (简明中国文字学). Taipei: Xuehai Chubanshe.
- Xu Shen. (2004). *Shuowen Jiezi* (说文解字). Beijing: Zhonghua Shuju.
- Yang Bojun (2009). *Chunqiu Zuozhuan Zhu* (春秋左传注). Beijing : Zhonghua Shuju.
- Yun Hongru. (2009). *Learn Chinese Characters by Radicals*. Beijing : Huayu Jiaoxue Chubanshe.

Zhan Xuzuo & Zhu Liangzhi (2002). *Hanzi yu Zhongguo Wenhua* (汉字与中国文化).
Xi An : Shanxi Renmin Jiaoyu Chubanshe.

Zhang Qiyun. (2005). *Hanzixue Jichu* (汉字学基础). Beijing: Zhongguo Shehui
Chubanshe.

Zhouli. *Tianguan. Jiubin* 《周礼。天官。九宾》

Zuo Min'an. (2009). *1000 ge Hanzi de Qiyuan yu Yanbian* (1000 个汉字的起源与演变).
Taibei: Lianjing.

Jurnal

Anderson, R.C., Pichert, J.W., Goetz, E.T., Schallert, D.L., Stevens, K.V., & Trollip S.T.
(1976). Instantiation of General Terms. *Journal of Verbal Learning and Verbal
Behaviour*, 15, 667-679.

Givi AMAGLOBELI (2012). Semantic Triangle and Linguistic Sign. *Scientific Journal in
Humanities*, 1(1), 37-40.

Gou Xinhua. (2003). Shuowenjiezi NüBuzi Suo Fanying de Gudai Wenhua (说文解字女
部字所反映的古代文化). *Journal of Shijiazhuang Teachers College*, 5 (5), 39-43.

Hu Hongyan (2005, March). Zhongguo Gudai Nvxun de Jinghua ji Qi Dangdai Jiazhi.
Journal of Hunan University of Science & Technology (Social Science Edition),
8 (2).

- Jingyao dan Nan Hongyu (2009). Nan Zun NüBei Guannian Zai Hanyuyan Zhong De Jingxiang Fanying (男尊女卑观念在汉语言中的镜像反映). *Journal of Changchun University of Science and Technology (Higher Education Edition)*, 4 (6).
- Jingyao dan Nan Hongyu (2009, Jun). Nan Zun NüBei Guannian Zai Hanyuyan Zhong De Jingxiang Fanying. *Journal of Changchun University of Science and Technology (Higher Education Edition)*, 4(6).
- Liu Shangyun (2007). Cong Hun Zi Qun Hanzi Toushi Gudai Hunyin Wenhua (从婚字群汉字透视古代婚姻文化). *Journal of Mudanjiang Normal University*, 137.
- Liu Shaoxia (2005). Dunhuang Chutu Yishu zhong Youguan Nvxing Wenti Chutan (敦煌出土医书中有关女性问题初探). *Dunhuangxue Jikan*, 48(2).
- Liu Yong. (2011) Bei Fuquan Linian Jiangou de zhongguo Nvxing Hunyin Diwei (被父权理念建构的中国女性婚姻地位). *Theory and Practice of Contemporary Education*, 3 (12).
- Liu Yong. (2011) Bei Fuquan Linian Jiangou de zhongguo Nvxing Hunyin Diwei (被父权理念建构的中国女性婚姻地位). *Theory and Practice of Contemporary Education*, 3 (12).
- Marcus Taft, Xiaoping Zhu, and Danling Peng. (1999). Positional specificity of radicals in Chinese character recognition. *Journal of Memory and Language*, 40, 498–519.
- Maya Khemlani David. (2006, March). Budaya dalam Bahasa. *Dewan Bahasa. Dewan Bahasa*, 34-38.
- Mou Chenggang (2010). Shilun Bushou Fenxifa zai Hanzi Jiaoxue Zhong de Zhongyaoxi (试论部首分析法在汉字教学中的重要性) . *Journal of Zhaotong Teacher's College*, 32 (1), 20-23.

- Ni Yugen. (1990). Lun Hanzi de Zaozifa He Gouzifa. *Journal of Guhanyu Yanjiu*, 3(8), 75-79.
- Puteri Roslina Abdul Wahid. (2005). Bahasa Melayu dalam Konteks Budaya dan Kuasa. dalam *Jurnal Antarabangsa Dunia Melayu*, 4(2), 32-56.
- Shang Xuzhi. (2007). Why the Monogamy and Polygamy Co existed in Ancient Chinese Society. *Academic Journal of Zhongzhou*, 3.
- Wenming (2011). Beiwei Nvguan Bujiao (北魏女官补较). *Journal Of Dali University*,10(11).
- Wenming (2011). Beiwei Nvguan Bujiao (北魏女官补较). *Journal Of Dali University*, 10 (11).
- Xing Yanping & Wu Yongshe (2009). *Hanzi Fuhao Zhong Yunhan De Zhongguo Chuantong Nǚxing Guan* (汉字符号中蕴含的中国传统女性观). *Journal Of Dali University*,8 (7), 45-48.
- Xu Wanhong (2004). *Gulao de Xingshi* (古老的姓氏). *Journal of Huangshan University*, 6 (1).
- Xu Wanhong (2004, Feb). *Gulao de Xingshi* (古老的姓氏). *Journal of Huangshan University*, 6 (1).
- Zhu Ziyang dan Zhou Kai (2008). Qingdai Hougong Zhidu Lunshu (清代后宫制度论述). *Wenhua Xuekan*, (2).
- Zhu Ziyang dan Zhou Kai (2008). Qingdai Hougong Zhidu Lunshu (清代后宫制度论述). *Wenhua Xuekan*, 2.

Thesis

Cheun Heng Huat.(1998). *Masalah Pembelajaran Tulisan Cina Di Kalangan Pelajar Institut Teknologi Mara.* (Kertas Projek Ijazah Sarjana Pendidikan) University of Malaya , Kuala Lumpur.

Lam Seiw Tai. (2008). *Imej wanita dan Unsur Seksis dalam Simpulan Bahasa Cina* (Disertasi M.M.L.S) University of Malaya , Kuala Lumpur.

Laman Web

Ghosh, S. [Http:// www.emedicine.com/ped/topic2789.html](http://www.emedicine.com/ped/topic2789.html) Dicapai pada (09/01/2011).

<http://www.5dhz.com/d/file/remenwenzhang/2009-08-10/738f2c8b0c5174e61ba5f64b99a3e22b.jpg> Dicapai pada (10/08/2009).